עמנו אל

פירוש קצר על ירושלמי עירובין, מיועד ללומדי בבלי.

ביותר, ללומדי ירושלמי במהדורה הרגילה. מפוסק ומקווקוו הדק היטב.

וכל מקום אשר לא ברור כל צרכן יופיע # או שניים ## (ליתר אי-בירור) וכן ישנן ??? להורות על ספק הפירוש המופיע

כל אותיות *אלו הם הוספה משלי בס"ד*
בעזר החונן לאדם דעת יהושע יהודה גליק

הוספנו קצת ציורים

הוגה מחדש שבט תשע"ד--ערב שבת שירה

מסכת עירובין פרק א

הלכה א משנה מבוי שהוא גבוה מעשרים אמה ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות ימעט אם יש לו צורת פתח אף ע"פ שהוא רחב מעשר אמות אינו צריך למעט:

גמרא ר' יוסה אמר לה סתם רבי אחא בשם רב רבנן ילפין לה מפתחו של היכל ורבי יודה יליף לה מפתח האולם. אם מפתח האולם דייו ארבעים אמה! דתנינן תמן פתח האולם גבוה ארבעים אמה ורוחב עשרים אמר תני רבי חייה אפילו ארבעים חמשים אמה תני בר קפרא אפילו מאה אמה א"ר אבין ר' יודה כדעתיה ורבנן כדעתהון. דתנינן תמן9:4 וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי רבי יודה וחכמים אוסרין. היך מה דתימר תמן, את רואה את המלתירהmain beam כולו יורדת וסותמת. אוף הכא את רואה את התיקרה כולו*כאילו* יורדת וסותמת. הוא דעתיה דר' יודה בסוכה*שמכשיר למעלה מ20* הוא דעתיה במבוי. הוא דעתהון דרבנן בסוכה הוא דעתהון במבוי

ולא דמייא, יש דברים כשירים בסוכה ופסולין במבוי. כשירין במבוי ופסולין בסוכה! דוקרנין כשירין בסוכה ופסולין במבוי, ותני כן הביא ארבעה דוקרנין וסיכך על גביהן, סוכה כשירה מבוי פסול [הדא דתימר בגבוהין ג' למעלה מכותלי המבוי אבל אם אינן גבוהין ג' מכותלי המבוי כשר בשאין בהן רוחב ארבעה אבל אם יש בהן רוחב ארבעה אפילו גבוהין כמה כשר]

דפנות, כשירות בסוכה ופסולות במבוי. ותני כן שתים כהילכתן ושלישית אפי' טפח כשר. רבי חייה בשם ר' יוחנן שתים של ז ז טפחים ושלישית אפילו טפח, כשר. ובמבוי עד שיהא מגופף מארבע רוחותיו.
רחב מעשר אמות, סוכה כשרה ומבוי פסול.
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת. [הדא דתימר על בית סאתיים אבל יתיר מבית סאתיים נעשית כמחיצה שהוקפה זרעים שאין מטלטל בה אלא בארבע אמות]
חמתה מרובה מצילתה בסוכה פסולה ובמבוי כשר, סוכה מקורה פסולה, מבוי מקורה כשר. רבי אמי בשם רב הושעיא לא סוף דבר מקורה אלא נתן מלתרא יש בו רחב ארבעה טפחים מתרת את המבוי
רבי אחא רבי חיננא בשם כהנא אין הלכה כרבי יודה. דלא כן מה אנן אמרינן, רבי יודה וחכמים תהא הלכה כרבי יודה?! אלא בגין דא"ר יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בהלכות עירובין, ואמר רב נחמן בר יצחק בשם רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ומקשינן עליה לא כן אמר רבי יעקב בר אידי בשם רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי המיקל בהילכות עירובין לא כן א"ר יצחק בר נחמן בשם ריב"ל הלכה כרבי יוחנן בן נורי וקשיינן עלה סברין מימר יחיד אצל יחיד הא יחיד אצל חכמים לא אתא רבי יעקב בר אחא רבי יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ואפילו חכמים החלוקין עליו וכא תהא הלכה כרבי יודה ואפילו חכמים החלוקים עליו *קמ"ל דלא*

שמואל אמר הלכה כדברי המיקל בעירובין. א"ל רב חייה בר אשי

כגון ההוא דתנינן תמן9:4 וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי רבי יודה וחכמים אוסרין? א"ל לא מחיצות אמרתי, אלא עירובין. סבר כהנא כהדא דשמואל לפום כן צריך מימר אין הלכה כרבי יודה

לא אמר אלא <u>למעלה</u> מעשרים. הא בסוף עשרים כשר. ותייא כרב דרב אמר: סוף שיעורן=*שיעור מצומצם* להקל. רבי יוחנן סוף שיעורן להחמיר.
#רבי חייא בשם רבי יוחנן מבוי שקורתו למעלה מעשרים, נותן קורה בתוך עשרים, וממעט בתוך עשרים. אמר רבי יוסה והוא שיהא כל הכשר קורה בתוך עשרים.
רבי חלקיה אמר בשם רבי אחא ואפילו כרב אתיא היא *(מימרא דר' יוסה)*, דרב אמר שחיטה מחצה למחצה כשירה, ולמה אמר פסולה? מפני מראית העין. שאם תימר שיתן בתוך עשרים *רק מקצתו* אף הוא נותן למעלה מעשרים: #

ימעט: כיצד ימעט? עושה איסטבא על פתח המבוי ומתיר המבוי. כמה יהא בה? רבי אחא בשם רבי הושעיה ארבעה טפחים כדי מבוי. רבי יוסה אומר טפח כדי קורה. חברייא אמרין כל שהוא. הרי אין כאן גובה עשרים אמה על רוחב טפח!*ע"כ סגי בכ"ש*
לא היה גובה עשרה טפחים צריך לחוק. כמה יחוק? רבי אחא אמר ד' אמות כדי מבוי. רבי יוסה אמר ד' טפחים כדי מקום. ר' יעקב בר אחא ר' יוסה בשם ר' יוחנן: עושה חריץ על פתח המבוי עמוקר י' ורחב ד' ומתיר המבוי *חריץ הזה יכול לעשות...*בין מבפנים בין מבחוץ והוא שיהא בתוך ג' לכותלי המבוי. ואפילו כמאן דמר תמן ארבעה מודי הכא בג', תמן חוץ למבוי ברם הכא בתוך המבוי.

עשה גדר בפתח המבוי גבוה עשרה ורחב ארבעה ומתיר המבוי בין מבפנים בין מבחוץ, היה שם גדר, אם מתלקט הוא עשרה טפחים מתוך ג',*שנוח להילוך* צריך קורה. ואם לאו, אין צריך

אית תניי תני מתוך ארבע. מאן דמר מתוך שלש, רבנן. מאן דמר מתוך ארבע, ר"מ

היה מונדרן =*מדרון* באמצע המבוי, לעליונים- נידון משום חריץ, לתחתונים- משום גדר:

הרחב מעשר אמות ימעט: כיצד ממעט? נותן מלתרה בפתח המבוי ומתיר המבוי. לגובה איתמרת, ורבנן עבדין לה אפילו ברוחב? ולא כפרוץ למלואו הוא?! נעשית כאכסדרה! רבי מתיר אכסדרה בבית שרייname of place כמה עמודין היה בה? רבי יעקב בר אחא אמר ר' חייא ר' יוסה חד אמר ששה וחד אמר שמונה. א"ר יעקב בר אחא ולא פליגי, מאן דמר ששה לא מחשב אילין תרין ברייאthe two "outer ones"ggg, מאן דמר שמונה, מחשב אילין תרין ברייא. רבי יעקב בר אחא בשם ר"א: לא סוף דבר ששה לא סוף דבר שמונה אלא אם היו רבים בוקעין בה, אפי' כמה יהו אסורין. אם אין הרבים בוקעין בה, אפי' שניים יהו מותרין!*ומתרץ..* מה דהוא עבדא הויא עבדה *"מעשה שהיה, כך היה"*

ואכסדרא שנפרצה למלואה לר"ה רבי לא ורבי יוחנן תריהון אמרין מטלטלין בכולה. שמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות. אמר רבי יוסי ולא מודי שמואל במבוי שהוא מקורה, למעלה מעשרים אמה, שהוא כשר?*אלמא אמרי' פ-תקרה יורד וסותם* אלא מיסבור סבר שמואל והוא שיהא כל הכשר קורה בתוך עשרים *לא סבר "היתר מקורה"* אתא רבי אחא רבי חיננא בשם רבי הושעיה: והוא

שיהא הכשר הקורה בתוך עשרים. אמר רבי יוסי ואפילו דסבר שמואל במבוי המקורה למעלה מעשרים אמה כשר, לא דמי מבוי לאכסדרא, מבוי נעשה לתשמיש בתים, אכסדרא לא נעשית אלא לתשמיש דבר. {*חילוק בין מבוי לאכסדר'* אילו מבוי שאינו מקורה, ונתן הקורה בתוך עשרים, שמא אינו כשר?! אילו אכסדרה שאינה מקורה ונתן הקורה בתוך עשרים, שמא כלום היא?!}

היה רחב בתוך חמש עשרה אמה, ר' בא ורב הונא בשם רב: עושה פס של ג' אמות וכל שהוא, מרחיקו מן הכותל שתי אמות, אותו "כל שהוא" נידון לשם לחי, והשאר והוא שיהא העומד רבה על החלל. ויעשה פס ארבעה טפחים *באמצע--נמצא אין פירצה של 10 במקום אחד!* ולא כן תני עושה פס של ארבעה טפחים! א"ר בא בר פפי: כדי להתיר שניהן בלא קורה אית *בתקנת ר' בא, אי"צ לקורה, כי יש עוד משהו ללחי!*

*להתיר מבוי רחב מ10..*אית תניי תני מעמיד קנה ודוקרן,=*צוה"פ* אית תניי תני עושה פס של ארבעה טפחים. א"ר יוסה הלכה כאומר עושה פס ארבעה טפחים

תני רשב"ג אומר מבוי שיש לו שני פתחים נותן קורה באחד מהן ומתיר. רבי אחא בשם רבי לוי אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. א"ר בא והוא שהעמיד קנה ודוקרן, אבל אם עשה פס ארבעה טפחים הלכה כרשב"ג. *מהני "הפס" להתיר אף פתח השני*
ותני כן: מבוי שיש לו ארבעה*שלשה* פתחים, נותן קורה באחד מהן ומתיר. א"ר יוסי והוא שנתן על האמצעי, אבל אם נתן על החיצון, ניחא עומד שכאן מתיר פירצה שכאן, ומי מתיר פירצה של הלן? א"ר

שמי תיפתר כרבן שמעון בן גמליאל ולית את שמע מינה כלום

מבוי עקום ומפולש l-shaped רבי יוחנן אומר נותן לחי וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן. ריש לקיש אמר נותן לחי או קורה ומתיר. על דעתיה דריש לקיש בקשו לעשות להן תקנה, אלו משתמשין עד מקום הכותל ואלו משתמשין עד מקום הכותל, ולא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת?they both share the corner אלא אלו משתמשות דרך עקמומיות ואלו משתמשות דרך עקמומיות,*מושכין קו באלכסון* ולא נמצא שתי רשויות משתמשות ברשות האסורה להן?!

רב ושמואל. רב כר"י ושמואל כר"ל

ר"י וריש לקיש הוון שריין בשקקה *שבתו בשכונה של..*דר' יצחק, ריש לקיש טילטל כדעתיה. ר"י לא אסר ולא טילטל. א"ר יוחנן הניחו לבני מבוי שיהו שוגגין ואל יהו מזידין. מה טילטל? לא טילטל? אין תימר טילטל, מחלפה שיטה ר' יוחנן. אין תימר לא טילטל, יואסר לבני המבוי! ר' יוחנן ביטל רשותו. א"ר אחא כף *כפה אותו..* ריש לקיש לר' יוחנן וטלטל! א"ר מתניה ויאות!
עכצ"ל שהכריחו לטלטל, דאל"ה ל"מ ביטול (כצדוקי) [6:2 מה טעמא דרבי מאיר? עשו אותו כשוגג אצל מזיד. מה טעמא דרבנן? מכיון שחשודין הן לטלטל כמזידין הן.] אמרין ליה, אין כיני, יעשה שונאין של רבי יוחנן*(כינוי לר' יוחנן גופיה)* כצדוקי אצל בני המבוי ויואסר לבני המבוי!! אמר רבי יוסי בי רבי בון צדוקי חשוד לטלטלו וכא מה אית לך?
מה נפק מביניהון? היה עשוי כמין כי X ר' יוחנן אמר נותן לחי וקורה

מיכן ועושה צורת פתח מיכן *תרי זימני*. ריש לקיש אמר אפילו כמה קורות אינן מתירין אותו.

רב ירמיה בשם רבי בון מבוי שנפרץ מכנגדו, *=דופן אמצעי* ארבעה. מן הצד יותר מעשר. חברייא בשם רב: לא שנייא בין שכנגדו בין מן הצד ארבעה. הוון בעיי מימר, מאן דמר מן הצד יותר מעשר, הא עשר מותר. בשיש שם רוחב ארבעה*הכותל ממשיכה 4 טפחים ושוב נפרצה* מאן דמר בין מכנגדו בין מן הצד ארבעה בשאין שם רוחב ארבעה. ולא כן סברנן מימר רב כרבי יוחנן וא"ר יוסי בי רבי בון כדי לעשות כל הרשות כאחת. *כיון שמחמיר במבוי עקום, ה"ה שיחמיר בפירצה יותר מ4 מן הצד--אף "שיש שם רוחב 4"*

מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו. רבנן דקיסרין א"ר חייה ר' יוסה אם יש שם *מצידו* עומד ארבעה, צריך קורה. ואי לא, לא צריך. מה בינו למבוי שיש לו שני פתחים? אילו מבוי שיש לו שני פתחים שמא אינו נותן קורה על אחד מהן ומתיר?!

אמר רב נחמן בר יעקב: מבוי שיש לו שני פתחים אין דרך בני אדם ליכנס בפתח הזה ולצאת בזה.*ע"כ סגי בקורה אחד* ברם הכא דרך בני אדם ליכנס בפתח זה, ולצאת בפירצה

קורה אחת מהו שתתיר שני מבואות? ר' ירמיה אמר רבי זירא ורבי אבהו חד אמר אסור וחד אמר מותר. מאן דמר אסור בניתנין למעלה מג' לכותלי המבוי, מאן דמר מותר בניתנין למטה מג' בכותלי המבוי. רבי זעירה בעי חצר במה היא ניתרת? אשכח תני רבי אומר בפס אחד, וחכמים אומרים בשני פסין. רבי ירמיה בשם רבי חייה הלכה כדברי האומר בשני פסין. ובלבד פס של ארבעה טפחים מיכן ופס של ארבעה טפחים מיכן. ור' יוסה בשם רבי יוחנן הלכה כדברי

האומר בשני פסין. ואני אומר בפס אחד ובלבד פס של ארבעה טפחים .....*חצר קטנה שנפרצה לגדולה, גדולה מותרת--אף שגדולה רק 3 טפחים משני הצדדין* ואין כאן אלא פס ג' טפחים מיכן וג' טפחים מיכן, הוי דו אמר בשם רבי יוחנן פס וכל שהוא מיכן ופס וכל שהוא מיכן

רבי זעירא רב חונא בשם רב מבוי שארכו ורחבו שוין, אינן ניתרות בלחי וקורה אלא בפסים כחצר. שמעה שמואל מיניה ולעתה בתריה ארבעין זימנין.

רבנן דקיסרין לא אמרין כן אלא שמואל שאיל לרב כמה יהא אורכו יותר על רחבן? אגיב וא"ל כל שהוא ולעתה בתריה ארבעין זימנין דאת מבעי רב ולא משכח יתיה

תמן תנינן שהמבוי לחצירות כחצר לבתים כמה חצירות יהו במבוי? *שיותר בלחי וקורה* רב ושמואל תרויהון אמרין: אין להן פחות משתים ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוחנן אפי' חצר אחת מיכן וחצר אחת מיכן רבי אחא ר' חיננא בשם ר"י אמר אפי' חצר מיכן ובית מיכן בית מיכן וחנות מיכן רב נחמן בר יעקב בשם רבי יוחנן מבוי אין פחות משני חצירות, חצר אינה פחותה משני בתים

מבוי שאורכו ורחבו שוין אינו ניתר בלחי וקורה אלא בפסים כחצר שמואל שאל לרב כמה יהא ארכו יתר על רחבו והוא א"ל כל שהוא, הכין דיירי דארעא דישראל מרבען.

##חמשה מבואות פתוחין למבוי, עומד מרובה על הפרוץ ופרוץ

מרובה על העומד, א"צ קורה. אם יש ביניהן ד"א, הופלג ###

תני רבי הושעיה פתחים פתוחין לרשות הרבים, נפתחים נעשה מקומם ר"ה. ננעלים, נעשה מקומם רשות היחיד
מבואות המפולשים לים כמפולשים לבקעה. וההן שקקה=*מבוי* דר' חנין לא צריך צורת פתח שהוא כמתלקט עשרה טפחים מתוך שלש, תקנה תיקנו בו, כדי להתיר בתים שלמטן *למטה במבוי, במקום שאין מתלקט...*:
אם יש לו צורת פתח אע"פ שהוא רחב מעשר אמות אינו צריך למעט: חנניה בר שילמיא הוה יתיב מיתנא לחייה בריה דרב, אפיק רב רישיה מן כוותא *מן החלון* א"ל לית כן! א"ל ולא ניתנייה כן? א"ל דתניתיה, ואודעיה דלית כן!!!

אבא בר הונא אמר צורת פתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן וגמייא על גביהן. רבי ינאי בי רבי ישמעאל בשם רשב"ל: ציר, וכן ציר, a hinge and a base for a hinge לא יהא מחוסר אלא דלת.

תני ר' חייה כיצד מתירין רה"ר? רבי יהודה אומר לחי מיכן ולחי מיכן קורה מיכן וקורה מיכן. וחכמים אומרים לחי וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן. רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק ציר וכן ציר לא יהא מחוסר אלא דלת אמרה רבי ירמיה קומי רבי זעירה א"ל ומה בידך? ר' אילא בשם רבי יוחנן צורת הפתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן וגמי על גביהן

א"ר יוסה רבנן דהכא כדעתון ורבנין דתמן כדעתון רבנן דתמן דאינון אמרין צורת הפתח שאמרו קנה מיכן וקנה מיכן וגמייא על גביהן

ואינון אמרין לית כן. ורבנן דהכא דאינון אמרין ציר וכן ציר לא יהא מחוסר אלא דלת ואינון אמרין דאית כן.

חנניה בן אחי ר' יהושע אומר בית שמאי אומרים דלת מיכן ודלת מיכן וכשהוא מכניס מוציא ונועל ובית הלל אומרין דלת מיכן וצורת פתח מיכן. אמר שמואל הלכה כחנניה בן אחי ר' יהושע ולא דא היא קדמייתא? א"ר בא על ידי דלת הוא ננעול.

הורי רבי אחא בההן דעבד צורת פתח שהוא צריך להיכנס לפנים מארבע אמות.*בתוך המבוי* רבי אייבון הורי כההן.

רבי זעירה בשם רב חסדא יתידות היוצאות מכותלי המבוי אדם נותן עליהן את הקורה ומתיר את המבוי והן שיהו בתוך ג' לכותלי המבוי תרין אמורין חד אמר והן שיהיו בריאות כדי לקבל את הקורה ואריחיה, וחרנה אמר אפילו אינן בריאות לקבל את הקורה ואריחיה. ר' זעירא בעי תחת הקורה אסור ומתיר את המבוי?! א"ר אחא בר עילה ולמה לא א"ל ולא אשכחנן כן על דשמואל, דאמר שמואל תחת הקורה אסור ומתיר את המבוי!! ר' זעירא בשם שמואל תחת הקורה ובין לחיים נידון כאסקופה. רבי זעירא בעי כהיידא אסקופה? כאיסקופה מותרת או כאיסקופה אסורה? אמר רבי זירא עד דאנא תמן איצטרכא לי וכד סליקת להכא שמעית רבי יסא בשם רבי יוחנן איסקופה הגבוהה י' ואין רחבה ד' מותר לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא יחליף. א"ר מנא קומי רבי יוסי, חמי מה אמר! לא אמר אלא בשאין שם רוחב ארבעה, אבל יש שם רוחב ארבעה אסורה! א"ל והדא היא אמלתרה?! אילו מלתרה שמא אינה מותרת!! רבי זעירא אמר שמואל ורבי יוחנן שמואל אמר תחת הקורה אסור. ורבי יוחנן אמר מותר הכל מודין על בין לחיים שאסור. ותני כן מבוי העשוי לחיים לחיים אם יש בין זו לזו ד' טפחים מטלטלין עד החיצון ואם

לאו מטלטלין עד הפנימי. רבנן דקיסרין בשם ר' עוקבא בשאין החיצון עודף אבל אם היה חיצון עודף מטלטלין עד החיצון:

הלכה ב משנה הכשר המבוי בית שמאי אומרין לחי וקורה. ובית הלל אומרין או לחי או קורה. ר"א אומר לחיים. משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבה לא נחלקו ב"ש וב"ה על מבוי שהוא פחות מארבע אמות שהוא או בלחי או בקורה, ועל מה נחלקו? על רוחב מארבע אמות ועד עשר, שב"ש אומרים לחי וקורה וב"ה אומרים או לחי או קורה. א"ר עקיבה על זה ועל זה נחלקו:

גמרא מה לחיים? לחיים וקורה כבית שמאי לחיים ולא קורה כבית הלל? ג' *טפחים* כר' יוסי? כל שהוא כרבנין? נישמעינה מן הדא מעשה שהלך ר"א אצל רבי יוסי בן יוסי בן פרורה תלמידו לאובלין והראהו מבוי אחד ולא היה בו אלא לחי אחד בלבד אמר לו עשה לו לחיים! אמר לו מה את אמר לי לסותמו?! אמר לו יסתם וכי מה ראייה רשות לשבת לבוא לכאן!! הדא אמרה ג' כר' יוסי, אין תימר כל שהוא כרבנן, כל שהוא סותם?!

תני והלכה כדברי התלמיד. דלכן מה נן אמרין, כב"ש? ויש הלכה כב"ש ולא כב"ה?! אלא בגין דתני רבן שמעון בן גמליאל אומר מבוי שאין בו ארבעה טפחים אינו צריך קורה. דברי חכמים רב הונא בשם רב מבוי שהיא פחות מארבע אמות אינו צריך כלום:

הלכה ג משנה קורה שאמרו, רחבה כדי לקבל אריח. והאריח חצי לבינה של ג' טפחים דייה לקורה שתהא רחבה טפח כדי לקבל אריח לאורכו:

גמרא אמר ר' בא כדי לקבל עליו דימוס של ארחין לאורכו. תני רבן שמעון בן גמליאל אומר כדי לקבל עליו דימוס של ארחין לרוחבו. מה ביניהן א"ר שין ברויות ביניהן. על דעתיהן דרבנן ארבעין ארחין. על דעתיה דרבן שמעון בן גמליאל, 40X1.5=60=10 amos עשרין ארחין20X3=60=10amos

שתי קורות בזו חצי טפח ובזו חצי טפח, כמה יהא ביניהן? ר' זעירא אמר חצי טפח. מה בין חצי טפח מיכן וחצי טפח מיכן וחצי טפח באמצע תני רבי הושעיה טפח

שתי קורות, בזו שליש וכל שהוא, ובזו שליש וכל שהוא, וביניהן פחות משליש? ייבא כיי דמר רבי יוחנן העומד והחלל מצטרפין בארבעה והוא שיהא עומד רבה על החלל

קורה שהיא יוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל השני, או שהיו שתים זו כנגד זו, אם יש בין זו לזו ג' טפחים צריך קורה ואם לאו אין צריך קורה.

אית תניי תני ארבעה, מאן דמר שלשה כדי עבירת אדם מאן דמר ארבעה כדי מקום.

קורה שראשה אחד למעלה מעשרים אמה וראשה אחד למטה מעשרים אמה, רואין שאילו יגוד בתוך ג' טפחים *הסמוכין לכותל* והיא נראית בתוך עשרים אמה, מותר ואם לאו אסור

קורה שראשה אחד למעלה מעשרה טפחים וראשה אחד למטה מעשרה טפחים רואין שאילו יגוד בתוך ג' והיא נראית בתוך עשרה

טפחים מותר ואם לאו אסור
שתי קורות זו למעלה מזו, רבי יוסי בי רבי יודה אומר רואין את התחתונה כאילו היא למעלן והעליונה כאילו היא למטה ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה טפחים. אשכח תני רבי יוסה בי רבי יודה בשיטת אביו וחלוק על אביו בשיטת אביו. דו אמר רואין את התחתונה כילו היא למעלן והעליונה כילו היא למטן. וחלוק על אביו דו אמר ובלבד שלא תהא העליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה טפחים. אין תימר בשיטת אביו הוא אפילו למעלה מכמה!

רבי יוסה חיננא בר שלמיא רבי יודן חיננא בר שילמיא בשם רב והוא שתהא העליונה בתוך שלשה טפחים לתחתונה:

הלכה ד משנה רחבה כדי לקבל אריח ובריאה כדי לקבל אריח. ר' יהודה אומר רחבה אע"פ שאינה בריאה:

גמרא תני ר"ש אומר: ברייה אע"פ שאינה רחבה, רב הונא בשם רב הלכה כר"מ. שמואל אמר הלכה כרבי יודה. ורבי יהושע בן לוי אמר הלכה כר"ש. אמר ר"ש בר כרנסא מכיון דתימר הלכה כהדין והלכה כהדין, מאן דעבד הכין לא חשש ומאן דעבד הכין לא חשש. א"ר מנא מכיון דאיתמר הלכה כרבנן, שבקין ליחיד ועבדין כרבנן.
#רב אזל לחד אתר, חמא חד מבוי שריתיה בליחיא, יהב לה בחוטרא ואפלה, א"ל רב חונא דיקלא קאים!*הרי דקל עומד(ויוכשר משום לחי!)* א"ל רב, עינוי דרב חונא גבה ועינוי דרב לית אינון גבה! אלא הריני אוסר להן משם קורה, ולשבת הבאה אני מתיר להן משום לחי, שיהיו יודעין שאם ינטל הדקל שהוא אסור לטלטל. ואית בעי

מימר דלא יהוון סברין כרבי יודה, דרבי יודה אמר רחבה אע"פ שאינה ברייה *כיון שלא סמכו מאתמול כל הדקל, א"א להתיר--והלחי היה חלוש מדי,* *ולא* *קיימ"ל כר"י דמתני'* #

דרבי חיננא, לא אמר כן: אלא רב אזל לחד אתר, חמא חד מבוי שניטל קורתו, *באמצע השבת* ואסר לה, א"ל רב חונה דיקלא קאים! א"ל רב: עינוי דרב חונה גבה, ועינוי דרב לית אינון גבה!! אלא הריני אוסר להן משום קורה, ולשבת הבאה אני מתיר להן משום לחי, שיהיו יודעין שאם ינטל הדקל שהוא אסור לטלטל. אית דבעי מימר דלא יהוון סברין כרבי יודה 9:3

הלכה ה משנה היתה של קש או של קנים רואין אותה כאילו היא של מתכת. עקומה רואין אותה כאילו פשוטה. עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת. אם יש בהקיפה ג' טפחים יש בה רוחב טפח:
גמרא למי נצרכה לר' יודה? דר' יודה אמר רחבה אע"פ שאינה בריאה:
עקומה רואין אותה כאילו היא פשוטה: רבי אחא בשם ר' זעירא רבי יודה היא. ר' יוסה בשם ר' יוסה בשם ר' זעירא דברי הכל היא. ##והוא שתהא עקומית מן הצד, עקמומית שאינה מעכבת את המבוי, אבל עקמומית שהיא מעכבת את המבוי, הרי זו אסורה. ואי זהו עקמומית שהיא מעכבת את המבוי? כל שאילו יגוד ואין בין זו לזו ג':*אים דופן אחד גבוה מחבירו יותר מ3 טפחים--ונמצא הקורה מונח "באלכסון" ##*

עגולה רואין אותה כאילו היא מרובעת, עוד היא דר' יודה
מן הים למדו (מלכים א ו) ויעש את הים מוצק עשר באמה וגו'

איפשר לומר עגול שכבר נאמר מרובע איפשר לומר מרובע שכבר נאמר עגול. אין תימר עגול נמצאת אומר 500/3*3/4=קכ"ה ידות טהרה הוא מחזיק אין תימר מרובע נמצאת אומר 500/3 =ק"סו ושתי ידות טהרה היה מחזיק אמור מעתה שתי אמות העליונות עגולות היו שלש אמות התחתונות מרובעות היו נמצאת אומר מאה וחמשים ידות טהרה היה מחזיק
כתוב אחד אומר (מלכים א ז) אלפיים בת יכיל וכתוב אחד אומר (דברי הימים ב ד) מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל איפשר לומר אלפיים שכבר נאמר שלשת אלפים איפשר לומר שלשת אלפים שכבר נאמר אלפיים בת נמצאת אומר אלפיים בלח שהן שלשת אלפים ביבש מיכן למדו חכמים ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש:
הלכה ו משנה לחיים שאמרו גובהן עשרה טפחים, רוחב ועוביין כל שהן. רבי יוסי אומר רחבן שלשה טפחים:

גמרא מתני' במשוכין מן הכותל, אבל אם היו סמוכין לכותל אוף רבי יוסי מודה. ותני כן עשה לחיים למבוי, אם גבוהין מן הארץ פתוח מג', או שהיו סמוכין לכותל פחות מג' מותר.
ג'- והוא שיהא העומד רב על החלל *אים הלחי רחוק ג'...*

אבני הבניין היוצאות מן הבניין, אם אין בין אחת לחבירתה ג' טפחים נידון כלחיים. קרן זוית יוצא מיכן וקרן זוית יוצא מיכן, נידון כלחיים. כותל הנכנס ונראה כפס מבפנים ושוה מבחוץ, או שנראה כפס מבחוץ, ושוה מבפנים, נידון כלחיים. (ציור ימין "משוך") [ציור שמאל=שווה מבפנים, אמצעי=שווה מבחוץ]

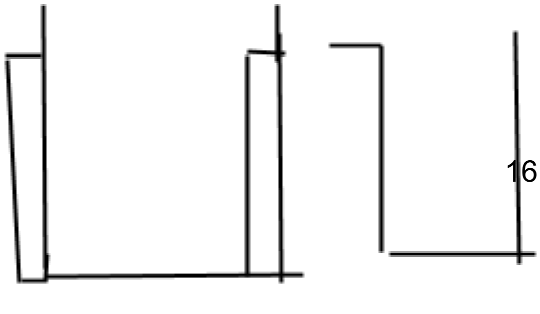

היה משוך, אבא בר רב חונה אומר רואין אותו כילו הוא כנוס התיב רב חסדאי והתנינן חצר גדולה שנפרצה לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה ויעשו כותלי גדולה כלחיים אצל כותלי קטנה והותרה קטנה! א"ל אבא בר רב חונה תיפתר במשוכין יותר מעשר, *שיש 10 טפחים ב"עודף" הגדולה* תני רבי שיין קומי רבי אחא בגדולה אחת עשרה ובקטנה עשר!! *אלמא רק 3 טפחים מכל צד!* איתבעת מתני' ולא אישתכחא! א"ל אחא כן אמר רשב"ל כל משנה שלא נכנס לחבורה אין סומכין עליה.

א"ר יוסה אתייא כמן דמר חצר ניתרת בשני פסין. ובלבד פס של ארבעה טפחים מיכן ופס של ארבעה טפחים מיכן. א"ר יוסה בי רבי בון ואפילו תימא כן אתיא כמאן דמר חצר ניתרת בב' פסים ובלבד פס של ד"ט מיכן ופס של ד"ט מיכן רב עוקבה בשם רבנן דתמן: לגדולה הן נידונות ואינן נידונות לקטנה *עוד שני תירוצים למה לא מישתרי קטנה*

כותל שצידו א' יוצא וצידו א' כנוס, כהנא אמר נותן את הקורה לוכסן ומשתמש לוכסן. רבי אחא בשם כהנא נותן הקורה לוכסן ומשתמש לוכסן, ובלבד שלא תהא הקורה משוכה יותר מעשר. ומדר' יוסי, קיימא רב אבדימי נחותה, ובלבד שלא תהא הקורה משוכה יותר מעשר. רבי אחא בשם רשב"ל: ובלבד שלא יהא הכותל משוך יותר מארבע. אשכחת אמר, מה דצריכא להן פשיטא להן.*מה דאיבעי' להם, פשיטא להם*

???אמר רבי עולא משלשה ועד ארבעה היא מתני'. פחות משלשה אפילו יותר מעשר, מותר. ארבעה, אפילו פחות מעשר, אסור. אלא אם כן אנן קיימין, משלשה ועד ארבעה??? *ל"ש כאן*

הלכה ז משנה בכל עושין לחיים אפילו בדבר שיש בו רוח חיים. ר"מ אוסר. ומטמא משום גולל ור"מ מטהר. כותבין עליו גיטי נשים רבי יוסי הגלילי פוסל:

גמרא תני כל דבר שיש בו רוח חיים עושין אותו דופן ואין עושין אותו לחי דברי ר"מ. וחכ"א אין עושין אותו דופן אבל עושין אותו לחי. א"ר אחא חד תנא הוא מאן דמר עושין אותו דופן עושין אותו לחי. ומאן דמר אין עושין אותו דופן אין עושין אותו לחי. אמר ר' יוסה תרין תנאין אינון, ולמה עושין אותו דופן? שאילו ישמט הוא מרגיש, ואין עושין אותו לחי שאילו ישמט אינו מרגיש. קם ר' יושוע דרומיא עם תלמידוי דר' אחא אמרו לו אמרין דבתריה! דהיא פליגא על רבכון וחכ"א אין עושין אותו דופן אבל עושין אותו לחי. מה אם בשעה שאילו ישמט אינו מרגיש את אמר מותר כאן שאילו ישמט הוא מרגיש לא כל שכן!! הוי תרין תניין אינון על דרבי אחא! היכמה דתימר תמן תרין תניין אינון על דרבי יוסי כן את אמר אוף הכא תרין תניין אינון על דרבי אחא!

ר"ש בר כרסנא בשם רבי אחא: ר"מ ורבי יוסי ורבי אלעזר בן עזריה שלשתן אמרו דבר אחד. ר"מ דלחיים מטמא משום גולל ר"מ מטהר רבי יוסה דאהילות רבי יוסה אומר הבית שבספינה אינו מביא את הטומאה ר"א בן עזריה דתני מעשה בי רבי אלעזר בן עזריה ור"ע

שהיו באין בספינה ועשה ר"ע סוכה בראש הספינה ובאת הרוח והפריחתה אמר לו ראב"ע עקיבה היכן סוכתך!!

מה טעמא דר' יוסי הגלילי? ספר, מה ספר מיוחד שאין בו רוח חיים אף כל דבר שאין בו רוח חיים מה ספר דבר מיוחד שאינו אוכל אף כל שאינו אוכל. מה טעמא דרבנן מה ספר מיוחד שהוא בתלוש אף כל דבר שהוא בתלוש
על דעתיה דר"י הגלילי ידות אוכלין כאוכלין? נישמעינה מן הדא כתבו על קרן הצבי וגדדו וחתמו ונתנו לה כשר *אלמא ידות, לאוו כאוכל* [מפני שגדדו ואח"כ חתמו הא אם חתמו ואח"כ גדדו לא ר' אחא בשם ר' מיישא והוא שכתב על זכרותו של קרן אבל אם כתב על נרתיקו כפרוש הוא וכשר]
ר' יונה בעי, אף לענין הכשר זרעים כן? היך עבידא חישב עליהן שירדו על הבהמה ומן הבהמה על האוכלין *שמא מחשבת "בע"ח לאוו שמיה "מחשבת תלוש"* תמן א"ר יוסי הגלילי ספר מה ספר מיוחד שאין בו רוח חיים אף כל דבר שאין בו רוח חיים אוף הכא כן או שנייא היא דכתיב (ויקרא יא) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא? מעתה אפילו חישב שירדו לבורות לשיחין ומערות! שנייא היא הכא דכתי' כלי:

הלכה ח משנה שיירה שחנתה בבקעה והקיפוה כלי בהמה מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא גדר גבוה י' טפחים ולא יהו פרצות יתירות על הבנין
כל פירצה שהיא כעשר אמות מותרת מפני שהיא כפתח יותר מיכן אסור:
גמרא רב אדא בשם ר' חסדייא למי נצרכה? לר' יוסה בי ר' יודה

דר"י בי ר' יודה אומר כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה ומודה הוא הכא. ותני כן בכל עושין מחיצות אפילו אוכפין אפילו עביטין אפילו גמלים ובלבד שלא יהא בין איכוף לאיכוף מלוא איכוף בין עביט לעביד מלוא עביט בין גמל לגמל כמלוא גמל ובלבד שלא יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ, אלא עומד כנגד פרוץ ופרוץ כנגד עומד *כעין שירת בשלח..*

נמצאת אומר לענין כלאים: כל הפחות מג' כסתום. מג' ועד ארבעה- אם העומד רבה על הפרוץ מותר ואם הפרוץ רבה על העומד אסור. מארבע ועד עשר אם העומד רבה על הפרוץ מותר. אם הפרוץ רבה על העומד, כנגד העומד מותר כנגד הפרוץ אסור. יותר מעשר- אע"פ שהעומד רבה על הפרוץ, כנגד העומד מותר כנגד הפרוץ אסור

אבל לענין שבת: כל הפחות מג' כסתום. מג' ועד ארבעה מארבעה ועד עשר אם העומד רבה על הפרוץ מותר אם הפרוץ רבה על העומד אסור. יותר מעשר אע"פ שהעומד רבה על הפרוץ אסור

רבי חנניה רבי יודה בן פזי בשם ר' יוחנן: לית כאן מג' ועד ארבעה. יש כאן פרצה ג' אין כאן מקום ארבעה.*(לא מהני עומד מרובה!)* התיב ר' מנא והתנינן מקיפין בקנה וקנה יש לו מקום?! א"ל לא תתיביני פחות משלשה שכל הפחות מג' כסתום רבי יוסי בי ר' בון בשם רב מכל מקום מכיון שהעומד רבה על הפרוץ מותר:

הלכה ט משנה מקיפין ג' חבלים זו למעלה מזו וזו למעלה מזו ובלבד שלא יהא בין חבל לחבירו ג' טפחים
שעור חבלים עוביין יותר על טפח שיהא הכל עשר טפחים:

גמרא א"ר זעירא לא אמרו אלא בעשר וביותר מעשר, הא פחות מיכן לא. ותני כן הביא דופן של ז' טפחים והגביהו מן הארץ פחות מג' מותר.

תמן את אמר כל פחות מד' כסתום. וכא את אמר כל פחות משלשה כסתום

אין את בעי מקשייא הכין קשי, הביא דופן של ארבעה טפחים וכל שהו והגביהו מן הארץ שלשה טפחים חסר כל שהוא ייבא כיי דמר ר' יוחנן העומד והחלל מצטרפין בארבעה והוא שיהא העומד רבה על החלל.*אלמא עומד מרובה משני צדדים מהני*

רשב"ל בשם רבי יודה בן חנניה: נעץ ארבעה קנים בארבע זויות הכרם וקשר גמי מלמעלה מציל משום פיאה. א"ר יוחנן כמחיצות שבת כן מחיצת כלאים. אמר רבי יוחנן מעשה שהלך רבי יהושע בן קרחה אצל רבי יוחנן בן נורי לנגנגד והראהו שדה אחת ובית חבירתה היתה נקראת, והיו שם פרצות יותר מעשר והיה נוטל אעים וסותם, דוקרנין וסותם עד שמיעטן פחות מעשר אמר כזו כן מחיצת שבת.
א"ר זעירא מודה רשב"ל לענין שבת שאין פיאה מצלת יותר מעשר.
א"ר חגיי מתני' אמרה כן מקיפין ג' חבלים זה למעלה מזה... אם אומר את שהפיאה מצלת יותר מעשר, כמו כן חבל אחד!
רבי יונה אמר רב הושעיה בעי, הדא פיאה, אמה איתאמר מלמעלן? מן הצד? אין תימר מלמעלן כל שכן מן הצד, אין תימר מלמעלן, הא מן הצד, לא. אין תימר מלמעלן, יאות א"ר חגיי,*שפיר הוכיח (דל"מ יותר מ10)* אין תימר מן הצד *דווקא מהני צוה"פ,* לא א"ר חגיי

כלום!*שמא הוצרכו לשלש חבלים, משום שלא מהני צוה"פ מן הצד! ומתרץ...* מה נפשך אם מלמעלן הרי מלמעלן, אם מן הצד הרי מן הצד! *ר' חגיי מייתי ראי' דממנ"פ היה לו לתקן באיזה אופן שיהיה...* ****הגהתי***

רבנן דקסרין בשם רבי ירמיה תיפתר בשעשויין כמין דקרן *וא"א לעשות למעלה*

רבי זעירא ר' אבדימי דחיפה בשם רשב"ל לגובה אפילו עד מאה אמה א"ר יודן הדא דתימר לענין כלאים אבל לענין שבת לא תהא פיאה גבוהה מן הקורה. א"ר יוסה א"ר היא כלאים היא שבת. על דעתיה דר' מה בין קורה ומה בין פיאה? קורה מצלת מרוח אחת, פיאה אינה מצלת עד שתהא מגופפת מד' רוחותיה.*ע"כ מהני אף יותר מ20* ותייא כייא דמר רבי זעירא בשם רב המנונא פיאה אינה מצלת עד שתהא מגופפת מד' רוחותיה

א"ר בא בר ממל מטרפליות שבכרמים אסור לטלטל תחתיהן, מפני שהן סוף תקרה, *=אין התקרה עשוי לצורך פנים* ואין סוף תקרה מציל משום פיאה. א"ר פינחס אתא עובדא קומי ר' ירמיה בארבעה עמודים ועליהם ארבע פצטליות והתיר לטלטל משום פיאה.

רבי בון ורבי בון בעון קומי רבי זעירה, פיאה מהו שתציל בסוכה? אמר לון פיאה מצלת בסוכה. סוף סכך מהו שיציל בסוכה אמר לון אין סוף סכך מציל בסוכה. מה בין זה לזה זה נעשה לכאן וזה נעשה לכאן. אמר ר' אבהו כל אילין מיליא לענין מיסב ומיתן הא להורות אסור להורות. מה אם סוכה קלה את אמר אסור, שבת החמורה לא

כל שכן!!
רבי בון בר חייא בעא קומי רבי זעירא מאן תנא פיאה מצלת לא ר' יוחנן בן נורי?! א"ל הדא תנה:*אין הכי נמי!*

הלכה י משנה מקיפין בקנים ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו שלשה טפחים. בשיירא דיברו רבי יהודה וחכמים אומרים לא דיברו חכמים בשיירא אלא בהווה.

כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי בי ר' יהודה וחכמים אומרים אחד משני דברים.

ארבעה דברים פטרו במחנה מביאין עצים מ"מ. ופטורין מרחיצת ידים. ומדמאי. ומלערב:

גמרא מקיפין בקנים בשיירא דברי ר' יודה הא יחיד צריך שתי וערב. והא רבי יודה מהשנייא בין יחיד לשיירא. ורבנן לא מהשניי בין יחיד לשיירא? נישמעינה מן הדא: שיירא שחנת בתל שהוא גבוהה עשרה, בנקע שהוא עמוק עשרה, בגינה שהיא מוקפת גדר, מטלטלין בה אפילו כור אפילו כוריים, ובלבד שלא ישיירו בה בית סאתים פנוי. ר' אחא בשם ר' חיננה: אפי' אוכפות אפי' עביטין. מילתיה דרב הונא אמרה: ובלבד אדם. דמר רבי בא בשם רב חונה אחד או שנים נותנין להן בית סאתים. ג' נותנין להן בית ששת סאין. מיכן והילך לפי חשבון.*לכל "אדם", בית סאתיים*

אין שיירה פחות משלשה. אין העכו"ם משלים בשיירה. קטן מהו שישלים בשיירא?

###היך עבידא? היו שנים ועירבו עירוב אחד, ובא העכו"ם והוסיף, כבר נכנסה שבת באיסור. היו ג' ועירבו שנים עירובין, ובא העכו"ם ופחת כבר נכנסה שבת בהיתר### *עיין בבלי 17*

ר' רדיפה אמר ר' ניסא שאל מהו ליתן להן ג' ראשי תורין שיהא זה מטלטל בתוך סאתים של זה, וזה מטלטל בתוך סאתים של זה?

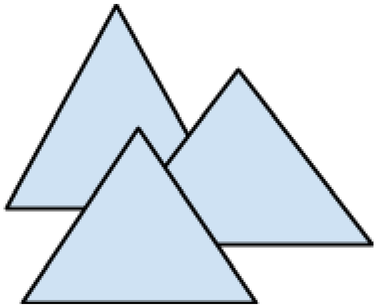

ר' אחא בשם רב חסדיי: אתייא דר' יוסי בי ר' יודה בשיטת אביו וחלוק על אביו. בשיטת אביו- ביחיד פחות מבית סאתים. וחלוק על אביו- בשיירא יתר מבית סאתים. והן אשכחנן דר' יודה אמר ביחיד יותר מבית סאתים צריך שתי וערב? נישמעינה מן הדא: דמר ר' אחא תנא ר' חנין ר' יוסה בשם רב ששת כשם שחלוקין כאן כך חלוקים בכלאים. וכלאים לא אפי' היא בית רובע?! *(לריב"י לעולם צריך שתי וערב)*

כמה הוא מחנה? רבי חנניה אמר מאה (שופטים ו) ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה. ר' אבינה בעי אילו אמר מחנה= ואנשים אשר אתו מאה, יאות!*שפיר יש להוכיח* רבי יוחנן אמר עשרה (שמואל א כה) ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל וגו' מהו וינוחו? ר' יוסטא בר שונה אמר נעשו מחנה. רבי יודה בן פזי אמר עשרה (דברי הימים א יב) עד למחנה גדול כמחנה אלהים וכמה מחנה

אלהים עשרה. תני בשם רבי יודה שנים עשר אלף כמחנה ישראל.

היוצאים למלחמת הרשות מותרין בגזל עצים לחים ואסורין בגזל עצים יבישין. היוצאים למלחמת חובה מותרין בגזל עצים יבישין ולחין. ר' דניאל בריה דרב קטינה בשם רב חונא אם היו עשויין חבילה, אסור. עד כדון בשאינן סמוכין לחורש =*סמוכין ליער* ואפי' סומכין לחורש? עד כדון בשאינן סמוכין למעיין ואפי' סמוכין למעיין? נכנסו עמהן לעיר, כבר נפטרו. יצאו עמהן מעיר, כבר נתחייבו בדמאי.
[ר' יוסה בשם ר' אבהו א"ר חזקיה בשם רבי יודה בן פזי דמיי תקן? לא תקן?]

ומלערב: רב חיה בר אשי אמר הדא דאת אמר בעירובי חצרות אבל בעירובי תחומין דבר תורה הן. ויש חצירות במחנה? להתיר אהלים שבמחנה. כהדה דתני אהלים שבמחנה צריכין עירוב. אהלים שבשיירה אינן צריכין עירוב.

יהודה בן תימא אומר אף חונים בכל מקום ובמקום שהן נהרגין שם נקברין שלא תאמר יעשו כהרוגי פלמוסיות.*(הרוגי רומיים)*

איתתניי תני אסור לפנותן ואית תניי תני מותר לפנותן. אמר רב חסדיי מאן דמר מותר לפנותן במכונסין ומאן דמר אסור לפנותן במפוזרין
כשם שבהליכתן פטורין מארבעה דברים כך בחזירתן פטורין מארבעה דברים רבי יוסה בי ר' בון שמע לה מן הדא (שופטים ז) מי ירא וחרד ישוב ויצפור מהר הגלעד ולמה הן חוזרין בצפירהin a

circular route מפני השונאין. רבי יוסי בי רבי בון בשם רב כשם שבהליכתן פטורין מארבעה דברים כך בחזירתן פטורין מד' דברים:

תלמוד ירושלמי מסכת עירובין פרק ב

מתני' עושין פסין לביראות ד' דיומדין נראין כשמונה דברי רבי יהודה ר' מאיר אומר שמונה נראין כשנים עשר ארבעה דיומדין וארבעה פשוטין גובהן עשרה טפחים ורוחבן ששה ועוביין כל שהוא וביניהן כמלוא שתי רבקות של שלש שלש בקרamos 6X1.666=10 דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר של ארבע ארבע קשורות ולא מותרות אחת נכנסת ואחת יוצאת: 8X1.66=13 1/3

גמ' לפי שהפרוץ רבה על העומד הוא עושה דיומדין אבל לא פשוטין אוף הוא מוכיח על עצמו משום הולכת הבאר.

ר' זעירא בשם ר' אלעזר הגיעוך סוף תחומי שבת עד איכן הן שאם עשה כן במקום אחר וחזר וזרק ד' אמות בר"ה חייב!! א"ר יוסה לפי שבכל מקום עומד רבה על הפרוץ וכאן היקלתה עליו שיהא הפרוץ רבה על העומד החמרתה עליו בדבר אחר שבכל מקום עושה פס של ד' טפחים וכאן עושה פס של ו' טפחים
רב ירמיה בשם רב לא התירו פסי ביראות אלא לעולי רגלים בלבד רב אבין אמר בשעת עולי רגלים ר' ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק מפני עולי רגלים. א"ר עזרא קומי ר' מנא מתני' אמרה כן עושין פסין לביריות. בזמן הזה! והא תנינן ממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול כו' מפני מה ממלין מבאר הקר בגלגל בי"ט אלא

בשעה שעלה ישראל מן הגולה וחנו על אותה הבאר והתנו עמהן הנביאים שביניהן שיהו ממלין מבאר הקר בגלגל בי"ט לא כל בארות הקר התירו אלא אותה הבאר שחנו עליה, בלבד כמה דאת אמר תמן מה שהותר הותר וכה שהותר הותר ר' אבדימא דחיפא הורי בחיפא ר' ירמיה הורי בחלף, בפסי ביראות בזמן הזה.

הוון בעיי מימר ר"מ יודה לר' יודה. רבי יודה לא יודה לר"מ. ר"מ יודה לר' יודה-*שאינו חייב לעשות הפשוטין(רק אים* <u>*רוצה*</u> *להרחיק)* ר"מ אית ליה דיומדין פשוטין ואת אמר הכין?! מתוך שאת עושה דיומדין אבל <u>לא</u> <u>פשוטין</u> אף הוא סבור לומר שמא מחיצת שבת כך הוא והוא הולך ועושה כן במקום אחר ומתחייב. *לר' יודא* <u>*אסור*</u> *לעשות פשוטין, כדיי שיהיה ברור למדי שאינו היתר במק"א!*

רבי אחא בשם רבי חיננא: לא דין מודי לדין ולא דין מודי לדין. א"ר מנא אף על גב דלא א"ר יוסה הכי, הדא מילתא אמרה דכוותה. ר' בון ור' בון בעון קומי ר' זעירא כמה יהא דיומד ארוך ולא יהא צריך פשוט? א"ל פחות משלשה כסתום. יותר מארבעה הופלג. אלא כן אנן קיימין מג' ועד ארבעה, *אים צריך "פשוט". (אלמא ר"מ מצריך פשוט אפי' יש רק 4 טפחים בין הדיומדין!!)* אין תימר ר"מ יודה לר' יודה, ויעשה כדיומד ארוך ולא יהא צריך פשוט! א"ר בא בר ממל לא נצרך ר"מ לפשוטים אלא בשיטת ר' יודה.*אים רוצה להרחיק 13.33* א"ר יוסה ואפילו משיטתיה מ"מ אין העומד רבה על הפרוץ! מכיון שהעומד רבה על הפרוץ צריך פשוט:*כיון שיש בעיה דפרוץ מרובה—חייבו חז"ל לעשות "עומד"*
היתה אבן אחת גדולה, רואין שאם תיחלק ויש בה ששה לכאן וששה לכאן נידון משום דיומד. אית תניי תני שאם תיחקק הוון בעיי מימר

מאן דמר שאם "תיחקק" מודד מבפנים, מאן דמר שאם "תיחלק" מודד מבחוץ. א"ר יוסה ולא עוד בקליפת השום החיצונה את עתיד להעמידה! הווי לא שנייא בין כמאן דאמר שאם תיחלק בין כמאן דמר שאם תיחקק, מודד מבפנים. מאן דמר שאם תיחקק בעגולה ומאן דמר שאם תיחלק במרובעת. תדע לך שהוא כן, דכן תנייה מתיב לחבריה *כן התנא משיב לחבירו* אין בין דברי לדבריך אלא שאתה אומר בעגולה ואני אומר במרובעת *הא עגולה, פסולה*

היה שם חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה, ויש בו ששה לכאן וששה לכאן נידון משום דיומד. לא סוף דבר חריץ אלא אפי' גבשושית, מקצתו חריץ ומקצתו גבשושית. היו חמשה קנים ואין בין זה לזה שלשה ויש בהן ששה לכאן וששה לכאן נידונין משום דיומד. שלשה וקשר גמי מלמעלן, מהו שיציל משום פיאה? כלום פיאה מצלת עד שתהא מוכחת מכל צדדיה! אלא בהין דעגלין כסתום הוא. היך מה דאת אמר תמן רואין שאם תיחלק ויש בה ששה לכאן וששה לכאן נידונת משום דיומד ומר אוף הכא כן!! תמן עד קליפת השום החיצונה את עתיד להעמידה והכא מה אית לך?! אם אומר את כן בטלתה הלכות פיאה *רצה להתיר דיומד-של צורת הפתח(מוקף 4 צדדים של 6 טפחים...)*

הכותל והאילן ואישות קנים נידונין משום דיומד. עלו מאיליהן מטלטלין בהן עד בית סאתים. עשאן ביד מטלטלין בהן אפי' כור אפי' כוריים. היתה באר אחת גדול, לחצייה עשה, ולחצייה לא עשה, לחצייה שעשה מותר ולחצייה שלא עשה אסור. היו שתים,*שתי חצירות ופסי ביראות ביניהן* האמצעי מהו שידון לכאן ולכאן? מה צריכה ליה, כשהיו שנים ממלין, אבל אם היה אחד ממלא נידון לכאן

ולכאן.

חצר שהיא פתוחה לפסים, מטלטלין מן החצר לפסים, אבל לא מן הפסים לחצר. הא שתים אסור. א"ר בא לא סוף דבר שתי חצירות אלא אפילו חצר אחת ובה שני בתים סבריא מימר בשלא עירבו, הא אם עירבו מותרין. רבי דניאל בריה דרב קטינה בשם רב חונא אפי' עירבו אסורות, שאין עירוב עושה אותן אחת. רב הונה כדעתיה: דאיתפלגון מבוי שצידו אחד עכו"ם וצידו אחד ישראל רב הונה בשם רב אמר: אפילו אם עירבו דרך חלונות, העכו"ם אוסר עליהן אבא בר בר חנה בשם רבי יוחנן אפילו עירבו דרך פתחים אין העכו"ם אוסר עליהן. *אלמא "מערבין ""דרך"" מקום האסור (* ואפי' דיסבור רב הונא כר' יוחנן תמן מותר, מודה הוא הכא שהוא אסור, תמן שמא למחר תחרב הבאר אף הוא סבור לומר שמא עירוב מועיל בפסי ביראות, ואין מועיל עירוב בפסי ביריות

א"ר יוסי בי ר' בון לא התירו פסי ביריות אלא למלאות בהן מים בלבד. באו מים בשבת, כבר נכנסה שבת באיסור. חרבה הבאר, כבר נכנסה שבת בהיתר. ר' יונה אמר ר' נסא שאל מהו לטלטל בין הפסים? נימר אם יש בין זה לזה ד' טפחים כאיסקופה אסורה, ואם לאו כאיסקופה מותרת, מותר לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא יחליף.
תני ישנן כעשר אמות דברי ר"מ. ר' יודה אומר כשלש עשרה וכארבע עשרה. פרא אמה מחצה, ואמה ביניין:פחות חצי אמה ועוד חסר קצת

הלכה ב

מתני' מותר להקריב לבאר ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה בפנים ושותה. מותר להרחיק כל שהוא, ובלבד שירבה בפסים:
גמ' ר' ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק והוא שיעורא כשיעור הזה אפי' גמל כולו מבחוץ מותר. פחות מכשיעור הזה אפי' גדי כולו מבפנים אסור.
תני ר"ש בן אלעזר אומר מלא גמל וגמלו. מה ופליג? כל מה שהפרה פושטת צוארה הגמל עוקם צוארו *שניהם שיעור אחת*
מה את בעי, ואין הפרה עומדת ברה"ר ואוכלת ברשות היחיד?!!
א"ר יוסה תמן בהוא דמפסיק ליה,*=מפסג ליה=מלעיטו* ברם הכא באוכלת מאיליה

על דעתיה דר"מ דיומדין פשוטין. על דעתיה דר' יודה דיומדין אבל לא פשוטין:

הלכה ג
מתני' רבי יהודה אומר עד בית סאתים אמרו לו לא אמרו בית סאתים אלא בגינה ובקרפף אבל אם היה דיר או סהר או מוקצה או חצר אפילו בית חמשת כורין אפי' בית עשרת כורין מותר. ומותר להרחיק כל שהוא ובלבד שירבה בפסין:
גמ' באר מהו שתעלה ממידת סאתים? נישמעינה מן הדא: ר"ש בן אלעזר אומר באר שיש בה מידת סאתים, אינו צריך להרחיק ממנה אלא מלא ראשה ורובה של פרה *(לא התירו יותר מזה)*. הדא אמרה שהבאר עולה ממידת סאתים:

הלכה ד
מתני' אם היה דרך הרבים מפסקתה יסלקנה לצדדין, וחכמים אומרים אינו צריך. אחד באר הרבים ובור הרבים ובאר היחיד עושין להן פסים אבל לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים. דברי ר' עקיבה. ורבי יהודה בן בבא אומר אין עושין פסים אלא לבאר הרבים בלבד. ולשאר עושין חגורה גבוהה עשרה טפחים:
גמ' א"ר יוחנן מחלפה שיטתיה דרבי יודה. דתנינן תמן וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר' יהודה וחכמים אוסרין.*אלמא לר"י ל"א רבים ומבטלי מחיצתא!* א"ר אלעזר אינה מוחלפת א"ר ירמיה דו סבר כרב יהודה. דמר ר' יהודה הדא דתימר במפולשין לבקעה, אבל אם היו מפולשין לרשות הרבים אסור.
א"ר יוסה בכל אתר רבי לעזר סמיך לר' חייה רובה. תני רבי חייה כיצד מתירין ר"ה? ר' יודה אומר לחי מיכן ולחי מיכן,*או* וקורה מיכן וקורה מיכן. וחכ"א לחי וקורה מיכן ויעשה צורת הפתח מיכן. וכא אמר הכין?! כאן *שהתיר ר"י בלחי ולחי* בעשר, וכאן בשלש עשרה. מיליהון דרבנן פליגין ר' אחא אמר רב הושעיה שאל לאבא כמה תהא פירצת המבוי על דעתיה דר' יודה והוא א"ל משלש עשרה וכא אמר הכין! דרבנן דקיסרין אמרין, תמן *במבוי מפולש* עומד רבה על הפרוץ, ברם הכא*בפסי ביראות* פרוץ רבה על העומד*ע"כ אסר ר"י*.
מה בין בור הרבים ומה בין בור היחיד? בור הרבים יש לו קול בור היחיד אין לו קול. מעתה אפי' לבארו *ליתסר*? אלא בור הרבים אין מימיו מצויין לכלות, בור היחיד מימיו מצויין לכלות.
רבי יעקב בר אחא עמרם רב יהודה בשם שמואל הלכה כרבי יודה בן בבא.
א"ר יודה אבוי דר' מתניה מתניתא אמרה כן: עושין פסין לביריי' ולא לבורות. והא תנן אבל לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוהה י' טפחים

דברי ר"ע? אלא כאן אנן קיימין לבור הרבים. ודכוותה עושין פסין לביריות לבאר הרבים:???*ממשנה יתירא דייק "ולא לבורות"=אף בור של רבים*

הלכה ה

מתני' ועוד א"ר יהודה בן בבא הגינה והקרפף שהוא שבעים אמה ושיריים על שבעים אמה ושיריים מוקפת גדר גבוה י' טפחים מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שומירה או בית דירה או שתהא סמוכה לעיר:

גמ' רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן מחצר המשכן למדו [שמות כז יח] אורך החצר מאה באמה ורוחב חמשים בחמשים. וחמשין זימנין מן מאה הא חמש אלפין.100X50=5000 שיבעין מן שיבעין הא חמשא אלפין פרא=*פחות* מאה70X70=4900. ותנינן שבעים ושיריים. ותני שמואל שבעים אמה ושני שלישי אמה שנו. שובעין זימנין מן תרין תלתותין, ושבעין זמנין מן תרין תלתותין, דעבדין מאה וארבעים תלתותין, מאה וארבעים תלתותין, שהן תשעים ושלש אמה ושליש.70+70+70+70= 280X1/3=93ושליש, צא מהן ארבעה תשועין לארבע רוחות, (93.7777=93.333+0.4444 יש שיוק של 6 ו 2/9 שהם 19/3-1/9)נשתייר שם תשעה עשר תלתולין חסר תשוע כהדא דתני יש כאן דבר קל ולא יכלו חכמים לעמוד עליו

#קרפף שיש בו מידת סאתים אינו מותר לטלטל בו אלא בארבע אמות. היו שנים, בזה בית סאה ובזה בית סאה חסר ד' אמות, רבי זעירה בשם רבי יוחנן מטלטלין בשני תשלומין לראשון.=*כדיי ל"השלים" שיעור בית סאתיים דשריא ליה רבנן—אף שלא יהא שום*

"היכר" ויאמרו קרפף בית סאתיים נמי שרי. רבי לא בשם רבי יוחנן אין מטלטלין בשני תשלומין לראשון. א"ר זעירא מודה ר' לא שאם היו שלשה, בזה בית סאה ובזה בית סאה ובזה בית סאה, מודין שמטלטלין בשני תשלומין לראשון.*שפיר יש הכירא#*
קרפף שיש בו עד בית סאתים א"ר אבהו הואיל והוא ראוי לתיר על ידי שיירה,*כיון שאפשר להתירו ע"י שיירא* וזרק מרשות הרבים לתוכו חייב.*דהו"ל רה"י גמור* ר' שמואל בר רב יצחק בעי לכשתיירצו שיירה! לאסור אסור, הא חייב חטאת אין כאן! מעתה מבוי שקורתו למעלה מעשרים הואיל והוא כשר על דעתיה דרבי יודה, וזרק מר"ה לתוכו חייב?! מבוי שנפרץ יותר מעשר, הואיל ופירצת המבוי על דעתיה דר' יודה משלש עשרה, וזרק מרה"ר לתוכו חייב?!
חצר שהיא פתוחה לקרפף מטלטלין מן החצר לקרפף אבל לא מן הקרפף לחצר. ר' יודן ענתודריא שאל מהו לטלטל מקרפף לקרפף דרך חצר:

הלכה ו
מתני' ר' יהודה אומר אפי' אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה. רבי עקיבה אומר אפי' אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה, ובלבד שתהא שבעים ושיריים על שבעים ושיריים:
גמ' מחלפה שיטתיה דר' יודה דתנינן תמן אי זהו קרפף כל שהוא סמוך לעיר דברי רבי יודה, וכא הוא אמר הכין! *אפי' אין בה..* א"ר מנא כבית דירה עביד לה ר' יודה:

הלכה ז

מתני' ר' אליעזר אומר היה אורכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת אין מטלטלין בתוכה. ר' יוסה אומר אפי' אורכה כשנים ברוחבה מטלטלין בתוכה:

גמ' תני רבי לעזר אומר אם היה ארכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת אין מטלטלין מתוכה. והדא פליגא על דר' יונתן. רבי יוסה אומר אפי' ארכה כשנים ברחבה מטלטלין בתוכה הדא מסייעא לר' יונתן *(לעיל-שלמד מחצר המשכן)*

והא תני כלאים ברובע. רבי יוסה אומר אפילו ארכה כשנים ברחבה:*שיעור הערוגה לכל הפחות. (בית רובע=104 אמות מרובעות)*

הלכה ח

מתני' א"ר אילעאי שמעתי מרבי אליעזר אפילו היא כבית כור. וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב, ביתו אסור מלהכניס ומלהוציא לו, אבל להן מותר. וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבנין בפסח. וחיזרתי על כל תלמידיו ובקשתי לי חבר ולא מצאתי:

גמ' רבי אבהו בשם רבי אלעזר במתלקטת סאתים מבית כור היא מתני':

וכן שמעתי ממנו אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב ביתו אסור: תמן רבנן ,ברם הכא ר' אליעזר. רבנן אמרי אדם מבטל רשות חצירו ואין אדם מבטל רשות ביתו. רבי אליעזר אומר כשם שאדם מבטל רשות חצירו כך מבטל רשות ביתו.

על דעתיה דרבי אליעזר ייעשה כאכסנא ויהא מותר! ר' חייה בר אדא בשם רשב"ל קנסו רבי אליעזר. רבי שמי בעי דבר

מדבריהן קונסין לו בשוגג כר' ליעזר?!
ר' בא בריה דרב פפי בעי אמר הריני מבטל רשות ביתי אוף רבנן מודיי. אמר הריני מבטל רשות חצירי אוף רב ליעזר מודה:
וכן שמעתי ממנו שיוצאין בערקבנין בפסח. הוינן סברין מימר בערקבנין, *..לא מצאו חבר..* אשכח תני על כולהן:
הדרן עלך פרק עושין פסין

מסכת עירובין פרק ג

הלכה א

מתני' בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח. והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח. הנודר מן המזון מותר במים ומלח. מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה. סומכוס אומר אף בחולין. לכהן בבית הפרס ר' יהודה אומר אפילו בין הקברות מפני שהוא יכול לילך לחוץ ולוכל:
גמ' אמר רבי אחא דרבי אליעזר היא. דתנינן תמן בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח דברי רבי אליעזר. א"ר יוסה דברי הכל היא, מערבין בתחומין, ומשתתפין בין בחצירות בין בתחומין,
מתניתא דרבי מאיר. דתני כל דבר שהוא נאכל חי כמות שהוא, מערבין בו. עם הפת, אין מערבין בו. השום והבצלים על דעתיה דרבי מאיר אין מערבין בהן דתני אמר רבי יודה מעשה ששבת רבי מאיר בארדקסם ובא אחד ואמר עירבתי על ידי בצלים והושיבו רבי מאיר בארבע אמות שלו אף על גב דרבי מאיר אמר בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח, ובלבד דבר שהוא נאכל חי <u>כמות</u>

שהוא.
הלוף והקולקס, על דעתון דרבנן אין מערבין בהן.
תנינן תרין כללין ולא דמיין חד לחד. בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המלח, ובלבד דבר שהוא נאכל חי כמות שהוא. והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח, בין בדבר שהוא נאכל חי כמות שהוא, בין בדבר שאינו נאכל חי כמות שהוא
בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח- בין כרבי עקיבה בין כר' ישמעאל. והכל נלקח בכסף מעשר חוץ מן המים ומן המלח כר' עקיבה ברם כר' ישמעאל תני ר' ישמעאל [דברים יד כו] ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך הרי זה כלל בבקר ובצאן ביין ובשכר הרי זה פרט ובכל אשר תשאלך נפשך הרי זה כלל אחר כלל ופרט וכלל ואין אתה דן אלא כעין הפרט לומר מה הפרט מפורש דבר שהוא וולד וולדות הארץ אף אין לי אלא דבר שהוא וולד וולדות הארץ. רבי עקיבה מפרש מה הפרט מפרש שהוא פרי וולד פרי מכשירי פרי אף אין לי אלא דבר שהוא פרי וולד פרי ומכשירי פרי מה נפק מביניהון דגים וחגבים כמהין ופטריות כר' עקיבה נלקחין בכסף מעשר כר' ישמעאל אינן נלקחין.
בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח א"ר יסא לפי שאין הגוף ניזון מהן א"ר לוי שהן מין קללה.
אמר ר' אלעזר עשאן מי מלח נלקחין בכסף מעשר. רבי אחא בשם רבי מיישא והוא שנתן לתוכה שמן. רבי יוסי בעי מעתה לא יערב אלא לפי חשבון *שמן* שבהן!
תמן תנינן: *מחלקין מעשר-עני בגורן* חצי לוג יין, רבי עקיבא אומר רביעית. אמר רבי אלעזר וכן לעירוב. אמר רבי חיננא הדא דתימר ביין, אבל לא בשמן מערבין מזון שתי סעודות
תני מערבין בחומץ מזון שתי סעודות. תני מערבין בשמן מזון שתי

סעודות. רבי ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק כדי לטבול ירק הנאגד מזון שתי סעודות. ר' יצחק עטושיא אמר קומי ר' זעירא משום דבית רבי ינאי אפונים חיים מערבין בהן למי נצרכה לרבי מאיר שלא תאמר הואיל והן מסריחין את הפה אין מערבין בהן.

דג מליח מערבין בו, בשר מליח מערבין בו, בשר חי מערבין בו, דתנינן הבבליים אוכלין אותו כשהוא חי מפני שדעתן יפה. ר' יודן בעי הדא כלבודא*מין דג* הואיל ואילין כותאי אכלין מינה חייא מערבין בה? שמואל בר שילת בשם רב פעפועין וגדגדניות וחלוגלוגות מערבין בהן. בעון קומוי אילין אינון? אמר לון קקולי וחנרקוקי ופרפחוני':

הנודר מן המזון מותר במים ומלח. תמן תנינן הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק. מתניתא אמרה כן שהשלוק קרוי מבושל דתנינן היה מבשל את השלמים או שולקן. וקרייא אמר שהצלוי קרוי מבושל שנאמר [דברי הימים ב לה יג] ו"יבשלו" את הפסח באש, אין תימר שלא כהלכה, רבי יונה בוצרייה אמר, כמשפט!! מתני' שהשלוק קרוי מבושל, וקרייא אמר שהצלוי קרוי מבושל ותנינן הנודר מן המבושל מותר בצלי ובשלוק!! אמר רבי יוחנן הילכו בנדרים אחר לשון בני אדם. אמר רבי יאשיה הילכו בנדרים אחר לשון תורה. מה נפק ביניהון? אמר קונם יין שאני טועם בחג, על דעתיה דר"י אסור ביום טוב האחרון על דעתיה דרבי יאשיה מותר. אוף ר' יאשיה מודה שהוא אסור, לא א"ר יאשיה אלא לחומרן.

א"ר חייה בר בא, רבי יוחנן אכל חליטין pastries ואמר לא טעמית מידי בההוא יומא! ותנינן הנודר מן המזון מותר במים ומלח פתר לה כר' יאשיה דרבי יאשיה אמר הילכו בנדרים אחר לשון תורה. ומניין שכל הדברים קרויין מזון? רבי אחא בי ר' עילא אמר [בראשית מה כג] ועשר אתונות נושאות בר ולחם ומזון מה ת"ל מזון אלא מיכן שכל הדברים קרויין מזון.

נדר מן הככר מערבין בו, הקדישו אין מערבין בו. נדר מן הככר מערבין בו- שכן ראוי לאוכלו. הקדישו אין מערבין בו- שלא הוא ולא אחר ראויין לאוכלו. ר' אחא בעי ואין אדם נשאל על הקדישו?! ר' אחא אמר, ר' מיישא בעי, תמן אמר ר"ש חייה בריה דרב אמר ע"ז שעשאה לחי למבוי מתרת את המבוי והכא את אמר הכין?! א"ר אלעזר תמן מ"מ נסתם המבוי, והכא מה אית לך!!

מערבין לנזיר ביין שכן אחר ראוי לשתותו. ולישראל בתרומה שכן כהן ראוי לאוכלה.

ולכהן בבית הפרס- מתני' דבית שמאי דבית שמאי אמרין אין מערבין לאדם אלא אם כן היו כלי תשמישו שם. *וע"כ לא מהני מה שיכול ליכנס בשידה וכו'*

סומכוס כב"ש דתנינן סומכוס אומר אף בחולין

לכהן בבית הפרס. מעתה אפילו בית הקברות? ראוי הוא לעבור על השבות ולוכל.

שכן הוא ראוי ליכנס בשידה תיבה ומגדל ולעשות לו חור פחות מטפח ולתחוב בכוש ובקיסם ולאכול:

הלכה ב

מתני' מערבין בדמאי ובמעשר ראשון שניטלה תרומתו ובמעשר שני והקדש שנפדו. הכהנים בחלה ובתרומה אבל לא בטבל ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו

השולח את עירובו ביד חרש שוטה וקטן או ביד מי שאינו מודה בעירוב אינו עירוב. אם אמר לאחד לקבלו ממנו הרי זה עירוב:

גמ' רבי יעקב דרומיא בעי =*אמר* מתני' דלא כבית שמאי: דתנינן ושל דמאי ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין [ושל מעשר שני בירושלם לא

יטול ואם נטל כשר].

רב ששת בשם ר' חייה רבה: טבל שיש עליו תניי מותר לטלטלו *בשבת*. כיצד הוא עושה? נותן עיניו במקצתו ואוכל את השאר.

ותני בית שמאי אומרין אין מערבין במעשר שני בירושלם. ובה"א מערבין. אמר ירמיה הדא דאת אמר בעירובי חצירות. אבל בעירובי תחומין, בקרתני שנתן עירובו בירושלם שהוא יכול לעלות ולאוכלו שם.*דווקא בכה"ג שרי*

שמואל אמר כבן תשע כבן עשר עירובו עירוב. א"ר יוסה הדא דתימר בעירובי תחומין, אבל בעירובי חצירות אפילו קטן.

א"ר יהושע מפני מה מערבין בחצירות? *ולא סגי בשיתוף* מפני דרכי שלום. מעשה באשה אחת שהיתה דבובה=*שנואה* לחבירתה ושלחה עירובה גבי ברה נסתיה וגפפתיה ונשקתיה אתא ואמר קומי אימה אמרה הכין הוות רחמה לי ולא הוינא ידעה מתוך כך עשו שלום הדא הוא דכתיב [משלי ג יז] דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:

השולח את עירובו ביד חרש שוטה וקטן כו'. א"ר לעזר וצריך לעמוד עמו. תמן א"ר יוסה בשם רב ששת רבי אלעזר בר יוסי בשם רבי אבון באומר לחבירו הרי אני מעשר על ידך <u>אינו</u> צריך לעמוד עמו והכא את אמר הכין?! א"ר חייה בר אדא כאן בגדול וכאן בקטן. ר' אחא בשם רב חיננא ואפילו תימר כאן וכאן בגדול, כאן וכאן בקטן, תמן באומר לו <u>הרי</u> <u>אני</u> מעשר על ידך שאינו צריך לעמוד עמו, ברם הכא באומר לו ערב על ידי. הדא ילפא מן ההיא, וההיא ילפא מן הדא. הדא ילפא מן ההיא- שאם אמר לו אני מעשר על ידך שאינו צריך לעמוד עמו. וההיא ילפא מן הדא- שאם אמר לו ערב על ידי שהוא צריך לעמוד עמו:

הלכה ג

מתני' נתנו באילן, למעלה מעשרה טפחים אינו עירוב, למטה מעשרה טפחים הרי זה עירוב. נתנו בבור אפילו עמוק מאה אמה הרי זה עירוב. נתנו בראש הקנה או בראש הקונטס, כל זמן שהוא תלוש ונעוץ, אפילו גבוה מאה אמה הרי זה עירוב

נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח הרי זה עירוב. ר"א אומר אם אין ידוע שהמפתח במקומו אינו עירוב:

גמ' *למטה מ10 טפחים* הרי זה עירוב ואסור לטלטלו, למטה מג' מותר. וקשיא אם עירובו עירוב יהא מותר לטלטלו, אם אסור לטלטלו לא יהא עירובו עירוב! ראוי הוא לעבור על השבות ולאכול!! מעתה אפילו למעלה מעשרה!!! רב יהודה בשם שמואל תיפתר שהיתה כירתו=*his trunk* ארבעה

א"ר מנא והוא שתהא רשות הרבים מקפתו מכל צד, ואומר שביתתי תחתיו.

תני נתנו בכלכלה ותלאו באילן, למעלה מעשרה טפחים עירובו עירוב ומותר לטלטלו. וקשיא אם עירובו עירוב יהא מותר לטלטלו אם אסור לטלטלו לא יהא עירובו עירוב! רבי אחא בשם רבי חיננא ראוי הוא להופכה ולבטל רשות היחיד שבה. א"ר יוסה הדא אמרה ספסל שהוא נתון ברשות הרבים, גבוה עשרה ורחב ארבעה, מכיון שהוא ראוי להופכו ולבטל רשות היחיד שבו.*ממילא עירובו עירוב...* הדא אמרה שעירובו עירוב ומותר לטלטלו.

תמן תנינן שתים בידי אדם ואחת באילן או שתים באילן ואחת בידי אדם כשירה ואין עולין לה בי"ט והכא את אמר עירובו עירוב ומותר לטלטלו?! א"ר ירמיה כאן למעלן וכאן מן הצד. הדא ילפא מן ההיא, וההיא ילפא מן הדא. הדא ילפא מן ההיא, שאם היו שתי יתידות יוצאות וסיכך על גביהן שהיא כשרה ועולין לה בי"ט. וההיא ילפא מן

הדא, שאם היה נתון באיבו=*ענפו-לא על יתידות היוצאים* של אילן שעירובו עירוב ואסור לטלטלו.
א"ר יוסה בין הכא בין תמן מן הצד היא. מאי כדון? כיי דמר רבי יעקב בר אחא בשם רבי זעירא דרבי שמעון בן אלעזר היא דתני רבי שמעון בן אלעזר אומר מותר להשתמש על צדדי בהמה בשבת. היא צדדי בהמה היא צדדי אילן.
*נתנו בבור ...*אין את רואה עמוק כגבוה?! אבא בר רב חונה אמר באומר שביתתי תחתיו:
נתנו בראש הקנה או בראש הקונטס כל זמן שהוא תלוש ונעוץ אפילו גבוה מאה אמה ה"ז עירוב. מפני שהוא תלוש ונעוץ, הא אם אינו תלוש ונעוץ אין עירובו עירוב. לית פליגא על שמואל דמר רב יהודה בשם שמואל תיפתר בשהיתה כירתו ארבעה?! *הא פחות מיכאן שרי!!* א"ר מנא והוא שתהא טבלה *של 4* נתונה בראשו.
תני ר' ליעזר אומר אם בשדה אבד אין עירובו עירוב, אם בעיר אבד הרי זה עירוב. אם בשדה אבד אין עירובו עירוב- שאינו יכול להביאו דרך שביתה. אם בעיר אבד הרי זה עירוב- שהוא יכול להביאו דרך פטור.
יאות אמר רבי אלעזר, מה טעמא דר'? אמר רבי בא בריה דרב פפי דרבי מאיר היא דר' מאיר אמר אף פוחת הוא בתחילה ונוטל. כלום א"ר מאיר לא בי"ט דילמא בשבת והכא בשבת אנן קיימין!! אמר רבי אבמרי דר' אליעזר בן יעקב היא דתנינן תמן ר' אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני בהמה בשביל שלא תצא היא קשירה היא נעילה.
הדא דתימר במגדל של אבן, אבל במגדל של עץ נעשה כשובר את החבית לוכל ממנה גרוגרות:

הלכה ד

מתני' נתגלגל חוץ לתחום, ונפל עליו גל או נשרף, או תרומה ונטמאת, מבעוד יום- אינו עירוב. משחשיכה- הרי זה עירוב. אם ספק- ר' מאיר ורבי יהודה אומר הרי זה חמר גמל. רבי יוסי ורבי שמעון אומר ספק העירוב כשר

אמר רבי יוסי העיד אבטולס משם חמשה זקנים שספק העירוב כשר:

גמ' לא אמרו אלא וניטמאת, ספק ניטמאת מבעוד יום ספק ניטמאת משחשיכה , אבל אם היתה ספק טהורה ספק טמאה, מערבין בה, רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן אחר חזקות הלכו.

מתיבין רבי מאיר ורבי יודה לרבי יוסי ולר' שמעון, אילו נאכל מבעוד יום שמא אינו אסור. לעולם הוא באיסורו עד שיודע לו שהוא מותר.

מתיבין רבי יוסה ורבי שמעון לרבי מאיר ולרבי יודה אילו נאכל משחשיכה שמא אינו מותר. לעולם הוא בהתירו עד שיודע לו שהוא אסור.

*הרי-זה חמר גמל...*מהו ליתן לו אלפיים אמה מעירובו לביתו? רבי בא בר ממל אמר נותנין לו. רבי שמואל בר רב יצחק אמר אין נותנין לו. רבי שמי אמר קומי רבי יוסה בשם רבי אחא, מה פליגין כר' מאיר, ברם כרבי יודא כל עמא מודיי שנותנין לו.

למ"ד דלר"מ אין נותנין לו כלום (ולא יזוז ממקומו) ולא דמי חמר וגמל דרבי מאיר לחמר וגמל דר' יודה, חמר וגמל דר"מ, בעירובו אינו, שלא זכה לו עירובו לעקור את רגליו מבני עירו. חמר וגמל דרבי יודה, שנתן דעתו לעקור רגליו מבני עירו. *## לר"מ- כיון שרצה "לעקור" מבני עירו, ולא אהני ליה(דשמא לא זכה לו עירוב) הפסיד גם אלפיים של בני-עירו!!! עיין לקמן 4:8 ##*

תמן תנינן מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו

למפרע , בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים, טמאות.
במה דברים אמורים, בטמאה חמורה.
אבל בטמאה קלה, כגון אכל אכלים טמאים, ושתה משקין טמאים, בא ראשו ורבו במים שאובים, או שנפלו על ראשו ורבו שלשה לגין מים שאובין, וירד לטבול, ספק טבל ספק לא טבל, אפלו טבל, ספק יש בו ארבעים סאה ספק אין בו, שני מקואות, אחד יש בו ארבעים סאה ואחד שאין בו, טבל באחד מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל, ספקו טהור.
רבי יוסי מטמא, שרבי יוסי אומר, כל דבר שהוא בחזקת טמאה, לעולם הוא בפסולו, עד שיודע שטהר
א"ר יונה לא טמא רבי יוסה אלא משום הוכח=*חזקת טומאה*. א"ר יוסה ואפילו מקום אחר *(אין "חזקה". לדוגמה:מתני' דעירובין)* רבי יוסי מטמא.
מחלפא שיטתיה דרבי יוסה דרבי יוסה, דתנינן א"ר יוסה העיד אבטולס בשם חמשה זקנים שספק העירוב כשר, וכא את אמר הכין *שאפילו "במקום אחר" !!* תמן בשם גרמיה ברם הכא בשם חמשה זקנים.

הוון בעי מימר מאן דמר תמן טהור אמר הכא מותר, מאן דמר תמן טמא אמר הכא אסור. ואפילו כמאן דמר תמן טמא, מודי הוא הכא שהוא מותר. ו*להיפך..*א"ר חיננא כלום אינון פליגין תמן לא מדבריהן וספק דבריהן להקל ועירוב דבר תורה וספק דבר תורה להחמיר!! ועירוב דבר תורה?! רבי יונתן אמר קומי רבי חייה רובה בשם רבי שמעון בי רבי יוסי בן לקוניא לוקין על תחומי שבת דבר תורה. א"ל רבי חייה רובה, והלא אין בשבת אלא סקילה וכרת! א"ל והכתיב [שם טז כט] שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי!!

א"ל מה כתיב "לא"?! אל כתיב!!! אמר ליה והכתיב [שמות יב ט] אל תאכלו ממנו נא, מה כתיב לא אל כתיב!!!!
אמר רבי יוסי בי רבי בון אף על פי כן זה עומד בשמועתו וזה עומד בשמועתו.

*ספק העירוב כשר...*אמר רבי שמואל בר סיסרטא עירוב עשו אותו כספק חרש.=*דבר שאין בו דעת לישאל שטהור* ר' ירמיה בעי עד כדון בקיים, ואפילו נשרף? א"ר יוסה קיימתיה כיי דמר ר' הושעיה הגיעוך סוף תחומי שבת שאינן מחוורין מדבר תורה. רב מנא בעי ניחא לאלפיים אמה אינו מחוור ארבעת אלפיים אמה מחוור הוא! ר' שמעון בר כרסנא בשם ר' אחא אין לך מחוור מכולם אלא תחום שנים עשר מיל כמחנה ישראל:

הלכה ה
מתני' מתנה אדם על עירובו ואומר אם באו עכו"ם מן המזרח עירובי למערב ואם באו מן המערב עירובי למזרח. אם באו מיכן ומיכן למקום שארצה אילך. לא באו לא מיכן ולא מיכן הריני כבני עירי:
גמ' כיני מתניתא על ערובי**ו.**
אמר ר' לעזר מאן תנא אם באו אם לא באו? רבי מאיר. היידן ר' מאיר? חברייא אמרין רבי מאיר דקידושין. דתני האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שירדו גשמים, ירדו גשמים מקודשת, ואם לאו אינה מקודשת. רבי מאיר אומר בין ירדו בין לא ירדו מקודשת, עד שיכפול תנאו. [הכל מודין שאם אמר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שירדו גשמים, ירדו גשמים מקודשת ואם לאו אינה מקודשת] ברם כרבנין, לא ירדו אינה מקודשת. *וכן במתני',לרבנן, אין צריך*

שיאמר: "אים לא בא חכם, הריני כבן עירי"
רבי יוסה אמר רבי מאיר דעירובין. *אים לא יתנה "אים לא בא..." –אים לבסוף לא יבא החכם, הרי הוא חמר-גמל (דשמא אי"צ תנאי-כפול!)* דתנינן אם ספק רבי מאיר ורבי יודה אומר הרי זה חמר גמל. רבי יוסי ורבי שמעון אומר ספק העירוב כשר. אמר רבי יוסה לא אמר רבי מאיר אלא לחומרין. [א"ר מנא ויאות בעירובו אינו, שלא זכה לו עירובו לעקור את רגליו מבני עירו] והכא לראשון אינה מקודשת שלא ירדו גשמים, ולשני אינה מקודשת שלא כפל הראשון את תנייו.
רבי חגיי בעא קומי רבי יוסה, ההן "אם לא"?! כלאחר הוא! אמר, שנייה היא שהיתה הארץ לפניהן, והוא מבקש להוציאה מידן. *למה הוצרך משרע"ה לכפול, הא ב"לאחר", אף ר"מ מודה!*
ור' יודה בן שלום ר' יודה בן פזי בשם ר' יוחנן ירדו ל"סימפון" בשיטת ר"מ דקידושין. ר' ירמיה ר' חיננא חברה דרבנן בעי, ולמה כר"מ? ואפילו כרבנן! לית כן א"ר אבהו בשם ר' יוחנן סדר סימפון כך: הוא אנא פלוני בר פלוני מקדש אותך אנת פלונית בת פלוני, על מנת מיתן ליך מקמת פלוני,this aquisition ומיכנסיניך ביום פלוני. אין אתא יום פלוני ולא כנסתיך, לא יהוו לי עליך כלום. ויימר על מנת שלא יכפול תנייו? *למה צריך "תנאי כפול"?* אילו לא כפל תנייו מי עקר קידושיו?!
אמר רבי יוסה בי ר' בון: בכל אתר אית ליה לרבי מאיר ממשמע לאו את שומע הין והכא *בקידושין* לית ליה?! אמר רבי מתנייה: על שם חומר הוא בעריות.
לא התנה, נישמעינה מן הדא: הרי שעירב בין שני תחומין, מהלך בדרום כעירובו בצפון. בצפון כעירובו בדרום. מיצע את התחום, אל יזוז ממקומו. בהמה של שני שותפין עירב זה בצפון וזה בדרום

מהלכת בדרום כעירובו של זה בצפון בצפון כעירובו של זה בדרום מיצעת את התחום אל תזוז ממקומה. שחטוה רב אמר איברים יונקין זה מזה עולא בר ישמעאל אמר אין איברים יונקין זה מזה. מודה רב בחבית שהוא חלקו משעה הראשונה*דאמרי' יש ברירה*.
כיני מתניתא: באו עכו"ם מיכן ומיכן. לא באו עכו"ם לא מיכן ולא מיכן. באו עכו"ם מן המזרח עירובו למערב. אית תניי תני במזרח. מאן דמר במזרח באילין טקסיווט. *שבאים לעזרה* מאן דמר במערב באילין רומאי *לצרה*

הלכה ו
מתני' אם בא חכם מן המזרח עירובי למזרח. בא מן המערב עירובי למערב. בא מיכן ומיכן למקום שארצה אלך. לא בא לא מיכן ולא מיכן הריני כבני עירי
ר' יהודה אומר אם היה אחד מהן רבו ילך אצל רבו שניהן רבותיו למקום שירצה ילך:
גמ' אית תניי תני במערב. מאן דמר במזרח באילין חכימי' מאן דמר במערב ברגיל:*..רוצה לברוח ממנו..*

הלכה ז
מתני' רבי אליעזר אומר יום טוב שהוא סמוך לשבת בין מלפניה בין מלאחריה מערב אדם שני עירובין ואומר עירובי הראשון למזרח והשני למערב. הראשון למערב והשני למזרח. עירובי הראשון, והשני כבני עירי. השני, והראשון כבני עירי
וחכמים אומרים: מערב לרוח אחת או אינו מערב כל עיקר. או מערב

לשני ימים או אינו מערב כל עיקר.=*קדושה אחת* כיצד יעשה? מוליכו בראשון ויחשיך עליו ונוטלו, ובא לו. ובשני- מחשיך עליו ואוכלו, ובא לו, נמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו...
נאכל בראשון, עירוב לראשון, ואינו עירוב לשני

אמר להן ר' אליעזר מודין אתם לי שהן שתי קדושות!!*דאמריתו שצריך להיות קיים*
גמ' וחכ"א מערב לרוח א' כיני מתני' או מערב לרוח אחת לשני ימים, או אינו מערב כל עיקר.
מודה ר"א שאינו מערב חצי יום בדרום וחצי יום בצפון, חצי יום בדרום וחצי יום בצפון,... לבני עירו. אמרו לו כשם שלא חלקת לנו יום א' כך לא תחלוק לנו שני ימים.
*כשמביאו לביתו בליל א...*ושווין שלא יתננו בסל=*לערבו עים ככרות אחרות*. א"ר בא שמא ישכח ויאכלנו. נתן בסל מוליך את הסל לשם.
אכל את אחד מהן מבעוד יום, הרי זה חמר גמל.
תמן תנינן: לגין שהוא טבול יום, ומילאהו מן החבית מעשר טבל--אם אמר הרי זו תרומת מעשר משתחשך, הרי זו תרומת מעשר; אם אמר הרי זה עירוב, לא אמר כלום ר' יונה אמר, ר' חמא בר עקיבה מקשי, מתניתא דלא כר' אליעזר! דרבי אליעזר אמר מערבין לאדם משתחשך. רבי ירמיה בשם רבי זעירא דברי הכל היא תמן, ברם הכא מבחול הוא קנה לו שביתה לשני ימים!! *שפיר מודה ר"א שיכול להנות מבחול לשני ימים הבאים...*
רבי חגיי בעי היה עומד בחמישי בשבת ואמר תקנה לי שביתה בשבת, על דעתיה דרבי אליעזר קנה,*דס"ל שיכול לערב לשני ימים בב"א* על דעתיה דרבנן לא קנה? אמר רבי יוסה ולמה אין מערבין לאדם מיום טוב לשבת? שכן מערבין לאדם מערב שבת לשבת?...

ברם הכא, הואיל והוא ראוי לערב מערב שבת, לשבת, מערב אפילו בחמישי בשבת. *כ טעמא דרבנן שאינו יכול "להתנות" על "שני עירובין" –לא משום "רחוק הימים" אלא משום "קדושה אחת". והא ראי' (ש"קדושה אחת") שאינו יכול לערב ביו"ט=ע"ש מפני שהוא יום קדוש*
אמר להן ר"א אי אתם מודין לי שאם עירב בככר בראשון שהוא מערב בככר בשני. שאם אכלו בראשון שהוא עירוב לראשון, ואינו עירוב לשני! הוי שתי קדושות הן!!
ואינון מתיבון ליה אי אתה מודה לנו שאין מערבין לאדם בתחילה בי"ט! הוי קדושה אחת היא:

הלכה ח
מתני' רבי יודה אומר ראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר, מערב אדם שני עירובין ואומר: עירובי הראשון למזרח והשני למערב. הראשון למערב והשני למזרח עירובי הראשון והשני כבני עירי השני והראשון כבני עירי ולא הודו לו חכמים:
גמ' דאיתפלגון: שירי פתילה שירי מדורה שירי שמן שכבו בשבת, מהו להדליקה בי"ט? רב ורבי חנינא תריהון אמרין אסור. ר"י אמר מותר. א"ר מנא קומי ר' יודן מכפלה=*מה שייכות* פתילה גבי ביצה? א"ל מן מה דנן חמיין רבנן מדמיי לה, *ממה שאנו רואין חכמים מדמים..* הדא אמרה, היא הדא היא הדא.
משום ד' זקנים אמרו: הנאכל עירובו בראשון, הרי הוא כבני עירו בשני.*דוודאי שני קדושות הן* ר' חונה בשם רב הלכה כד' זקנים. רב חסדא בעא, מחלפא שיטתיה דרב תמן איעבד לה שתי קדושות וכא איעבד לה קדושה אחת. דאיתפלגון שירי פתילה שירי מדורה שירי

שמן שכבו בשבת מהו להדליקה בי"ט רב ור' חנינה תריהון אמרין אסור *משום "קדושה אחת"* ר"י אמר מותר [א"ר מנא קומי ר' יודן מכפלה פתילה גבי ביצה א"ל מן מה דנן חמיי רבנין מדמי לה הדא אמרה אי אידא אי אידא] ר' אחא אמר לה מן אולפן *=מפי רבותיו* רבי יוסי אמר לה מן דיעה *מן דיליה* כד' זקנים כר"א.

אמר רבי מנא קומי רבי יוסה, ר"מ ור' יודה אין הלכה כר' יודה?! בארבעה זקנים כר"א?! מה אין תמן4:9 שלא זכה עירוב, לא הייתי אומר שיעקור את רגליו מבני עירו, *ואפ"ה אמרי' שעקר...* כאן שזכה לו עירובו לא כל שכן. *שנעקר רגליו מבני-עירו גם בשני! ודלא כד' זקנים!*

עירב בככר בראשון מערב בככר בשני. ובלבד באותו הככר. עירב ברגלו בראשון, מערב ברגליו בשני. עירב ברגליו, לא יערב בככר, בככר מערב ברגליו.

היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר, ודכוותה בככר לא יערב ברגליו? להקל לעני שאין לו ככר.

היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר, ודכוותה בככר לא יערב בככר? להקל לעשיר, שלא יצא ויערב ברגליו.

היך מה דאת אמר תמן ברגליו לא יערב בככר, ודכוותה ברגליו לא יערב ברגליו? רבי אבין בשם רבנין דתמן: עשו אותו כהולך לעירו:

הלכה ט

מתני' ועוד א"ר יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביום טוב הראשון ואוכלה בשני וכן ביצה שנולדה בראשון תאכל בשני ולא הודו לו חכמים:

גמ' ואומר אם יום טוב היום יבטלו דברי... ויקרא שם למעשרותיו

ואינו אוכלן, ובשני קורא שם למעשרותיו ואוכלן.
מחלפה שיטתיה דר"י תמן איעבד לה קדושה אחת וכא איעבד לה שתי קדושות. תמן *ר"ה* קדושה אחת ארוכה. היא ברם הכא אחת קודש ואחת חול.
מחלפה שיטתיה דרבנן, תמן עבדין לה שתי קדושות וכא אינון עבדין ליה קדושה אחת?! תמן יום טוב אצל שבת כחול אצל שבת ברם הכא שניהן שוין.
מודין חכמים לר' יודה בשני ימים טובים של ראש השנה שהן מתקנת נביאים הראשונים.
ר' בא ר' חייה בשם ר' יוחנן [שיר השירים א ו] בני אמי נחרו בי וגו'. מי גרם לי להיות נוטרה את הכרמים? על שם כרמי שלי לא נטרתי. מי גרם לי להיות משמרת שני ימים בסוריא? על שלא שמרתי יום אחד בארץ. סבורה הייתי שאני מקבלת שכר על שנים, ואיני מקבלת שכר אלא על אחת.. מי גרם לי להפריש שתי חלות בסוריא? על שלא הפרשתי חלה אחת בארץ. סבורה הייתי שאני מקבלת שכר על שתים, ואיני מקבלת שכר אלא על אחת. ר' יוחנן קרי עליהון [יחזקאל כ כה] וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים.
ר' אבהו אזל לאלכסנדריאה ואטעינון לולבין בשובתא *הורה להם שיטלו לולב בשבת,* שמע ר' מימר מן מיבול להון רבי אבהו בכל שתא...*מי יוליך להם את ר' אבהו בכל שנה....*
ר' יוסי מישלח כתיב להון אף על פי שכתבו לכם סדרי מועדות אל תשנו מנהג אבותיכם נוחי נפש:

הלכה י
מתני' ר' דוסא בן ארכינס אומר העובר לפני התיבה בי"ט של ראש

השנה אומר החליצנו ה' אלהינו את יום ראש החדש הזה אם היום אם למחר ולמחר הוא אומר אם היום אם לאמש ולא הודו לו חכמים: גמ' מפני שאמר אם היום אם אמש? או ייבא כיי דמר ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא העובר לפני תיבה ביום טוב של ר"ה אינו צריך להזכיר ראש חדש אוף הכא כן? *על איזה דבר "לא הודו"?*

מסכת עירובין פרק ד

הלכה א משנה מי שהוציאוהו עכו"ם או רוח רעה אין לו אלא ד' אמות. החזירוהו כאילו לא יצא. הוליכוהו לעיר אחרת, נתנוהו בדיר או בסהר, רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה אומר מהלך את כולה, ר' יהושע ור' עקיבה אומר אין לו אלא ד' אמות

מעשה שבאו מפרנדין והפליגה ספינתן בים רבן גמליאל ור' אלעזר בן עזריה הלכו את כולה רבי יהושע ור' עקיבה לא זזו מד' אמות שרצו להחמיר על עצמן:

גמרא דלכן מה נן אמרין? *מה היינו אומרים בלי זה?* ויעשה כמי שיצא ברשות ויהא לו אלפיים אמה לכל רוח, לפום כן מימר אין לו אלא ד"א. ומניין לד"א? (שמות טז) שבו איש תחתיו ומניין

לאלפיים אמה? אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. או חלף? א"ר אליעזר ותנינן אסא בן עקיבה אומר מקום מקום. נאמר כאן מקום ונא' להלן (שמות כא) ושמתי לך מקום מה מקום שנאמר להלן אלפיים אמה אף מקום שנאמר כאן אלפיים אמה

ד' אמות שאמרו, מלא קומתו ופשוט ידיים. ר' יהודה אומר הוא ושלשה אמות כדי שיהא נוטל חבית מראשותיו ונותן אל מרגלותיו. כשהוא נפנה נפנה מן הצד, וכשהוא מתפלל מתפלל לוכסן.*באופן שיש יותר מ4 אמות ממנו לצואה*

##ר' יודה בן פזי בעי, ארבע אמות שאמרו, תחום הן או אינן תחום? אין תימר תחום הן, אין נותנין לו ד"א משני מקומות. *אים יצא וחזר ויצא אין נותנין לו עוד הפעם 4 אמות* אין תימר אינן תחום נותנין לו ד"א משני מקומות. א"ר זעירא מתניתא אמרה כן ארבע אמות שאמרו תחום הן והתנינן ובלבד שלא יוציא זה מתוך שלו לתוך של חבירו וכו'.*אלמא לא אמרי' הבלעה דהבלעה שרי*##

לא אמר אלא החזירוהו, הא אם חזר הוא אסור *(אע"פ שיצא בשוגג)* א"ר אחא דר' נחמיה היא דתני פירות שיצאו לרשות הרבים וחזרו, שוגג *אים <u>יצאו</u> בשוגג* יאכלו מזיד לא יאכלו. רבי נחמיה אומר בין שוגג בין מזיד לא יאכלו. עד שיחזירן למקומן שוגג. ותייא דר' נחמיה כר' מאיר דתני המעשר והמבשל בשבת שוגג יאכל מזיד לא יאכל דברי רבי מאיר.

קנה לו שביתה *במקום מסויים בדרך* ובאו עכו"ם והקיפוה מחיצה, רבי חונה אמר לא הועילה לו מחיצתו כלום. אלא מהלך באלפיים

ומטלטל בארבע *כדין קרפף יותר מב"ס* חייה בריה דרב אמר: מהלך ומטלטל באלפיים *ולא בעי' "היקף לדירה מבעו"י"*. רבי יעקב בר אחא ר' אבונא בשם חייה בריה דרב מהלך באלפיים, ומטלטל בארבעת אלפים אמה על ידי זריקה *ול"ח שיימשך אחר חפציו*.
#הוון בעיין מימר מה פליגין כרבי יהושע וכרבי עקיבה. ברם כרבן גמליאל וכרבי אלעזר בן עזריה לא פליגין *דלדידהו וודאי שרי בגוונא שלפנינו* . ואפילו כרבן גמליאל וכר' אלעזר בן עזריה פליגין, קל הוא מי שקנה לו שביתה, =*גוונא דמתני'* ממי שלא קנה לו שביתה. #

נתנו על פתח הדיר, על דעתיה דר' יהושע ור' עקיבה נותנין לו שתי אמות מבפנים ושתי אמות מבחוץ. על דעתיה דרבן גמליאל ור' אלעזר בן עזריה אין נותנין לו שתי אמות מבפנים ושתי אמות מבחוץ. שאם אומר את ליתן לו שתי אמות מבפנים ושתי אמות מבחוץ אוף הוא מטלטל??? בכל הדיר כולו.*דאתי לאחלופי בהיכא דנתנוהו בתוך הדיר*

#נתנו באמצע הדיר *בחלק שתוך התחום*, היה הדיר חציו בתוך התחום וחציו חוץ לתחום, רבי אחא אמר מן אולפן *מפי השמועה*, רבי יהודה אמר לה מן דיעה,*מדעת עצמו* מחלוקת. *אי חשיב (לר"ג) כנתנוהו חוץ לתחום וממילא מהלך את כל הדיר, או כאילו לא יצא* #

רב חונה וחייה בריה דרב רבי זעירא רב הונה בשם רב: מה שרצו ר' יהושע ורבי עקיבה להחמיר על עצמן, זאת אומרת שהלכה כרבן גמליאל וכרבי אלעזר בן עזריה.
רבי בא בשם ר' חייה בר אשי: אף בדיר ובסהר הלכה כר"ג וכר'

אלעזר בן עזריה.*לא רק בספינה ששבת באויר מחיצות מבעו"י* חנניה בן אחי ר' יהושע אומר כל היום היו דנין אלו כנגד אלו עד שבא אחי אבא והכריע ביניהן והתקין שתהא הלכה כרבן גמליאל וכר' אלעזר בן עזריה בספינה, וכר' יהושע וכר' עקיבה בדיר וסהר. מה בין סהר ומה בין ספינה? חבריי' אמרו ספינה מפני שמחיצותיה עולות עמה. א"ר זעירא מכיון שעוקרין אותה מד' אמות אלו ונותנין אותה בד' אמות אלו.*ובין כך יוצא חוץ ל4 אמות* מה נפק מביניהן? אם היתה *הספינה* אכסדרה, על דעתהון דחברייא אסור, על דעתיה דר' זעירא מותר.

אם היה הים גלני *שקט* על דעתיהון דחברייא מותר, על דעתיה דר' זעירא אסור. א"ר זעירא מתניתא אמרה כן ארבע אמות שאמרו אינן תחום :

הלכה ב משנה פעם אחת לא נכנסו לנמל עד שחשיכה, אמרו לו לרבן גמליאל מה אנו לירד? אמר להן מותר שכבר הייתי מסתכל והיינו בתוך התחום עד שלא חשיכה:

גמרא מצודות היו לו לרבן גמליאל שהיה משער בה עיניו במישר.

ולמה לי עד שלא חשיכה ואפילו משחשיכה! ולא רבן גמליאל היא?! תיפתר שהיה בנמל יותר מבית סאתים *אי נמי* ולא יהיו מחיצות גבוהות עשרה *אי נמי* ולא יהיו פרצות יותר מעשר *אי נמי* ולא יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ:=*כשירת האזינו*

הלכה ג משנה מי שיצא ברשות אמרו לו כבר נעשה מעשה! יש לו אלפיים אמה לכל רוח

אם היה בתוך התחום כאילו לא יצא

שכל היוצאין להציל חוזרין למקומן:

גמרא דל כן מה אנן אמרין? יעשה כמי שיצא באונס ולא יהיה לו אלא ארבע אמות, לפום כן צריך מימר יש לו אלפיים אמה לכל רוח

*אים היה בתוך התחום..פשיטא!!!*אמר רב חונה והן שיהו ד' אמות אוכלות מתחום טבריא ומתחום מגדלה.=*אים הוא בתוך 3996 אמות של עירו, יכול ליכנס(הבלעת תחומין מילתא)*
רבי חונה בשם רב אדא בר אחווה רבי לא בשם ר"ש בן לקיש *הא קמ"ל ד*ואפילו יצא למגדלה וחזר, כאילו לא יצא.

רבי יישוע דרומייה בעי, עד כדון בשיצא שוגג ואפילו יצא מזיד *יצא להציל אחר שכבר הודיעו לו*? א"ר פינחס מתניתא אמרה כן: שכל היוצאין להציל חוזרין למקומן חוזרין אפילו בזיינן:
תניא עכו"ם שבאו לעיירות הסמוכו' לספר ליטול מהן אפילו תבן אפי' עצים יוצאין עליהן בזיין ומחזירין את הזיין למקומן באו לעיירות המובלעות אין יוצאין עליהן בזיין, אלא אם כן באו לעוסקי נפשות.

בראשונה היו מוליכין את הזיין לבית שהוא סמוך לחומה פעם אחת באו עליהן השונאין היו מדחקין ליטול את הזיין והרגו אלו מאלו יותר ממה שהרגו מהן השונאים התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בביתו:

הלכה ד משנה מי שישב בדרך ועמד והרי הוא סמוך לעיר הואיל ולא היתה כוונתו לכך לא יכנס דברי ר"מ. רבי יודה אומר יכנס. א"ר יהודה מעשה ונכנס רבי טרפון בלא מתכוין:
גמרא אמרו והלא בית מדרשו של רבי טרפון היה בתוך אלפיים אמה או שמא הקנה עצמו לבני עירו מבעוד יום.

אשכח תני בשחרית זרחה החמה אמרו לו רבי הרי העיר לפני היכנס:

הלכה ה משנה מי שישן בדרך ולא ידע עד שחשיכה יש לו אלפיים אמה לכל רוח דברי רבי יוחנן בן נורי. וחכמים אומרים אין לו אלא ארבע אמות.

רבי אלעזר אומר הוא באמצען
רבי יהודה אומר לאיזה רוח שירצה. ומודה רבי יהודה שאם בירר לו שאינו יכול לחזור בו:

גמרא רבי זעירא בשם רבי חסדיי טעמא דרבי יוחנן בן נורי מאחר שאילו היה ער היה קונה שביתה... *וחכ"א* ישן לא קנה לו שביתה, אין לו אלא ד"א. רבי יודה אומר אפילו ער ולא קנה לו שביתה *לא התכוון* אין לו אלא ד"א. אתייא דרבי יודה כר"י בן נורי. ר"י אמר <u>אחר</u> שאילו היה ער קונה לו שביתה, היה ער ולא קנה לו שביתה אין לו אלא ד אמות *משובש בפנים*

ר' חונה אמר רב נחמן בר יעקב בעא, גר שטבל לאחר שהאיר המזרח, מאחר שאילו היה ער היה קונה לו שביתה.
מה אמר כאומר רבי יוחנן בן נורי? נישמעינה מן הדא דמר רבי יצחק בר נחמן בשם רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי.

מי שהניח שני עירובין למזרח ולמערב..

בירר לו מבעוד יום, חוזר בו מבעוד יום.

משחשיכה, חוזר בו משחשיכה.
בירר לו מבעוד יום וקדש עליו היום? נישמעינה מן הדא: לא יכנס דברי רבי מאיר. רבי יודה אומר יכנס. *אלמא יכול לחזור בו משחשיכה, ולקנות שביתה בעירו*
#לא על הדא אמר' אלא על רישיה דפירקא: מי שהוציאוהו גוים או רוח רעה איתאמרת עליה אמר רבי בון מודה רבי יודה שאם ברר לו שאינו יכול לחזור בו#

ה"ו היו שנים מקצת אמותיו של זה כו' אף על גב דרבי חנניה בן אנטיגנס פליג על רבנין באמות מודה הוא הכא בעיבורי עיירות *שייך לקמן (מודה ש"מרבעין" העיירות)*

/ה"ז/ היה אחד מכיר ואחד שאינו מכיר, זה שהוא מכיר מהלך עם זה שאינו מכיר, וזה שאינו מכיר מהלך עם זה שהוא מכיר they may decide which route to follow

/ה"ח/ זו היא שאמרו העני מערב ברגליו כו'
רבי מאיר סבר עיקר עירוב בככר, ולמה אמרו ברגליו? להקל על העני שאין לו ככר. ור' יודא אמ' עיקר עירוב ברגליו, ולמה אמרו בככר? להקל על העשיר שלא יצא ברגליו
אף על גב דרבי יודה אמר עיקר עירוב ברגליו, ובלבד שלא ישב לו בתוך ביתו ויאמר תקנה לי שביתה במקום פלוני. אלא יצא לו חוץ לתחום, ויאמר "תקנה לי שביתה במקום הזה" וממתין שם עד שחשיכה, וחוזר ובא לעירו

ותני כן: מעשה במשפחת בית ממה ומשפחת בית גוריון מרומה שהיו מחלקין גרוגרות לעניים בשני בצרות והיו עניי שיחין יוצאין ומערבין ברגליהן וממתינים שם עד שתחשך ולמחר היו היו נכנסין ואוכלין שם וחוזרין וכל מה שהן עושין על פי חכמים היו עושין / *חבר=גד. מי שיצא=ראובן*

פתר לה תרין פתרין: אמר, *גד לראובן* אנא מערב עליך ועל בני קרתך. ועירב על בני קרתיה= *חברי ראובן* ולא עירב עילוי. *=ראובן.* הוא אסור לילך באותה הרוח ומותר בשאר כל הרוחו' שבעירו. והן מותרין באותה הרוח ואסורין בשאר כל הרוחות שבעירן *כי העירוב חלה רק לבני העיר—לא לראובן שהוציאו גד מן הכלל*

/ה"י/ פיס' מי שיצא חוץ לתחום כו' רבי אחא בשם ר' חיננא ורב חסדיי תריהון אמרין, לא מר אלא שתים, הא שתים וכל שהוא לא יכנס, דהוא דרבי לעזר דרבי לעזר אמר שתים יכנס שלש לא יכנס. אמר לו רבי יוסה אמרין דבתרה! שלש לא יכנס הא שלש פחות כל שהוא יכנס!!

הוון בעיי מימר מה דמר ר' לעזר ביוצא הא במחשיך*=סיפא דמתני'* לא, *יש להקל כר"ש* אשכח תני היא אדא היא אדא.

הוון בעיי מימר מה דמר רבי שמעון במחשיך, הא ביוצא לא, אשכח תני היא אדא היא אדא

מסכת עירובין פרק ה

מ"א/ כיצד מעברין את הערי'? בית נכנס בית יוצא, פגום turret נכנס פגום יוצא היו שם גידודיות גבוהין עשרה טפחים וכן גשרים, נפשות שיש בהן בית דירה, מוציאין את המידה כנגדה ועושין אותה כטבלה מרובעת כדי שיהא נשכר את הזויות /מ"ב/ נותנין קרפף

לעיר דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים לא אמרו בקרפף אלא בבין שתי עיירות אם יש לזו שבעי' אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עשה קרפף לשתיהן להיות כאחת. וכן שלשה כפרים המשולשים אם יש בין שניהן החיצוני' מאה וארבעי' ואחת ושליש עשה האמצעי את שלשתן להיות אחד /מ"ג/ אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה לא פחות ולא יתר ולא ימוד אלא כנגד לבו. היה מודד, הגיע לגיא או לגדר,a mound of stones מבליעו, וחוזר למידתו. הגיע להר, מבליעו וחוזר למידתו, ובלבד שלא יוציא חוץ לתחום. אם אינו יכול להבליעו, בזו אמר רבי דוסתי בי רבי ינאי משום רבי מאיר שמעתי שמקדרין בהרים/מ"ד/ אין מודדין אלא מן המומחה. ריבה למקום אחד ומיעט למקום אחד, שומעים למרבה. אפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום שבת שלא אמרו חכמים בדבר להחמיר אלא להקל/מ"ה/ עיר של יחיד שנעשית של רבים מערבים את כולה. ושל רבים שנעשית של יחיד אין מערבין את כולה אלא א"כ עשה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דיורין דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר שלש חצירות של שני שני בתים/מ"ו/ מי שהיה במזרח, ואמר לבנו לערב לו במערב. במערב, אמר לבנו לערב לו במזרח. אם יש ממנו ולביתו אלפים אמה, ולעירובו יותר מיכן, מותר לביתו ואסור לעירובו. לעירובו אלפים אמה, ולביתו יותר מיכן מותר לעירובו ואסור לביתו הנותן את עירובו בעיבורה של עיר לא עשה כלום. נתנו חוץ לתחום, מה שנשכר הוא מפסיד /מ"ז/ אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה, ואנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה. כיצד? מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה,*שכולו מובלע בתוך התחום* או בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה, מהלך את כולה, וחוצה לה אלפים אמה רבי עקיבה אומר אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה *ולא אמרי'*

כל העיר כד"א/מ"ח/ אמר להן רבי עקיבה אי אתם מודין לי בנותן את עירובו על פי המערה שאין לו ממקו' עירובו אלא אלפים אמה.אמרו לו: אימתי? בזמן שאין בה דיורין, אבל בזמן שיש בה דיורין, מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה.נמצא קל בתוכה מעל גבה *כשנותן עירובו בתוך המערה, כולה כד"א (כשיש בה דיורין)*ולמודד שאמרו,*מי שמודד ממקום שעומד שם ביה"ש* נותנין לו אלפים אמה שאפילו סוף מידתו כלה במערה

/ה"א/ כיצד מעברין את הערים כו' בית נכנס מוציאין אותו כנגד העיר. פגום יוצא מוציאין את העיר כנגדו. רב אמר מאברין ושמואל אמר מעברין. מאן דמר מאברין מוסיפין לה אבר מאן דמר מעברין כאשה עוברה תמן תנינן אין מברכין על הנר עד שייאותו לאורו רב אמר יאותו ושמואל אמר יעותו מאן דמר יאותו אך בזאת נאות לכם מאן דמר יעותו לדע' לעוף את יעף דבר תמן תנינן לפני אידיהן של גוים רב תני אידיהן ושמואל תני עידיהן מאן דמר אידיהן כי קרוב יום אידם ומאן דמר עידיהן ועידיהם המה וגו' מה מקיים שמואל טעמא דרב ועדיהם המה שהן עתידין לבייש עובדיהן ליום הדין. רבי יוחנן בשם רבי הושעיה: מוסיפין לה אבר. תלה עינויי ואיסתכל ביה.*כאילו אין לו לריו"ח שום צורך ברבו* אמ' ליה למה את מסתכל?! כי צרך לך צחק לך, לא צרך לך, הפליג עליך?! תלת עשר שנין עבר עליל קומי רביה דלא צריך *ריו"ח נכנס לפני ר אושעי' אע"פ שלא צריך לו* רבי שמואל בשם רבי זעירא אילולא דייו אלא שהיה מקבל פני רבו שכל המקביל פני רבו כאילו מקבל פני שכינה רבי ברכיה רבי ירמיה בשם רבי חייה בר בא כתיב ומשה יקח את האהל וגומ' כמה הוה רחיק רבי יצחק אמר מיל והיה כל מבקש משה אין כתיב כאן אלא והיה כל מבקש יי' מיכן שכל המקבל פני רבו כאילו מקבל פני שכינה ר' חלבו ר' חונה בשם רב כתיב ויאמר אליהו התשבי וגו' והלא אליהו

טירונין לנביאים היה אלא מלמד שכל עמידות שעמד לפני אחיה השילוני רבו כילו עמד לפני השכינה רבי חלבו בשם אילין דבית שילה אפילו אליהו מבקש מים לפניו היה אלישע נותן על ידיו מה טעמא פה אלישע בן שפט אשר למד תורה אין כתיב כאן אלא אשר יצק מים על ידי אליהו כתיב והנער שמואל משרת את יי' לפני עלי והלא לא משרת אלא לפני עלי אלא מלמד שכל שירות ששרת לפני עלי רבו כילו שרת לפני שכינה תני רבי ישמעאל ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חתן משה לפני האלהים וכי לפני האלהים אכלו אלא מיכן שהמקבל פני חבירו כילו מקבל פני שכינה

##רבי יעקב בר אחא ר' יסא בשם רבי יוחנן מאיכן מעברין? כנגד השקוף עד אלפין אמה. אמר רבי יוסה לרבי יסא בר אחא לא מסתברא אלא כנגד הפגום, אבל מכנגד העיר אפילו כמה.*אים יש חומה סביב העיר מודדין ממנו אף ש(משקוף) הבתים מרוחקין מאד* אמר ליה אוף אנא סבר כן! אמר ליה ומה חמית מימר פגום או נאמר ההיינו פגום, אמר רב נחמן עד ראשה דמדינתא???##

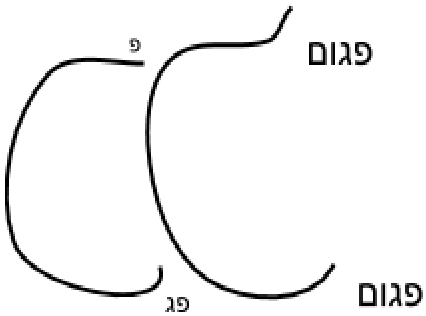

מהו ליתן פגום לפגום? מילתא דרב שמעון בן לקיש אמרה כן נותנין פגום לפגום, דמר רבי שמעון בן לקיש יכול אני לעשות שתהא בית מעון מתעברת עם טיבריא. ואת רואה את האיצטדין כילו היא מליאה בתים, והקצריןthe fort נתון בתוך שבעים ושיריים לאצטדין, ובית מעון נתון בתוך שבעים ושיירים לקצרים. ואין תמשח מן פיגמא, נפשה דסיריקין בתוך שבעי' ושיריים. ואין תמשח מן פחורת', לית נפשה דסריקי' בתוך שבעי' ושיריים *???א"א לחבר שתי עיירות הנזכרות בלי "פגום לפגום"*

מהו ליתן עיבור לעיבור? [*עיבור=כשמתחילין למדוד מחורבה הסמוכה לעיר*] מילתא דרבי שמעון בן יוחי אמרה כן נותנין עיבור לעיבור. דמר רבי שמעון בן יוחי יכול אני לעשות שיהו מהלכין מצור לצידון, מטיבריא לציפורין, על ידי מערות ועל ידי בורגנין. *ומדחה...* כאן להילוך וכאן לעיבור*שמא רק להילוך נותנין(אבל לעניין שייחשבו כאחת וימדדו התחום מן השנייה---לא)*

רבי אחא אמר אתפלגון רבי חייה רובה ובר קפרא. חד אמר: הדא דאת *רשב"י* מר, בעיר גדולה, אבל בעיר קטנה לא תהא התוספת יתירה על העיקר. וחרנה אמר בין גדולה בין קטנה עד אלפים

אמר רבי פינחס מעשה בתלמיד וותיק למד עיבורו בשלש שנים ומחצה לפני רבו ובא ועיבר את הגליל ולא הספיק לעבר את הדרום עד שנטרפה השעה

רבי בא רב יהודה בשם רב: עיר שהיא בנויה כמין קשת אם יש בין זו לזו ארבעת אלפים חסר אחת, מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. ארבעת אלפים, אין לו ממקום עירובו=*ביתו* אלא אלפים אמה. אמר רבי אחא, סבר רבי שמואל,=*אסבר לן טעמא דהא מילתא* אין יתן סנדלוי הכא, הוא אתי ברא ונסי לון,*אים נותן מנעליו בצד זה--יכול לקחתם, אים נותנם בצד האחר גם כן יוכל*

לקחתם---אין סברא שחייב לקחתם דווקא דרך רוח זה!! ואין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון, מן כאן אתא ברא ומן כאן אתא ברא, מרוח אחת אסור, משתי רוחות מותר?!

רבי בא בשם רב יהודה היתה עיר אחת גדולה ויש בה חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה, את רואה אותו כמפולש. ואם לאו רואה אותו כילו מלא עפר וצרורות *הגהתי* ****

רבי בא אמי בר יחזקאל בשם רב עיר שהיא בנויה על שפת הנחל, אם יש בינה לנחל ארבע טפחים מודד מן החומה, שלשה, מודד משפת הנחל החיצונה. ובלבד שלא יהא בנחל יותר משבעים ושיריים.

מה נן קיימין? אם במתלקטת עשרה טפחים מתוך שלש, מודד משפת הנחל החיצונה. אם מתוך ארבע, *ניחא תשמשיתיה לגמרי* מודד מן החומה. אלא אם כן אנן קיימין, משלש ועד ארבע.

רב אמר עיר שהיא בנויה אוהלים כל אחד ואחד מודד מאהלו. היו שם שלשה צריפין ושלשה בורגנין מודד מן החיצון. התיב אסי והכתיב (דברים כג) ויד תהיה לך מחוץ למחנה היאך היו נפנין לחוץ? רבי חייה בריה דרבי שיבתיי מקשי היאך היו יוצאין לבית מדרשו של משה? משה עשה להן שלשה צריפין ושלשה בורגנין. אמר רבי יוסה מכיון שהיו חונין ונוסעין על פי הדיבור כמי שהוא לעולם.. אמר רבי יוסי בי רבי בון מכיון שהבטיחן הקדוש ברוך הוא שהוא מכניסן לארץ כמי שהיו חונין לשעה. עליה אמר רבי אבין משה עשה להן שלשה צריפין ושלשה בורגנין. ***הגהתי*

מרבעה ריבוע עולם כדי שיהא מערבה למערבו של עולם ודרומה לדרומו של עולם. אמר רבי יוסה אם אין יודע לכוין את הרוחות צא ולמד מן התקופה. ממקום שהחמה זורחת באחד בתקופת תמוז עד מקום שהיא זורחת באחד בתקופת טבת אלו פני מזרח. ממקום שהחמה שוקעת באחד בתקופת טבת עד מקום שהיא שוקעת באחד בתקופת תמוז אלו פני המערב והשאר צפון ודרום. הדא הוא דכתיב (קהלת א) הולך אל דרום וסובב אל צפון הולך אל דרום ביום וסובב אל צפון בלילה. סובב סובב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח אלו פני המזרח והמערב.

ניחא בשילה, ובבית העולמים? דמר ר' אחא בשם שמואל בר רב יצחק כמה יגעו נביאים הראשונים לעשות שער המזרחי שתהא החמה מצמצמת בו באחד בתקופת טבת ובאחד בתקופת תמוז. שבעה שמות נקראו לו שער סור שער היסוד שער חריסית שער איתון שער התווך שער חדש שער העליון. שער סור= ששם היו טמאים פורשין הדא הוא דכתיב (איכה ד) סורו טמא קראו למו. שער היסוד= ששם היו מייסדין את ההלכה. שער חריסית= שהוא מכוין כנגד זריחת החמה היך מה דאת אמר (איוב ט) האומר לחרס ולא יזרח. שער האיתון= שהוא משמש כניסה ויציאה. שער התווך= שהוא מיוסד בין שני שערים. שער חדש= ששם חידשו סופרים את ההלכה. שער העליון= שהוא למעלה מעזרת ישראל החול ועזרת הנשים. [ומעלה יתירה היתה בבית העולמים.]

ובמדבר מי היה מכוין להן את הרוחות? א"ר אחא ארון היה מכוין להם את הרוחות הדא הוא דכתיב (במדבר י) ונסעו הקהתים נושאי

המקדש זה הארון (במדבר ב) והקימו בני מררי את המשכן עד בואם בני קהת שעליהן היה הארון נתון.

[כיצד היו ישראל מהלכין במדבר? רבי חמא בר חנינה ורבי הושעיה חד אמר כתיבה וחרנה אמר כקורה. מאן דמר כתיבה (שם) כאשר יחנו כן יסעו מאן דמר כקורה (במדבר י) מאסף לכל המחנות לצבאותם. מאן דמר כקורה ומה מקיים כתיבה כאשר יחנו כן יסעו? מה בחנייתן על פי הדיבור אף בנסיעתן על פי הדיבור. ומאן דמר כתיבה מה מקיים כקורה מאסף לכל המחנות לצבאותם? לפי שהיה שבטו של דן מרובה באוכלוסין היה נוסע באחרונה, וכל מי שהיה מאבד דבר היה מחזירו לו הה"ד (במדבר י) מאסף לכל המחנות לצבאותם.

תני בשם רבי יודה: אף זיזיה וכתליה היו נמדדין עמה. בעי רב הושעיה אויר חצר מהו שימוד עמה? נישמעינה מן הדא בית שנפרץ מרוח אחד נמדד עמה, משתי רוחות אין נמדד עמה. ר' אבין בשם רב יהודה כשניטלה קורתו, אבל אם לא ניטלה קורתו נמדד עמהם. אם כשניטלה קורתו לא כאויר חצר הוא?!*אלמא נמדד!* תמן הוקף לבית דירה ברם הכא לא הוקף לדירה.

וכשהוא מודד, לא יהא מודד מן האמצעי מפני שהוא מפסיד, אלא מן הקרנות:

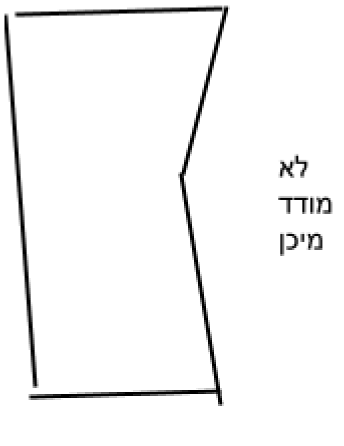

הלכה ב משנה נותנין קרפף לעיר דברי ר' מאיר
וחכמים אומרים לא אמרו בקרפף אלא בבין

שתי עיירות, אם יש לזו שבעים אמה ושיריים ולזו שבעים אמה ושיריים עשה קרפף לשתיהן להיות כאחת
וכן ג' כפרים המשולשין אם יש בין שניהן החיצונים מאה וארבעים ואחת ושליש עשה האמצעי את שלשתן להיות אחד:

גמרא רב חונה בשם רבי מאיר ורבנן מקרא אחד דורשין. ר' מאיר דרש (במדבר לה) מקיר העיר מה תלמוד לומר וחוצה מיכן שנותנין קרפף לעיר. רבנין דורשין וחוצה מה ת"ל מקיר העיר? אלא מיכן שאין נותנין קרפף לעיר

אים יש...הדא אמרה שנותנין קרפף לעיר!*אף לעיר אחת כר"מ (דהא נתת לשניים 144!)* רבי יעקב בר אחא ר' אבונה רבי נחום בשם שמואל בר אבא סלקת מתניתא: *מפיסקה זו "אים יש... " מתחיל "משנה" חדש כר"מ (ע"פ הגאון ר' שאול ליברמן זצ"ל)*

וכן שלשה כפרים המשולשין כו'. שמואל אמר בעשויים שורה. בר קפרא אמר בעשויים צובה tripod. היידני אמצע?*איזה עיר נקרא "אמצע"?* ניחא מאן דמר בעשויים שורה ההנו אמצעי, מאן דאמר בעשויים צובה היידנו אמצעי? א"ר שמואל אחוי דר' ברכיה אין תמשך מן ההן, ההנו אמצעי, אין תמשח מן ההן, ההנו אמצעי. *כל אחד ואחד מהם קרוי אמצע....*

רבי יעקב בר אחא ר' יוסא בשם ר' חנניה ובלבד שלא יהא האמצעי מופלג יותר מאלפיים אמה. *אינה יכולה "לצרף" ב העיירות*

אמר יוסה קשייתה קומי ר' יעקב בר אחא תנינן אם יש בין שני

החיצונים מאה וארבעים ואחת ושליש עשה האמצעי שלשתן להתיר שני החיצונים, היו שנים, האמצעי מהו שידון לכאן ולכאן? מה צריכה לה כשהיו שנים מהלכין,*כשיש ב אנשים הרוצים להלך(וכל*

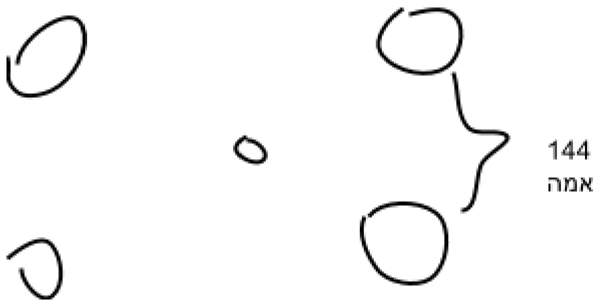

אחד "מושכו" לתועלתו) אבל אם היה א' מהלך נידון לכאן ולכאן:

הלכה ג משנה אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה לא פחות ולא יתר, ולא ימוד אלא כנגד לבו. היה מודד, הגיע לגיא או לגדר מבליע וחוזר למידתו, ובלבד שלא יוציא חוץ לתחום. *אים אין רוחב הגיא מתקצר מ50 אמה, רק חוץ לתחום--אינו יכול למדוד שם ול"הבליע" ולחזור*
אם אינו יכול להבליעו, בזו אמר רבי דוסתי בי ר' ינאי משום ר' מאיר שמעתי שמקדרין בהרים:

גמרא כמה הוא מידת התחום? ארבעים חבלים.40X50=2000 לא פחות שהוא נמתח ונשכר ולא יתר שהוא נקמז ומפסיד. אית תניי תני מודד בחבל של פשתן ואית תניי תני בחבל של שלשלת . א"ר יושוע אין לך מידה של אמת אלא של שלשלת, אבל מה אעשה וכתיב בנביאים (יחזקאל מ) חבלים ופתיל פשתים בידו וקנה המדה.

היה ממנו לנחל שבעים וחמש אמה, תרין אמורין חד אמר מודד בחבל של חמשים אמה וחוזר לאחוריו עשרים וחמש אמה. וחורנה

אמר מודד בחבל של חמשים אמה, והשאר מודד בחבל של ארבע אמות.

היה הנחל צר מלמטן ורחב מלמעלן, עד חמשים אמה, את רואה אותו
כילו מלא עפר וצרורות, ואם לאו את רואה אותו כי מתרפס ועולה מתרפס ויורד.
היה הנחל מעוקם, *ואים ילך למקום הצר, נמצא מתעקם המדה* רבי חסדיי אמר מצופות ומשער בה בעיניו במישור. וחוזר ועושה כן בהר??? *משובש*

רבי אחא רבי חיננא ר' ירמיה בשם ר' שמואל בר רב יצחק והוא שתהא מידה יוצאה בהר ארבעה טפחים כדי מקום. *אים ההר זקוף מאד, אי"צ לקדר (עי' בבלי)*

ר' יוסה ר' אבונה בשם רב יהודה ר' יודן מטי בה בשם רב, התחתון כנגד ראשו והעליון כנגד רגליו, כל עמה מודיי שאין מקדרין. התחתון כנגד ראשו, והעליון כנגד מתניו כל עמא מודיי שמקדרין. מה פליגין כנגד לבו, ר' מאיר אומר מקדרין וחכמים אומרים אין מקדרין.

ר' בא בשם רב יהודה ר' זעירא בשם מר עוקבן אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה. רבי זעירא בשם רב חסדאי אין מקדרין לא בערי הלווים, ולא במקום עגלה ערופה. ניחא כמאן דאמר אלף אמה מגרש ואלפיים שדות וכרמים, ברם כמאן דמר אלף מגרש ואלפיים תחום שבת, כלום למדו לתחום שבת ולא מתחום ערי הלוים. לעיקר

אין מקדרין לטפילה מקדרין?!
ומניין שלא היו קוברין בתחום ערי הלוים? ר' אבהו בשם ר' יוסי בן חנינה ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולכל חייתם לחיים ניתנו לא ניתנו לקברות:
הלכה ד משנה אין מודדין אלא מן המומחה ריבה למקום אחד ומיעט למקום אחד שומעים למרבה אפילו עבד אפילו שפחה נאמנין לומר עד כאן תחום שבת שלא אמרו חכמים בדבר להחמיר אלא להקל:

גמרא ההדיוט שריבה אין שומעין לו א"ר הושעיה הגיעוך סוף תחומי שבת שאינן מחוורין מדבר תורה. ר' מנא בעי ניחא אלפים אמה אינו מחוור, ארבעת אלפים אמה מחוור הוא!! ר' שמעון בר כרסנא בשם ר' אחא אין לך מחוור מכולם אלא תחום שנים עשר מיל כמחנה ישראל:

הלכה ה משנה עיר של יחיד שנעשית של רבים מערבים את כולה, ושל רבים שנעשית של יחיד, אין מערבין את כולה אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה שיש בה חמשים דיורין דברי רבי יהודה.
רבי שמעון אומר שלש חצירות של שני שני בתים:

גמרא תני בשם ר' יודה אין מערבין אותה חציין. מחלפה שיטתיה דר' יודה דתני ר' חייה כיצד מתירין ר"ה ר' יודה אומר לחי מיכן ולחי מיכן, קורה מיכן וקורה מיכן. וחכמים אומרים לחי וקורה מיכן ועושה צורת פתח מיכן, והכא אמר הכן?! *אין מערבין חציין!* לא על הדא איתאמרת אלא על הדא אפילו עיר גדולה כאנטוכיא ואין בה אלא דלת אחת בלבד מערבין עליה. תני בשם ר' יודה אין מערבין אותה

חציץ*אבל כשיש ב דלתות שפיר דמי*

#אמר ר' יוסה הדא אמרה: בני המבוי שנתנו קורתן על פתח המבוי אלו מותרין ואלו אסורין. נתנו אלו ואלו, אלו ואלו אסורין. כיצד הוא עושה? נותן את הקורה על פתח המבוי ומתיר את המבוי. חמשה מבואות למבוי נתנו קורתן באמצע המבוי אלו מותרין ואלו אסורין נתנו אלו ואלו אלו ואלו אסורין. כיצד הוא עושה? נותן את הקורה

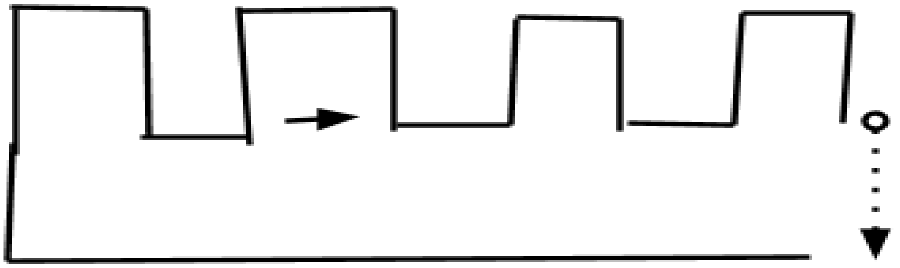

אים עושה קורה על פתח מבואו, הרי"ז כ"חולק עירובו" ואוסר רק יתן על פתח הראשי

על פתח המבוי ומתיר את המבוי.#

חד ר' פינחס סלק להכא חזא בפתח דשקתא דגזוראי *מבוי של המוהלים- והיה קורה באמצע המבוי* אמר להן חלקתם עירובכם? *שאוסרין על האחרים* אמר ליה רבי יודה בר שלום לחיזוק בתים נעשית:

אלא אם כן עשה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה. כגון צנן וחדשה ומגדל גד שיש בה חמשים דיורין אפילו אנשים נשים וטף. אסי אמר ובלבד ישראל.

ר' בא בר ממל שמעון בר חייה בשם רב בפתוחין לתוכה *דווקא*

בכה"ג הוי שיור .א"ר מנא מכיון שהן פתוחין לתוכה נעשה כולן רשות אחת:

הלכה ו משנה מי שהיה במזרח ואמר לבנו לערב לו במערב. במערב ואמר לבנו לערב לו במזרח, אם יש ממנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מיכן, מותר לביתו ואסור לעירובו. לעירובו אלפים אמה ולביתו יותר מיכן, מותר לעירובו ואסור לביתו.

הנותן את עירובו בעיבורה של עיר לא עשה כלום. נתנו חוץ לתחום, מה שנשכר הוא מפסיד:

גמרא מן קשויי מקשי לה בר קפרא למזרח בנו ולמערב בנו. ניחא אם יש ממנו ולביתו אלפים אמה ולעירובו יותר מיכן, מותר לביתו ואסור לעירובו. לעירובו אלפים אמה ולביתו יותר מיכן, מותר לעירובו ולביתו אסור?! *עיין בבלי 60ב*

הלכה ז משנה אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה כיצד מי
שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה או בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. רבי עקיבה אומר אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה:

משנה הלכה ז אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה *מכיון שכולה מובלעת בתוך תחומה, נחשבת כד"א*, ואין אנשי עיר
קטנה מהלכין את כל עיר גדולה.

כיצד? מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה או בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. רבי עקיבה אומר אין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה:

גמרא כיני מתניתא: אנשי עיר גדולה מהלכין את כל העיר קטנה *מכיון שכולה "מובלעת" בתוך תחומה*, אנשי העיר קטנה אינן מהלכין את כל עיר גדולה.

כיצד. לית כאן כיצד.

עיר מהו שתעלה ממידת אלפיים? אמר ר' חזקיה רבי סימון בשם רבי יוחנן אין עיר עולה ממידת אלפיים *וחשיבא רק כד"א* אמר ר' אלעזר עיר עולה ממידת אלפיים.

בראשונה היו בני טיבריא *=עיר גדולה* מהלכין את כל חמתה,*=עיר קטנה* ובני חמתה אינן מגיעין אלא עד הכיפה. ועכשיו *שהרחיבו העיר???* בני חמתה ובני טיבריא עיר אחת היא.

אמר ר' ירמיה מעשה ברועה אחד זקן שבא ואמר לפני רבי זכור אני שהיו בני מגדל עולין לחמתה ומהלכין את כל חמתה ומגיעין לחצר החיצונה הסמוכה לגשר והתיר רבי שיהו בני מגדל עולין לחמתה ומהלכין את כל חמתה ומגיעין לחצר החיצונה עד הגשר. ועוד התיר רבי שיהו בני גדר יורדין לחמתה ועולין לגדר. ובני חמתה אין עולין לגדר. אמר ר' מנא מפני הרשויות.*שלטון גדר מקפיד*

א"ר יוסי בי רבי בון לא מן הטעם הזה, אלא בגין דתנינן אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה ואין אנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה.

רבי יצחק בר נחמן בשם רבי חנינה מה פליגי? בשנתנו עירובן בפלטיא *ברחוב העיר*אבל אם נתנו עירובן בבתים, אף ר' עקיבה מודה. *כולה בית כד"א*

ר' בא בריה דר' פפי בעי היתה עיר שעירבה,*"תיקנו" את מבואות העיר ומותרים לטלטל שם* ונתנו *בני עיר אחרת*עירובן בפלטי',

לא כמי שנתנו עירובן בבתים?! *אותה העיר, כבית דמי!!*

עיר שחרבה *ונתן שם עירובו*רבי לעזר אומר מהלך את כולה, וחוצה לה אלפיים אמה. שמואל אמר אין לו מקום עירובו אלא אלפיים אמה.

רבי בא בר כהנא רב חייה בר אשי בשם רב: הנותן עירובו בדיר או בסהר מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. ודיר וסהר לא כמי שחרבו בתים ודיורין?!

עיר חדשה מודד מן הבתים וישנה מודד מן החומה. אי זו היא חדשה ואי זו היא ישנה? רבי זעירא בשם רב חסדא בנה בתים ואחר כך בנה חומה זו היא חדשה בנה חומה ואחר כך בנה בתים זו היא ישנה.=*יש חשיבות לחומה* ר' זעירא אמר בין זו ובין זו חדשה. ואי זו היא ישנה? כל שהיו בה דיורין *עד סמוך לחומה*וחרבו.
ר' זעירא כדעתיה דאיתפלגון בנה תשעה לשם קרפף ואחד לשם דייר *אינה נחשבת "מוקף לדירה" עד שיעשה כל 10 טפחים לשם כך*אמר ר' לעזר ואפילו בנה את העשירי לשם דייר הרי הוא כדייר:

הלכה ח משנה אמר להן ר' עקיבה: אי אתם מודין לי בנותן את עירובו על פי המערה *בפתחו של מערה*שאין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה!
אמרו לו: אימתי? בזמן שאין בהב*מערה* דיורין, אבל בזמן שיש בה דיורין מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה. [נמצא קל בתוכה *נותן עירוב בתוכה* מעל גבה]

ולמודד שאמרו "נותנין לו אלפים אמה" שאפילו סוף מידתו כלה במערה:
גמרא יעקב בר אחא בשם ר' אליעזר קל הוא הקונה שביתה בקרפף מן הנותן עירובו בקרפף, הקונה שביתה בקרפף, מהלך את כולו וחוצה לו אלפים אמה. הנותן עירובו בקרפף, אין לו מקום עירובו אלא אלפים אמה.
רבי זעירא בעי, *הלך ברגליו ו..* אמר תקנה לי שביתה בקרפף.*מי אמרי' מהלך את כולה וחוצה לה?* אמר רבי חנניה בריה דרבי הילל: מחלוקת רבי מאיר ורבי יודא. ר' מאיר אומר: עיקר עירוב בככר, בנותן עירובו בקרפף אין לו מקום עירובו אלא אלפיים אמה. ר' יודה אומר עיקר עירוב ברגליו באומר תקנה לי שביתה בקרפף מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. *=לר"מ לא, לר"י כן!*

גג המגדל נידון כעיר. גג המערה נידון כשדות. *לעניין, נותן שם עירובו*
מה, דיורין *ממשבמערה* או אפי' ראויה לדיורין? מן מה דמר ר' יצחק בר נחמן בשם ר' חנינה את רואה אותו כילו מליאה מים וטיט *זה פירוש "אין בה דיורין"* הדא אמרה *דרישא "יש בה.."* אפי' ראויה לדיורין.

א"ר יצחק בי ר"א הדא אמרה:מערה שיש לה שני פתחים,*ונתן עירובו בתוך המערה* אם יש בין זה לזה ארבעת אלפים אמה

חסר אחת, מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. ארבעת אלפים אמה, אין לו ממקום עירובו אלא אלפיים אמה. אמר ר' בא אסברי ר' זעירא: אין יתן סנדלוי הכא *אים נותן מנעל אחד בקצה המזרחית, והשני, בקצה המערבית* הוא אתי ברא ונסי לון,*הוא בא בחוץ ולוקח אותו* אין יתן סנדלוי הכא הוא אתי ברא ונסי לון. מה בין אתי ברא ומה בין אתי ברא מרוח אחת אסור משתי רוחות מותר.?! *הלא יכול לבא משתי רוחות בשתי קצותיו, וללבוש מנעליו, ה"ן יכול לבא מרוח אחת!!*

רבי אחא בשם רבי חיננא אם היתה גגה של מערה ארבעת אלפים אמה מהלך את כולה וחוצה לה אלפיים אמה. על גבי חומה, דאפילו כמה מותר. אם היה גגה של מערה ששת אלפים אמה מהלך את כולה וחוצה לה על ידי נבריות*??חורין בגג המערה, שיכולים ליכנס/לצאת ממנה.*

אחרי הגגין מהן?*מי שרי לטלטל על גג?* ר' יוסה בשם ר' יעקב בר אחא ר' אייניא בר פזי בשם רבי יהודה ר' אחא מטי בה בשם שמואל אחורי הגגים מטלטלין בהן עד בית סאתיים. א"ר יוסי בי ר' בון מילתיה דרב פליגא עלוי דתנינן תמן כל גגות העיר רשות אחת שמואל אמר עד בית סאתיים רב אמר מטלטלין בהן אפי' כור ואפי' כוריים.

היא אחורי הגגים היא אחורי הספינה *דהוי מחיצות שאין*

עשויות לדירה:

מסכת עירובין פרק ו

הלכה א משנה הדר עם העכו"ם בחצר או עם מי שאינו מודה בעירוב ה"ז אוסר עליו רבי ליעזר בן יעקב אומר לעולם אינו אוסר עד שיהו שני ישראלים אוסרין זה על זה:

גמרא חצר של עכו"ם כדיר וסהר של בהמה. מתיבין רבנין לר' אליעזר בן יעקב אילו ישראל ובהמה שהיו דרים בחצר שמא אין הבהמה אוסרת?! כשם שהבהמה אוסרת כך העכו"ם אוסר!

מתיב ר' אליעזר בן יעקב לרבנין אילו ישראל ובהמה שהיו דרין בחצר, מהֹ? הבהמה אוסרת?! כשם שאין הבהמה אוסרת כך העכו"ם אינו אוסר
#ר' יעקב בר אחא ר' יסא בשם ר' יוחנן הלכה כר' יוחנן בן נורי *דחפצי הפקר קונין שביתה.* ר' הושעיה בעי, מה צריכה, כהדא דתני ר' אליעזר בן יעקב אומר.. ברם כרבנין, חלוקין על ר' יוחנן בן נורי: *אים עכו"ם קונה, ק"ו להפקר!#*

הלכה ב משנה אמר רבן גמליאל: מעשה בצדוקי אחד שהיה דר עמנו במבוי בירושלם אמר לנו אבא מהרו והוציאו את כל

הכלים למבוי עד שלא יוצא ויאסור עליכם!*וכיון שהחזקתם מבעו"י, שוב אין העכו"ם אוסר*
ר' יהודה אומרו בלשון אחרת: מהרו ועשו צרכיכם במבוי עד שלא יוצא ויאסור עליכם:

גמרא *שייך בפרק א* {ר' אחא ר' חיננא בשם כהנא אין הלכה כר יהודה.*דס"ל אי"צ למעט* דלא כן מה אנן אמרין, ר' יודא וחכמים תהא הלכה כר' יודה?! אלא בגין דמר ר' יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כדברי מי שהוא מיקל בהלכות עירובין, ומדר' יצחק בר נחמן בשם ר"י בן לוי הלכה כר' יוחנן בן נורי.
וקשיינן עלה לא כן אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי הלכה כדברי מי שמיקל בהלכות עירובין?! ולא כן אמר רבי יצחק בר נחמן בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כר' יוחנן בן נורי וקשיינן עלה סברין מימר ביחיד אצל יחיד אבל יחיד אצל חכמים לא. אתא ר' יעקב בר אחא ר' יעקב בר אידי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי ואפילו חכמים חלוקין עליו! וכא תהא הלכה כרבי יודה אפילו חכמים חולקין עליו. *קמ"ל דלא* }

רבי ירמיה בשם רב חצר שיש לה שני פתחים וישראל ועכו"ם דרין בתוכה, בישראל את מהלך אחר הרגיל, ובעכו"ם את מהלך אחר שאינו רגיל. *כ דוחין אותו אצל פתח שאינו רגיל,*

כי היכי דלא ליתסר אישראל

היה ישראל מיכן וישראל מיכן ועכו"ם באמצע, אחד ישראל ואחד עכו"ם הולכין אחר הרגיל.*עכו"ם אוסר, רק על חצר שרגיל לצאת בו*

ביטל רשותו הרגיל, נעשה שאינו רגיל, רגיל. השכיר רשותו הרגיל, נעשה שאינו רגיל, רגיל *כ חוזר וניעור, וש"אינו רגיל" אוסר*.

עירב שאינו רגיל, לא הותר הרגיל!!!

גר תושב ועבד תושב מומר בגילוי פנים הרי הוא כעכו"ם לכל דבר.
אית תניי תני הקוסטר military inquisitor אוסר מיד, ואכסניאhired soldier לאחר שלשים. אית תני הקוסטר אוסר לאחר שלשים ואכסניא אינה אוסרת לעולם. מאן דמר הקוסטר אוסר מיד ברגיל, ואכסניא לאחר שלשים בשאינו רגיל. ומאן דמר הקוסטר אוסר לאחר שלשים באילין ברשות,with permission ואכסניא אינה אוסרת לעולם באילין דעיילין דלא ברשות.

רבי יעקב בר אחא בשם רבי לעזר: ביטול רשות ביניהון. רבי

מאיר אומר יש לו ביטול רשות *צדוקי מבטל רשות* ורבנן אמרין אין לו ביטול רשות. ר"מ אומר יש לו ביטול רשות, ואת אמר מהרו?! אע"ג דר"מ אומר יש לו ביטול רשות, מודה הוא שזכו במבוי תחילה, *אף שביטל רשותו, יכול לחזור בו...*
ותני כן מפני שהוא מבטל רשותו כישראל

6:4] מי שביטל והוציא...דברי ר"מ בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר כיני מתניתא אינו אוסר.]

רבי אחא בשם רבי חיננא כל עמא מודיי שיש לו ביטול רשות, מה פליגין לחזור בו ר' מאיר אומר מבטל רשותו ואינו חוזר בו, ורבנין אומרים מבטל רשותו וחוזר בו. ר"מ אומר מבטל רשותו ואינו חוזר בו, ואת אמר מהרו?! אע"ג דר"מ אומר מבטל רשותו ואינו חוזר בו, מודה הוא שזכו במבוי תחילה.*דווקא כשזכה ישראל תחילה, מהני* ותני כן מפני שהוא מבטל רשותו כישראל

[דברי ר"מ בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר כיני מתניתא אינו אוסר]:

הלכה ג משנה אנשי חצר ששכח אחד מהן ולא עירב *..וביטל רשותו* ביתו אסור מלהכניס ולהוציא לו ולהם, שלהם מותרין לו ולהן

נתנו לו רשותן, הוא מותר והן אסורין

היו שנים, אוסרין זה על זה. שאחד נותן רשות ונוטל רשות. ושנים נותנין רשות ואינן נוטלין רשות:

גמרא שלהם מותרין לו ולהם- שביטל רשותו. מהו שתחזיר חלילה? *(ביטול וחוזר וביטול)* תלמידוי דרב בשם רב חוזרת חלילה שמואל אמר אין חוזרת חלילה
מתניתא פליגא על שמואל שלהן מותרין לו ולהם שביטל רשותו. והתנינן נתנו לו רשותן הוא מותר והן אסורין!! פתר לה לצדדין היא מתניתא *לא איירי בשבת אחד*

תני: אחד שלא עירב נותן רשות לשני' שעירבו.*(דלא כמתני')* ואין שנים שעירבו נותנין רשות לאחד שלא עירב, ולא שנים שעירבו נותנין רשות לשנים שלא עירבו, ולא שנים שלא עירבו נותנין רשות לשנים שעירבו, ואין שנים שלא עירבו נותנים רשות לשנים שלא עירבו.

הכל נותנין רשות ונוטלין רשות חוץ משנים, שלא עירבו שהן נותנין רשות ואינן נוטלין רשות.

רב חסדאי אמר: עשרה ישראל שהיו דרין בבית אחד, כל אחד ואחד צריך לבטל רשותו *אים שכח בית זה לערב עים החצר*

א"ר יסא עשרה עכו"ם שהיו דרין בבית אחד, כל אחד ואחד צריך להשכיר רשותו.

א"ר בא מעשה באשתו של פרסי אחד שהשכירה חצר שלה שלא מדעת בעלה, אתא קומי ר' שמואל ושרא. סברין מימר אפילו שמשו ולקיטו.
הלכה: ישראל מבטל, והעכו"ם משכיר. ויבטל הוא העכו"ם! חזר הוא בו. מעתה, אפילו משכיר חזר הוא בו! מיכן והילך בגזל הוא משתמש.

עד איכן? ייבא כיי דמר רבי יסא בשם ר' מנא בר תנחום ר' אבהו בשם ר' יוחנן אין קרקע נקנה בפחות מש"פ. מילתיה דרבי יעקב בר אחא אמר אפילו באגוז אפילו בתמרה.

רבי יעקב בר אחא כד הוה נפק לאכסנייא, *ובעל האכסניא, עכו"ם.* אין הוה משכח מיעבד תקנה =*שכירות רשות*, הוה עבד, ואין לא, מבדר מנוי.*מפזר כליו* יהב חוטרא הכא, סנדלא הכא, דייסיקיא הכא.
א"ר מתניא הדא דתימר בשהיה פונדקי עכו"ם, אבל אם היה פונדקי ישראל, אינו חשוד לטלטל: *ומהני ביטול רשות של ה innkeeper*

הלכה ד משנה מאימתי נותנין רשות? בית שמאי אומרים מבעוד יום ובית הלל אומרים משתחשך.

מי שנתן רשותו והוציא, בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר עליו דברי ר"מ. ר' יהודה אומר: מזיד אוסר, שוגג אינו אוסר:

גמרא כן היא מתניתא: מאימתי מבטלין רשות ב"ש אומרים מבעוד יום ובית הלל אומרים משתחשך
כיני מתניתא בית הלל אומרים משתחשך דל כן הוא מתניתא מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל:

מי שנתן רשותו והוציא. כיני מתניתא מי שביטל רשותו והוציא: בין שוגג בין מזיד הרי זה אוסר. כיני מתניתא אינו אוסר.

תני שנים שהיו שותפין בחצר ומת אחד מהן, ונפל הבית ירושה לאחד מן השוק, עד שלא חשיכה הרי זה אוסר. משחשיכה אינו אוסר. ר' אחא בשם רבי חיננא דבית שמאי הוא *דאי ב"ה, לבטל משתחשך!*. דבית שמאי אומרים אין מבטלין רשות משתחשך ובית הלל אומרים מבטלין רשות משתחשך.

[א"ר יוסה בי ר' בון: מכיון שמת אין ביטול רשות גדול מזה.]

הרי שהיה לאחד מן השוק בית עמהן בחצר, ומת, ונפל הבית ירושה לאחד מהן, עד שלא חשיכה, אינו אוסר. משחשיכה, הרי זה אוסר. עוד היא דבית שמאי.*דס"ל כיון שנכנס שבת באיסור, שוב אין לו תקנה!* דבית שמאי אומרים אין מבטלין רשות משתחשך. ובית הלל אומרים מבטלין רשות משתחשך.

מהו לבטל רשות משתחשך? ר' חייה ר' יסא רבי אימא סלקון לחמתה דגדר, שאלון לרבי חמא בר יוסף, ושרא. שמעון ר' יוחנן ומר, יפה עשיתם! שמע ר"ש בן לקיש ומר לא עשיתם יפה!
מה? פליגין. ר' זעירא אמר לא פליגין. מאן דמר יפה עשיתם ששכרתם. ומאן דמר לא עשיתם יפה שביטלתם.

רבי בא אמר פליגי. מאן דמר יפה עשיתם ששכרתם ושביטלתם. מאן דמר לא עשיתם יפה, לא ששכרתם, ולא שביטלתם.

[ר' בא בעי, אף לענין מחיצות כן! היך עבידא? היו שנים ועירבו עירוב אחד, ובא העכו"ם והוסיף כבר נכנסה שבת באיסור. היו שלשה ועירבו שני עירובין ובא העכו"ם ופחת כבר נכנסה שבת בהיתר.] *עיין בבלי 17 והפך בה עד שיתיישב*

חייליה דרבי בא מן הדא: כל שבת שנכנסה בהיתר, מותר.

באיסור, אסור. חוץ מן המבטל רשות. ומ"ד חוץ מן המבטל ומן המשכיר.

מהו לשכור רשות מן הפונדיק? *היה שם חדר מושכר לעכו"ם, והעכו"ם לא היה שם, ורצו לשכור מאת בעל הבית.*ר' חיננא ור' יונתן סלקין חמתה דגדר אמרין נמתין עד שיבואו זקני הדרום לכאן, אתא רבי נתן דרומה ושאלון ליה ושרא. שמע רשב"ל ואמר מאחר שהעכו"ם בא ומוציאנו, לא עשינו כלום. שמעון בר בא א"ר יוחנן בעי מעתה אין בתינו שלנו!!*כי יכולים העכום להוציאנו..* רבי יוסטי בי ר' סימון בשם ר' בייתוס אין בתינו שלנו לדור עמנו, *כ יכולים ליכנס בבתינו בע"כ* הא לצאת אין מוציאין אותנו... ובפונדק מוציאין אותנו:

הלכה ה משנה בעל הבית שהיה שותף לשכנים לזה ביין ולזה ביין אינן צריכין לערב. לזה ביין ולזה בשמן, צריכין לערב. ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אינן צריכין לערב:

גמרא ר' בא בשם רבי יהודה בדרך הארץ שנו. לזה ביין ולזה ביין, הואיל ואינו מקפיד על תערובתו אין צריך לערב לזה ביין ולזה בשמן הואיל והוא מקפיד על תערובתו צריך לערב.

ר' בא בר כהנא רב חייה בר אשי בשם רב בנתונין בכלי אחד היא מתניתא. א"ר זריקן טעמא דר' שמעון שכן דרכן לשתותן

אניגרון.

תני ר' אלעזר בן תדאי אומר בין כך ובין כך אסורין עד שיערבו. ר' אחא בשם רב הלכה כר"א בן תדאי ר' יעקב בר אחא בשם ר' זעירא אתיא דר"א בן תדאי כר"מ. היידן ר' מאיר? אמר רבי מנא רבי מאיר דו אמר על ידי עירוב על ידי שיתוף.*אין סומכין על שיתוף--ובעי' עירוב מעליא*

אמר רבי יוסה בי רבי בון רבי מאיר דו אמר שאין מערבין לאדם אלא לדעתו.
על דעתיה דר' מנא כרבי זעירא, על דעתיה דרב כרב מאיר.
לפי ר' מנא+ר' זעירא, יוצא שרב ס"ל כר"מ (דבעי' שיתוף+עירוב)

ר' זעירא בשם ר' יוחנן בעירובין ובתענית ציבור *תענית 4* נהגו הכל כרב מאיר. רבי יעקב בר אחא בשם רבי יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל כרבי מאיר:*חייב לקרות כולה*

הלכה ו משנה חמש חבורות ששבתו בטריקלין a hotel אחד, ב"ש אומרי' עירוב לכל חבורה וחבורה וב"ה אומרים עירוב אחת לכולן

ומודין שאם מקצתן שרויין בחדרים או בעליות שהן צריכין

עירוב לכל חבורה וחבורה:

גמרא טריקלין לפניהם כחצר של בתים. היו שם פפיליונות curtains כמי שהן בתים.

מה נן קיימין? אם בשהיו פפיליונות מגיעות עד הקורות כל עמא מודיי שהן מערבין עירוב לכל חבורה וחבורה, אין שם פפיליונות מגיעות עד הקורות כל עמא מודיי שמערבין עירוב אחד לכולן, אלא כן אנן קיימין כשהיו פפיליונות גבוהות עשרה.

שוין שאם היו שותפין בעיסה ובתבשיל שהן מערבין עירוב אחד לכולן. רבי שיין בעי, מעתה אפילו מקצתן שרויין בחדרים או בעליות?

רבי בא בשם רב יהודה: שתי בתים זה לפנים מזה, עירב הפנימי, אין החיצון צריך לערב,*ליתן פת לעירוב, דחיצון כ"בית שער" דמי* עירב החיצון, הפנימי צריך לערב

אמר רבי פינחס אף במצרים חליפין,*במיצר השדה, הדין הפוך..* נתן על הפנימי צריך ליתן על החיצון, נתן על החיצון אינו צריך ליתן על הפנימי

רבי יעקב בר אחא ר' אבהו בשם ר' יהושע בן לוי אפילו עירב

הפנימי, החיצון צריך לערב. למה לא נעשה בית שער? מילתיה אמרה אין בית שער ליחיד. מילתיה דרב אמרה יש בית שער ליחיד דמר רבי בא בר יהודה בשם רב: הדא דתימר 8:4 בבית שער יחיד, אבל בבית שער של רבים, הרי זה עירוב. והדר שם הרי זה אוסר עליו.

ר' בא בשם רב יהודה: בשני בני אדם אחד שיש לו רשות ואחד שאין לו רשות, עירב זה שיש לו רשות *(לדור בבית)*, הותר זה שאין לו רשות. עירב זה שאין לו רשות, לא הותר זה שיש לו רשות:

הלכה ז משנה האחין השותפין שהיו אוכלין על שולחן אביהן וישנין בבתיהן, צריכין עירוב לכל אחד ואחד. לפיכך אם שכח אחד מהן ולא עירב, ביטל רשותו.
אימתי? בזמן שמוליכין את עירובן למקום אחר, אבל אם היה עירוב בא אצלן, או שאין עמהן דיורין בחצר, אינן צריכין לערב:

גמרא עיקר דירה איכן היא? ר' יונה אמר אתפלגון רב ושמואל, חד אמר במקום פיתן וחד אמר במקום שינה. ולא ידעין מאן אמר דא ומאן אמר דא. מן מה דתני שמואל *הניח עירוב תחומין..* למעל' מי' שבות, הוי דו אמר במקום פיתן.=*קונה שביתה במקום פתו*
מתניתא פליגא על שמואל: האחים שהיו אוכלין וכו'.*אלמא*

מקום שינה אוסר! רב חייה בר אשי בשם רב במקבלי פרס מאביהן היא מתניתא.*ואוכלין גם בבתיהן* מכל מקום אינן שותפין במה שהן אוכלין!*וקיימ"ל דשותפין במאכל, אי"צ לתת* אמר רבי בא אסברי רבי שמואל: שאין אביהן זכה להן אלא במה שהן אוכלין בלבד. *בשעת שבולעין, אביהן מזכה להם* מעתה אפילו אין עירב בא אצלן!!*למה הקילו?* עשו אותו כבית שמניחין בו את העירוב

שמואל אמר הוא ובניו ובני ביתו מערבין בככר אחד.*אף שאוכלין בבתיהם* מה, ופליג? תמן הוא אמר במקום פיתן, והכא אמר הכין!!*ליבעי פת לכאו"א!* פתר לה כשהיו שנים שותפין בו. ותייא כיי דמר ר' אחיא ב"ר זעירא מערבין בחצי ככר. ותנינן אפילו מאפה סאה והיא פרוסה אין מערבין בה, ותימר הכין?! פתר לה כשהיו שנים שותפין בו

בית שמניחין בו את העירוב. ר' יעקב בר אחא דמכת אימיה*נפטרה אמו* א"ר יסא לר' אבהו תני לה! ותנא לה: בית שמאי אוסרין ובית הלל מתירין.*כשעירוב בא לביתו*

רבי המנונא אמר בית שמניחין בו את העירוב אינו צריך כלום. ר' חסדאי אמר נעשו כשותף.*כל עניין "עירוב" היא שנעשו "שותפין" זה לזה!* א"ל א"ר המנונא מליהון דרבנין לא שבקין לך.*לא אמרי' "נעשה כשותף"???* דאיתפלגון: מבוי שצידו

אחד עכו"ם וצידו אחד ישראל, רב חונה בשם רב אמר אפי' עירבו דרך חלונות, העכו"ם אוסר עליהן. אבא בר חונה בשם ר' יוחנן אפי' עירבו דרך פתחים, אין העכו"ם אוסר עליהן. אין תימר כשותף הוא, ייסר!! *דהוי כב' ישראלים ועכו"ם אחד שאוסר--ולא מיקרי "יחיד במקום עכו"ם"*

רבי יעקב בר אחא רבי יסא בשם רבי יוחנן: בני המבוי שנתנו עירובן בשני מקומות אם מבלי מקום הרי זה מותר אם בשביל לחלוק עירובן אסור. ר' יוסה מיקל לה הוא דאמרה עיגול הוא דרב. *מקלל מי שאומר "ככרי גדול ממך..."*
ר' יוסי בי ר' בון מברך עלוי בלילי שובתא לומר שנעשה בו מצוה.

תמן תנינן *גיטין 5*מערבין "בבית ישן" מפני דרכי שלום. א"ר אבון ב"דייר ישן" הוא מתניתא:

הלכה ח משנה חמש חצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי עירבו בחצירות *כל חצר לבדו* ולא נשתתפו במבוי, מותרין בחצירות ואסורין במבוי. ואם נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן

עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי, שכח אחד מבני החצר ולא עירב, מותרין כאן וכאן. מבני המבוי ולא נשתתף, מותרין בחצירות ואסור במבוי.

שהמבוי לחצירות כחצר לבתים:

גמרא ואסורין במבוי שהמבוי לחצירות כחצר לבתים מפני שהן פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי. אבל אם היו פתוחות זו לזו ואינן פתוחות למבוי. אפילו עירבו אסורות. א"ר יסא דר' עקיבה היא דר"ע אמר דריסת הרגל אוסר.

עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי וכו' מתניתא דר"מ. דר"מ אמר על ידי עירוב ועל ידי שיתוף *תרוויהו בעי'* נהגו הכל כר"מ. ר' זעירא בשם ר' יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל כר"מ בעירובין ובתענית ציבור נהגו הכל כרבי מאיר.
ר' יעקב בר אחא בשם רבי יוחנן ובשם ר' אלעזר אע"ג דר"מ אמר יש לו ביטול רשות, מודה שאם שכח אחד מהן ולא עירב שהוא יסמך על שיתופו. *דרק משום "שלא תשתכח" חייב לערב, כדמסיק, ובשעת הדחק, סמכי' אשיתוף* מאן אית ליה על ידי עירוב ועל ידי שיתוף לא ר"מ דר"מ אמר ע"י עירוב וע"י שיתוף א"ל מה את משכח עלייהו הילכות עירובין. ר' אחא ר' אילא ייבא כחד מינהון, דחד מינהון אמר, שמא ילך לחצר שאינה צריכה שיתוף, אי זו היא חצר שאינה צריכה שיתוף? זו חצר רוגלת *חצר יחידי* והוא רואה אותן מערבין ולא משתתפין אף הוא סבור לומר שמא עירוב מועיל בלא שיתוף ואין עירוב מועיל בלא שיתוף. וחורנה אמר שמא ילך לחצר שכבר שיתוף

והוא רואה אותן מערבין ולא משתתפין אף הוא לא מערב ולא משתתף.

פשיטא מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי. מערבין בחצירות אם רצו להשתתף במבוי, משתתפין. ואם נשתתפו במבוי אם רצו לערב אינן מערבין

ותני מערבין ומשתתפין כאחת דברי ר"מ וחכ"א מערבין בחצירות או משתתפין במבוי אם מערבין בחצירות מותרין בחצירות ואוסרין במבוי ואם נשתתפו במבוי מותרין כאן וכאן. אמר להן אף אתם משכחין עלינו הילכות עירובין שהמבוי לחצירות כחצר לבתים.

כמה חצירות יהיו במבוי? רב ושמואל תריהון אמרין אין פחות משתי' ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוחנן אפילו חצר מיכן ובית מיכן וחנות מיכן.
רב נחמן בר יעקב בעי מבוי אין פחות משני חצירות. חצר אין פחות משני בתים. מבוי שארכו ורחבו שוה אינו ניתר בלחי וקורה אלא בפסים כחצר. שמואל שאל לרב כמה יהא ארכו יותר על רחבו? והוא א"ל כל שהוא. הכן דרייא דארעא דישראל מרבען!*כל מבואות שבא"י כך עשויין!*

א"ר יסה עד דאנא תמן,*כשהייתי בבבל* שמעית קל רב יהודה

שאל לשמואל, הפריש שקלו ומת, אמר ליה יפלו לנדבה. מותר עשירית האיפה שלו, ר' יוחנן אמר יוליכם לים המלח. ר' לעזר אומר יפלו לנדבה. בעון קומי, מהו לבטל רשות מחצר לחצר? אמר לון מבטלין רשות מחצר לחצר. בעון קומוי ר' יסא היך מה דאת מר תמן בכלים ששבתו בחצר מטלטלין אותן בחצר ודכוותה כלים ששבתו במבוי מטלטלין אותן במבוי? ו"בשבת" שואלין לה ולא אגיבון *כשלמדו מסכת "שבת" שאלו אותו ולא השיב להם* דלא רבי יסא אמר אלא כל מלא ומלא באתרה *משום שלא אמר שום דבר רק "במקומו" (מסכת עירובין)* כד דאתון לעירובין אמר לון בשם רבי יוחנן כלים ששבתו במבוי מטלטלים אותן במבוי. רב אמר אין מטלטלין אותן אלא בארבע אמות. אמר רבי יוסה בי רבי בון רב כדעתיה ורבי יוחנן כדעתיה. ר' יוחנן דו אמר קורה מתרת בלא שיתוף הוי דו אמר מטלטלין בכל המבוי. רב דו אמר אין קורה מתרת בלא שיתוף. הוי דו אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות. על דעתיה דר"י לאי זה דבר משתתף בכל המבוי? א"ר יוסה בי ר' בון כדי לעשות כל הרשיות כאחת.

פשיטא נסמכין על שיתופי המבוי. מהו ליסמך על שיתופי חצירות? רבי יעקב בר אחא ורבי זעירה תריהון חד בשם מר עוקבן וחד בשם רב נחמן בר יהודה נסמכין על שיתופי חצירות בשבת הראשונה מדוחק.

ר' יוסה בי רבי בון בשם רב יהודה כדין אנשי בר דליה שאינן מקפידין על פרוסתן. *דווקא בכה"ג יש לסמוך על הפת שנתנו לשם עירוב, גם אים לא נשתתפו במבוי* רבי בא בשם רב יהודה ואפילו לא כגון אנשי בר דליה שאין מקפידין על פרוסתן, *ג"כ יש להתיר*

תני מעשה שהיו מסובין באויר חצר וקדשה עליהן השבת אתא עובדא קומי שמואל ואמר מכיון שהתחילו בתבשיל מבעוד יום מותר הדא אמרה ואפילו מסובין באויר חצר. הדא אמרה אפי' לא עירבו. הדא אמרה ואפילו לא כיוונו. הדא אמרה שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת. *בלי תיקון, אסור לA וB לטלטל כליהן שמונחים ברשות אחת* הדא אמרה נסמכין על שיתופי חצירות בשבת הראשונה מדוחק.

פשיטא עירוב צריך בית, שיתוף מהו שיהא צריך "בית"? מילתיה דרב אמרה עירוב צריך בית. מילתיה דשמואל אמר שיתוף צריך בית. מתניתא דשמואל פליגא עלוי שיתוף נותנו בבית שער ר' בון בר חייה ר' אבהו בשם ר' יוחנן נותנו בין באויר חצר בין באויר מבוי:

הלכה ט משנה שתי חצירות זו לפנים מזו, עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה, הפנימית מותרת והחיצונה אסורה. החיצונה ולא הפנימית שתיהן אסורות. עירבה זו לעצמה וזו לעצמה, זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה, ר"ע

אוסר את החיצונה. שדריסת הרגל אוסרתה. וחכמים אומרים אין דריסת הרגל אוסרת:

גמרא א"ר יוסה דר"ע היא דר"ע אמר דריסת הרגל אוסרת א"ר לא בשם ר' ינאי דריסת הרגל אסורה ואוסרת:

הלכה י משנה שכח אחד מן החיצונה ולא עירב, הפנימית מותרת והחיצונה אסורה. מן הפנימית ולא עירב, שתיהם אסורות. נתנו את עירובן למקום אחד, שכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונ' ולא עירב, שתיהן אסורות.

ואם היו *החצירות* של יחידים אינן צריכין לערב:

גמרא *נתנו בחיצונה:*שכח אחד מן החיצונה ולא עירב, החיצונה אסורה שלא עירבה, והפנימית אסורה שנתנו עירובן במקום אסור. שכח אחד מן הפנימית ולא עירב: הפנימית אסורה שלא עירבה, והחיצונה אסורה שנתנו עירובן במקום אסור שדריסת הרגל אוסרת.

*נתנו בפנימית:*שכח אחד מן החיצונה ולא עירב, ניחא החיצונה אסורה שלא עירבה. הפנימית למה? מפני שנתנו עירובן במקום אסור. הרי לא נתנו עירובן במקום אסור!! אלא שדריסת הרגל אוסרת, הרי אין כאן דריסת הרגל אוסרת!

אמר רבי יסא מכיון שנתנו במקום אחד נעשו כולן רשות אחת.

רב חונה בשם רב אין תורת חצר לעכו"ם. אין תורת דקה narrow staircase לעכו"ם. אין תורת דקה לעכו"ם, שאם היה שרוי בעליונה, את מורידו לסור. אין תורת חצר לעכו"ם, שאם היה שרוי בפנימית את מוציאו לסור. *וכשיש בחיצונה 2 ישראלים, אוסר הנכרי*

רבי לא בשם רבי אלעזר יש תורת חצר לעכו"ם שאם היו ישראל ועכו"ם דרים בפנימית, *וישראל אחד בחיצונה* לעולם אינו אוסר
עד שיהו שניהן ישראל

רבי בא בשם רב יהודה מי שיש לו דקה לפני ביתו גבוה עשרה טפחים, בישראל אינו אוסר *אים ישראל גר למעלה, אי"צ ליתן בעירוב* ובעכו"ם אוסר. מחלפא שיטתיה דרבי בא תמן אמר רבי בא רב יהוד' בשם שמואל כותל שהקיפוהו סולמות מיכן ומיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד. אמר רבי יוסי בי רבי בון תמן על ידי סולמות הן נידונין כפתחים.
*???וכיון **שהקיפהו** סולמות א"א לדונו עוד כפתח,* ברם הכא דרך העליונים לירד למטן אין דרך התחתונים לעלות למעלן:

מסכת עירובין פרק ז

הלכה א משנה חלון שבין שתי חצירות ארבעה על ארבעה בתוך עשרה מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד. פחות מארבעה על ארבעה או למעלה מעשרה, מערבין שנים ואין מערבין אחד:

גמרא הסריגיםlattice-work ממעטין בה לענין שבת, אבל לענין חזקות *דבעי' חלון 4X4* אין ממעטין בה. קש ותבן אין ממעטין בה. עפר וצרור ממעטין בה. א"ר יוסה ר' בון עלו בה עשבים אין ממעטין בה. בעון קומי רבי אבא היך מה דאת אמר בחלון שבין שתי חצירות ודכוותה בחלון שבין שני בתים? אמר לון אין. ודכוותה בחלון שבין שני גגים? אמר לון אין.

מהו לערב דרך לולי'? אמר רבי אבמרי מחלוקת רב ושמואל. דתנינן תמן כל גגות העיר רשות אחת, שמואל אמר עד בית סאתים.*דס"ל דמיקרי "לא הוקף לדירה"* רב אמר מטלטלין בהן אפילו כור אפילו כוריים.

לא סוף דבר כל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה, אלא אפילו מקצת ארבעה בתוך עשרה, כמי שכל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה: היה בה הקיף תשעים וששה אצבעות, אפילו כל שהוא בתוך עשרה כמו שכל ארבעה על ארבעה בתוך עשרה.

היתה עגולה והיה בו היקף תשעים וכו' *עיין בבלי (24 טפחים..)*

מהו למעט בכלים? *שלא יהא 10 טפחים עד החלון* רבי חייה בר אשי אמר ממעטין בכלים. רבי יונה רבי יצחק בר טבליי אמר רבי יוחנן אין ממעטין בכלים. תמן אמרי מחלוקת ר' חייה רבה ור' ישמעאל בי רבי יוסי חד אמר אסור וחד אמר מותר. מאן דמר אסור שמא ישכח ויטלטלנו, הורי רבי יוחנן בר מרייה למיכבוש עליו כוף.to press a cover over it

תני בכל ממעטין באבנים ובלבנים ובסולם מצרי והוא שקבעו. רבי בא בשם רב יהודה לא אפילו קבעו. והא תני והוא שקבעו! רבי בא והוא שייחדו לכן. הורי רבי לא כדין תנייה: והוא שקבעה.

רבי יונה רבי יוסה תריהון חד בשם מר עוקבן וחד בשם רב נחמן בר יעקב. צריך שיהא בין שליבה לשליבה פחות משלשה, צריך שיהא בו רחב ארבעה טפחים, והעמודין משלימין לארבעה. יסא אמר כופת שהדריגה, ממעט *חתיכת עץ עבה שחקק בה מדריגות*

מ"מ אין העמודין משלימין לעשרה? *אים יש משליבה העליונה עד ראש הכותל יותר מ10, אך מראש*

ה"עמוד",פחות?..ומסיק
נעשית כשליבה עבה.*ושפיר דמי*

רבי יסא בשם רבי בון בר כהנא צריך שיהא משוך מן הכותל ארבעה טפחים כדי מקום. רבי חזקיה בשם ר' בון בר כהנא אותה שליבה שהיא ממעט את העשרה, צריכה שתהא משוכה מן הכותל ארבעה טפחים כדי מקום.

ר' יעקב דרומיא בעי הכיא דופן של שבעה טפחים ומחצה והגביהו מן הארץ פחות משלשה מותר. תמן את אמר כל הפחות משלשה כסתום וכא את אמר כל הפחות מארבעה כסתום. אין את בעי מקשיא הכין קשיא. הביא דופן של ד' טפחים וכל שהוא והגביהו מן הארץ שני טפחים חסר כל שהוא? *מי אמרי "פרוץ מרובה" מב' הצדדין?* ייבא כיי דמר ר' יוחנן עומד והחלל מצטרפין לארבע' *לעניין בור וחולייא, מצטרף עומ"ר מב' צדדין* והוא שיהא העומד רבה על החלל:

הלכה ב משנה כותל שבין שתי חצירות גבוה עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד. היו בראשו פירות, אלו עולין מיכן ואוכלין ואלו עולין מיכן ואוכלין, ובלבד שלא יורידו למטן
נפרץ הכותל, עד עשרה אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח, יותר מיכן מערבין אחד ואין מערבין

שנים:

גמרא ולמה לי רחב ארבעה, ואפילו אינו רחב ארבעה? בגין מתניתא הדא דבתרה: אלו עולין מיכן ואוכלין ואלו עולין מיכן ואוכלין. לא היה רחב ארבעה, רבי בא בשם רב מותר לכאן ולכאן*אף להוריד פירותיהו--דהוי מקום פטור* רבי זעירא בשם רב אסור לכאן ולכאן *אף לטלטל ע"ג הכותל*

מחלפה שיטתיה דרבי בא, תמן אמר רבי בא רב יהודה בשם שמואל זרקה ונחה על ראשי מחיצות חייב וכא אמר הכין?! תמן את רואה אותה כילו מליאה עפר וצרורות, והכא מה אית לך? תדע לך דמר רבי אחא רבי חיננא בשם רבי יוחנן זיזין וכתלים שהן גבוהין עשרה ואינן רחבין ארבעה מותר לכאן ומותר לכאן ובלבד שלא יחליף.
רבי יוחנן בעי מחלפה שיטתיה דרבי בא תמן אמר רבי בא רב יהודה בשם שמואל זרקה ונחה על ראשי המחיצות חייב והכא הוא אמר הכין היך מה דאת אמר תמן את רואה אותו כילו מליאה עפר וצרורות אוף הכא כן!! שמענו מחיצות ברשות הרבים, שמענו מחיצות ברשות היחיד?!

רבי בא רב יהודה בשם שמואל כותל שהקיפוהו סולמות מיכן ומיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד אמר רבי יוסי בי רבי בון מכיון שלא כיוונו, לא נעשו כפתחים.

#תני כל כובשי כבשים עולה אמה וכונס שלש חוץ מכיבושו של מזבח שהוא כמתלקט עשרה טפחים מתוך שלש ושליש אצבע שהמזבח עשר אמות וכיבושו שלשים ושתים.# עיין זבחים 63

עשה מסטווה =*איצטבא* על פני כל הכותל ויש בו רוחב ארבעה טפחים, מערבין אחד ואין מערבין שנים.*הגהתי****

י' אמות מערבין אחד ואין מערבין שנים, הדא דאת אמר בגדולה, אבל בקטנה ברובה. איזו היא גדולה ואיזו היא קטנה כל שרובה יותר מעשר בעשר. הא פחות מעשר, ברובה. הדא דאת אמר באמצע אבל מן הצד =*פירצה מן הצד* לא בדא. והי דינו צד והי דינו אמצע נימר אם יש שם עומד ארבעה, היינו אמצע אם לאו היינו צד:

הלכה ג משנה חריץ שבין שתי חצירות עמוק עשרה ורחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד, אפילו מלא קש או תבן. מלא עפר או צרורות, מערבין אחד ואין מערבין שנים:

גמרא הא תבן לבטלו לא ביטל. מתניתא דלא רבי יוסי, דר' יוסאי אמר תבן וביטלו מבוטל. ר' יוסי בי ר' בון בשם רב חסדא דברי הכל היא. ומה דמר ר' יוסי *דהוי "ביטול"* בשבללו בעפר.

יש תבן שהוא כעפר ועפר שהוא כתבן תבן שאין עתיד לפנותו הרי הוא כעפר ועפר שעתיד לפנותו הרי הוא כתבן.

דבית ר' ינאי אמרו חיפהו מחצליות ביטל. איתא חמי מילהו מחצליות לא ביטל, חיפהו מחצליות ביטל?! מילהו חריות, צריכה.*תיבעי לך* רבי זריקן רבי אמי בשם ריש לקיש ואפילו רוק...

הלכה ד משנה נתן עליו נסר כל שהוא רחב ארבעה טפחים [וכן שתי כצוצריות זו כנגד זו] מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד. פחות מיכן מערבין שנים ואין מערבין אחד:

גמרא אית תני *בסיפא* מערבין שנים ואין מערבין אחד. אית תני מערבין אחד ואין מערבין שנים. מאן דמר מערבין שנים ואין מערבין אחד "פחות מיכן"= בנסר. מאן דמר מערבין אחד ואין מערבין שנים, "פחות מיכן"= בחלל *אין ברוחב החריץ 4 טפח*

הלכה ה משנה מתבן שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים מערבין שנים ואין מערבין אחד. אלו מאכילין מיכן ואלו מאכילין מיכן
נתמעט התבן מעשרה טפחים, מערבין אחד ואין מערבין שנים:

גמרא א"ר לעזר כיני מתניתא: אלו ממלאין קופתן מיכן ומאכילין ואלו ממלאין קופתן מכאן ומאכילן. א"ר חגיי כד הוינן יתבין קומי מנחם הוין אמרין, שלא תאמר אינו כסותר אוהלים, אלא כסומך אוהלים. שאם היה התבן מרודד שהוא סומכו לצידי הקופה *מותר להסמיך=לעבות, המחיצה בצידי הקופה*

רב הושעיה בעי עשאו לסדין וסמכו לכסא מהו? נאמר כאן לשעה ונאמר כאן לשהות. *מחיצת עראי שרי*

תני מתבן שבין שתי חצירות זה פותח פתחו מיכן ומאכיל וזה פותח פתחו מיכן ומאכיל, נתמעט התבן מעשרה טפחים שניהן אסורין עד שיערבו. לפיכך אם רצה אחד מהם לסתום את פתחו ולבטל רשותו הוא אסור וחבירו מותר.

מתבן שבין שתי חצירות וכו' הדא אמרה שאין מבטלין מחצר לחצר הדא אמרה אפילו לא עירבו הדא אמרה אפילו לא כיוונו הדא אמרה שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת הדא אמרה לזה בפתח ולזה בפתח שניהם אסורים

וכן הבית שבין שתי חצירות

*נועל את ביתו..*ודלא ר"מ דאמר בית הנעול אסור*אף אים אין שם בעלים*

הלכה ו משנה כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני המבוי ומזכה להן על ידי בנו ובתו הגדולים ועל ידי עבדו ושפחתו העברים ועל ידי אשתו אבל אינו מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו:
גמרא תני אין מזכה להן בחבית שבמרתף.*כ צריך לסיים* אמר רב הושעיה שמא ישכח וישתנה.

מה נן קיימין? אם בגדולה זכה בסימנין! אם בקטנה, הקטן זכה?! א"ר יודן בר שלום קומי ר' יוסי תיפתר כמאן דמר הקטן תורם. א"ל ואפילו כמאן דמר אין הקטן תורם, הקטן זכה.

על דעתיה דרבנין דתמן*דבבל* ניחה. תמן אמר בשם רב נחמן בר יעקב כל שנותנין לו אגוז ומשליכו צרור ונוטלו, המוציא בידו כמוציא לאשפה דמי! אגוז ונוטלו צרור ומשליכו, גזילו גזל מפני דרכי שלום. אגוז וצרור ונוטלו ומצניעו ומביאו לאחר זמן, גזילו גזל גמור, זכה לעצמו אבל לא לאחרים. רב הונא אמר כשם שזכה לעצמו כך זוכה לאחרים.

הכל מודין שאין מתנתו מתנה דכתיב (שמות כב) כי יתן איש מתנת איש מתנה מתנת קטן אינה מתנה
דברי חכמים ר' יודה בן פזי בשם רבי יוחנן ר' יעקב בשם ר'

יוחנן לעולם אין מגזילו מחוור עד שיביא שתי שערות.
רבי אבהו בשם ר' יוחנן הדא דאת אמר להוציא ממנו בדין אבל לקרבן ולשבועה כל עמא מודיי עד שיביא שתי שערות

ברם כרבנן דהכא??

ר' יוסי בעי מעתה אף לעצמו לא יזכה! דכתיב (שמות כב) אל רעהו עד שיהא כרעהו!

ר' יוסי בי ר' בון בשם רבי שמואל בר רב יצחק ירדו לה בשיטת הפייוטות. דתנינן הפייוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין. והא תנינן אבל אין מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים*אלמא קטן לאוו כלום!!* ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו. רבנין דקיסרין אמרין כאן בשיש דעת לתינוק כאן בשאין דעת לתינוק.

תמן תנינן השואל פרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו ומתה פטור לית הדא אמרה שהעבד מזכה מרבו לאחר?!*ול"א יד עבד כיד רבו!* א"ר לעזר תיפתר בעבד עברי א"ר יוחנן ואפילו תימר בעבד כנעני תיפתר באומר לו פתח לה ובאה מאיליה ותני כן הנהיגה המשיכה קרא לה ובאת נתחייב לשלם כשואל.

ר' זעירה שמע לה מן הדא: אבל אין מזכה לא על ידי בנו ובתו הקטנים ולא על ידי עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו. לית הדא אמרה שאין העבד זוכה מרבו על אחר?! תיפתר כר"מ דאמר יד עבד כיד רבו דמי. והא תני אשתו, אית לך מימר דר"מ עבד יד אשה כיד בעלה?! ר' חנניה בשם רבי פינחס תיפתר כהן תנייא דתניא אשתו אינה פודה לו מעשר שני ר"ש בן אלעזר בשם ר"מ: אשתו פודה לו מעשר שני. דהן תניי עבד ר"מ יד עבד כיד רבו, ולא עבד יד אשה כיד בעלה:

הלכה ז משנה נתמעט האוכל, מוסיף ומזכה ואינו צריך להודיע. ניתוספו עליהן, מוסיף ומזכה וצריך להודיע:

גמרא מה מודיע? הלכה.

לית הדא אמרה שאינו מזכה להם בגופו של אכל **!***כ וכי מי נתן לו רשות לאכול?! אלא שאינו מזכה להם את האוכל ממש!*
אמר רבי חנינה תיפתר שגררוהו העכברים:*ולא איירי מתני' כלל כשאכלו..*

הלכה ח משנה כמה הוא שיעורו? בזמן שהן מרובין מזון שני סעודות לכולן. ובזמן שהן מועטין כגרוגרת לכל אחד ואחד:

גמרא רב אמר מרובין שבעה עשר מועטין ששה עשר. *כ לעולם סגי ב16 גרוגרות* א"ר יוחנן כל שאילו יוחלקו ויש בו כגרוגרת לכל אחד ואחד מרובין ואם לאו הן מועטין.
הוון בעי מימר ולא פליגי, מה דאמר רב כר"ש.*5 ושליש ביצה= 16 גרוגרות* מאן דמר ר' יוחנן כר"י ב"ב.*6 ביצים= 18 גרוגרות*
הלכה ט משנה א"ר יוסי בד"א בתחילת העירוב אבל בשירי העירוב כל שהוא לא אמרו לערב בחצירות אלא שלא לשכח את התינוקות:
גמרא
כמה הן שירי עירוב? כיי דמר ר' יוסי בשם ר' הושעיה אזוב שהזה בו פעם אחד כשר, מיכן ואילך שיירים, אוף הכא כן:

א"ר יהושע בן לוי מפני מה מערבין בחצירות מפני דרכי שלום מעשה באשה אחת שהיתה דבובה לחבירתה ושלחה עירובה ביד ברה נסתיה וגפפתיה ונשקתיה אתא אמר לאימיה אמרה והכין רחמה לי ולא הוות ידעה מתוך כך עשו שלום הדא ה"ד (משלי ג) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:

הלכה י משנה בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומן המלח דברי רבי אליעזר
ר' יהושע אומר: ככר הוא עירוב. אפילו מאפה סאה והיא פרוסה

אין מערבין בה, ככר באיסר והוא שלם מערבין בו

נותן אדם מעיו לחנווני או לנחתום כדי שיזכה לו בעירוב דברי ר' אליעזר. וחכמים אומרים: לא זכו לו מעותיו. ומודין בשאר כל אדם שזוכה לו מעותיו *נתן מעות לאיש כדי שיקנה לו חלק בפת..*

[שאין מערבין לאדם אלא לדעתו א"ר יהודה בד"א בעירובי התחומין אבל בעירובין החצירות מערבין לדעתו ושלא לדעתו לפי שזכין לו לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו:]

הגהתי** **גמרא** רבי אבהו בשם ר' יוחנן זאת אומרת זאת אומרת שהמעות קונות דבר תורה. מעתה אפילו בא לו אצל החנווני? שנייא הוא שמא ישכח ויוציאנו.*קודם שיאפה הפת* רבי אחא בשם רבי חיננא אבא לא אמר כן אלא וחכ"א לא זכו לו מעותיו: שאין המעות קונות דבר תורה. מודין בשאר כל אדם שזכו לו מעותיו. שכן חנווני מזכה להן על ידי אחר:

שאין מערבין לאדם אלא מדעתו. מתניתא דר' מאיר דר"מ אמר על ידי עירוב וע"י שיתוף.

רבי זעירה בשם ר' יוחנן בעירובין ובתענית ציבור נהגו הכל כר"מ. ר' יעקב בשם ר' יוחנן אף במגילת אסתר נהגו הכל

כר"מ. ר' יצחק בן חקולה בשם רבי יודן נסייא מערבין לאדם על כורחו ותני כן כופין בני מבוי זה לזה לעשות להם לחי וקורה. והתני הרי שאמרו לו לערב, והוא אינו ממאן. היה ממאן אין כופין אותו.

א"ר יודן מתניתא *דאין כופין* דר"מ. א"ר יוסי בי רבי בון תיפתר כדברי הכל שהיה צדוקי. *ולכו"י אין כופין*
והתני 6:4 השוכח ולא עירב בין שוגג בין מזיד ה"ז אוסר דברי ר"מ. ר' יודן אומר מזיד אוסר שוגג אינו אוסר. מזיד אוסר?! מערבין לו על כרחו! *ואף אים לא עירבו מה איכפת לך?* אלא משום קנס. מעתה הוא אסור וחבירו מותר! מכיון שיכולין לערב ולא עירב קונסין אותו.=*קנסו* *__כולם__*

ולית ליה לר"מ זכין לאדם שלא בפניו?! [ואין חבין לון] סבר ר"מ לית הדא זכו לא בעי בר נש ייעול חברייא לביתיה בר מדעתיה.*אין אדם רוצה שייכנסו לבית חוץ מדעתו*

רבי בא בריה דרבי פפי בשם רבי חמא בר חנינה מעשה באשה אחת שעירבה לחמותה בלא דעתה ואתא עובדא קומי ר' ישמעאל וביקש לאסור. א"ל רבי חייה כך שמעתי מאביך כל מה שאת יכול להקל בעירובין הקל:

מסכת עירובין פרק ח

הלכה א משנה כיצד משתתפין בתחומין? מניח את החבית ואומר: הרי זה לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל או לבית המשתה וכל מי שקיבל עליו מבעוד יום מותר משחשיכה אסור שאין מערבין משתחשך:

גמרא לא תניתה מזכון. ולמה לא תנינן מזכון? שמואל אמר תמן תנינן מזכון צריך לזכות ברם הכא דלא תנינן מזכון אינו צריך לזכות. ר' יוחנן אמר קולי חומרין בדבריש *ללמוד מק"ו..* מה אינון תמן שעירובי חצירות מדבריהן את אומר מזכין עירובי תחומין מדבר תורה לכ"ש.

אתייא דרב כרבי יוחנן.

א"ר יוסי בי רבי בון *ע"ח בעי זיכוי..* כדי לעשות כל הרשויות כאחת:

הלכה ב משנה כמה הוא שיעורו? מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד מזונו לחול אבל לא לשבת דברי ר"מ ר' יהודה אומר לשבת אבל לא לחול אלו ואלו מתכוונין להקל

ר' יוחנן בן ברוקא אומר מככר בפונדיון, מארבע סאין בסלע.*(וזה עולה ל12 ביצים)*

ר' שמעון אומר משתי ידות לככר, משלש לקב.*(שני-שליש מככר בת שמונה ביצים)*

חציה *של ככר בת 8 ביצים* לבית המנוגע, וחצי חצייה= *2 ביצים* כדי לפסול את הגוייה:

גמרא רבי מאיר אומר בחולא דלית ליה מה לוכל הוא אוכל פיתא ציבחר*מעט פת* בשבתא דאית ליה מה לוכל אוכל פיתא סגין.
רבי יודן אומר בחולא דלית ליה מה לוכל אוכל פיתא סגין בשובתא דאית ליה מה לוכל אוכל פיתא ציבחר.
ותני כן: קרובים דבריהן להיות שוין. איתא חמי, אהן עבד עיגולא a loaf of bread, תרי עשר ביעין, והן עבד עיגולא תמני, ותימר הכן! רב הונא אמר צא מהן שליש ליציאה.*כשנמכר "אפוי", משיגים רק 8 ביצים בעד פונדיון* ר' יוסי בי רבי בון נפק ליה לאילין נחתומיא כהדא דרב הונא, ולחוד כהן שיעורא:*אסור להם להשתכר יותר מזה השיעור*

הלכה ג משנה אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו כל שגבוה עשרה טפחים למרפסת פחות מיכן לחצר חולית הבור והסלע גבוהים עשרה טפחים למרפסת, פחות מיכן לחצר. במה דברים אמורים? בסמוכה, אבל במופלגת

אפילו היא גבוהה עשרה טפחים לחצר
אי זו היא סמוכה? כל שאינה רחוקה ארבעה טפחים:*מן המרפסת*

גמרא ולא של תחתונים הוא?! *הסלע שייך לתחתונים!* א"ר יודן זאת אומרת חורבת ראובן בתוך חצר שמעון, ושמעון משתמש בה כמי שהוא שלו. פשיטא הדא מילתיה לזה בפתח ולזה בפתח שניהן אסורין. מן הבית שבו שתי חצירות 7:5
לזה בזריקה ולזה בשילשול. שמואל אמר שילשול מותר שהוא כדרכו וזריקה אסורה שאינה כדרכה
רב אמר לא עשה כלום.*שניהם אסורין*

מתני' פליגא על רב: כל שגבוה עשרה טפחים למרפסת פחות מיכן לחצר. לא לזה בזריקה ולא לזה בשילשול היא?! מתניתא בתוך שלשה טפחים לעליונה שהיא למעלה מעשרה טפחים לתחתונה. מה פליגין רב ושמואל בשוה.*ברחוק 10 משניהם*

היה שם חורבה *בין שתי חצירות* רבי יוחנן אמר נותן חורבה לבעליה. עד כדון במשתמש בחורבה דרך פתחו היה משתמש בחורבה דרך חלון? רבי אחא בשם רבי יונתן אפילו כן נותן חורבה לבעליה. רבי אלעזר בי רבי שמעון בשם רב

הושעיה: היו שלש *חורבות בין שתי חצירות* זה משתמש בחורבה דרך פתחו וזה משתמש בחורבה דרך פתחו, והאמצעית אסורה. אימתי? בזמן שהאמצעית של שניהן אבל אם היתה אמצעית לאחד מן השוק זה משתמש באחת, וזה משתמש באחת ובשנית.*???*

אמר רבי יוחנן: העומד והחלל מצטרפין לארבעה והוא שיהא העומד רבה על החלל. רבי זעירא בעי עד שיהא עומד שכאן ועומד שכאן רבה. אמר רבי יוסה פשיטא לר' זעירא שאין העומד מצד מצטרף פשיטא ליה שיהא העומד מצד אחד רבה. לא צריכה דלא אפילו עומד השני. ??*?פשיטא דבעי' עומ"ר מצד אחד,ומיבעי' ליה אי בעי' גם מצד השני*

רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק משלשה ועד ארבעה
היא מתני'. *האוסרת תשמיש התחתונים בגבוה 10* פחות משלשה אפילו יותר מעשר מותר. ארבעה, אפילו פחות מעשר אסור. אלא אנן קיימין משלשה ועד ארבעה

בשאין שם *ע"ג החוליא* תקרה, אבל יש שם תקרה, אפילו גבוה כמה של תחתונים הוא.

אמר רבי בשאין שם *בדופני הבור* נקב, אבל אם יש שם נקב

משתמש דרך הנקב:

הלכה ד משנה הנותן את עירובו בבית שער באכסדרה
ומרפסתa gallery that has steps to the second floor
אינו עירוב. והדר שם אינו אוסר עליו.
בבית התבן בבית הבקר בבית העצים בבית האוצרות הרי זה עירוב והדר שם אוסר עליו ר' יהודה אומר אם יש שם תפוסת יד של בעל הבית אינו אוסר עליו:

גמרא ר' יהודה בשם רב: הדא דאת מר בבית שער של יחיד אבל בבית שער של רבים הרי זה עירוב והדר שם אוסר עליו.

דבי ר' ינאי אמרי אפילו יתד לתלות בה מנעלו. ר' בא בר חיננא אמר אפילו נשתות אפילו טבלא kind of bells רב אמר ובלבד דבר הניטל בשבת. אמר רבי בא מעשה באחד שהיה לול של תרנגולין לפנים מביתו של חבירו נכנס שלא ברשותו אתא עובדא קומי רב אמר כיון שזקוק ליתן לפניהן מים כמו שהוא דבר הניטל בשבת *ועירוב בעל הלול מספיק*. ר' יעקב בשם שמואל תלמידוי דר' יוחנן סלקין לעכבריname of place וסמכין על הדא דר' ינאי.

חזקיה לא אמר כן: אלא ר' חייה ר' אסי ור' אמי סלקון לעכברי ושמעון מדבית ר' ינאי הלכה כר' יודה:

הלכה ה משנה המניח את ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד עכו"ם ואחד ישראל הרי זה אוסר דברי ר"מ. ר' יהודה אומר אינו אוסר. ר' יוסה אומר עכו"ם אוסר ישראל אינו אוסר. שאין דרך ישראל לבוא בשבת
ר' שמעון אומר אפילו הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיע מלבו:

גמרא הדא הוא דר"מ. דר' מאיר אומר הבית הנעול אוסר.

יכול לבוא ע"י עירוב? *אי נמי* ועבר ובא?

מר עוקבן בשם רב הלכה כר"מ:

הלכה ו משנה בור שבין שתי חצירות אין ממלין ממנו בשבת אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים בין מלמטן בין מתוך אוגנו
אמר רבן שמעון בן גמליאל ב"ש אומרים מלמטן, וב"ה אומרים מלמעלן
א"ר יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהן:*אי"צ כלום*
גמרא מיליהון דרבנן פליגין: דמר ר' יעקב בשם ר' יהושע בן לוי והוא שתהא מחיצה משוקעת במים לשלשל דלי.

ולא נמצא שתי רשויות משתמשות ברשות אחד?! שיערו לומר אין הדלי מהלך יותר מארבעה טפחים.

ר' טבלאי בשם רב אין חורבה למים.=*אין מחיצות תלויות מתירין במים* היו ש*על הבור* תקרה רואה אותה כילו יורדת וסותמת. היה שם אמלתרה את רואה אותה כילו יורדת וסותמ'.

מיחלף שיטת ר' יהודה. תמן אמר ר' יודן פוטר במים שאין בה ממש וכא אמר הכין?!

אמר רב הונא והוא שתהא מחיצה בולטת לתוך חלל של בור:

משנה אמת המים שהיא עוברת בחצר אין ממלין ממנה בשבת אא"כ עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים בכניסה וביציאה
א"ר יהודה מעשה באמה של אבל שהיו ממלין ממנה על פי זקנים בשבת. אמרו לו מפני שלא היה בה כשיעור:*עמוקה 10 ורחב 4*

גמרא מתניתא *אמת המים*בעמוקה עשרה ורחב ארבעה, ובפרוצה מיכן ומיכן. נפרצה מרוח אחת, נותן לחי וקורה מיכן.

נפרצה מיכן ומיכן, נותן לחי וקורה מיכן, ועושה צורת פתח מיכן.

קס"ד שיש בתים בשני צידי האמה לא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת? ר' יוסי בי ר' בון בשם ר' שמואל בר ר' יצחק תיפתר שהיה בתים מצד אחד.
פשיטא הדא מילתא: עמוקה עשרה ואינה רחבה ארבעה, מותר לטלטל *בחצר, דל"ח פירצה*ומותר למלות. רחבה ארבעה ואינה עמוקה עשרה פשיטא שמותר לטלט', מהו למלות? ר' חיננא אמר מותר ר' מנא אמר אסור. מתני' פליגא על ר' מנא אמרו לו מפני שלא היה בו כשיעור. לא היתה לא עמוקה עשרה ולא רחבה ארבעה, אבל אם היתה עמוקה עשרה ואינה רחבה ארבעה אסור! ואפילו רחבה ארבע' ואינה עמוקה עשרה מותר!! *ומתרץ* מה דהווה עובד' הוה עובדא.
מעשה שהיה כך היה...

הלכה ח משנה כצוצרהa balcony שהיא למעלה מן הים אין ממלין ממנה בשבת אא"כ עשו לו מחיצה גבוהה י' טפחים בין מלמעלן בין מלמטן

[וכן] שתי כצוצריות זו למעלה מזו, עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה, שתיהן אסורות עד שיעריבו:*=יתקנו [גם התחתונה]*

גמרא

ל"ש כאן [ר' זעירא רב יהודה בשם רב והוא שתהא מחיצה משוקעת במים כמלוא הדלי. ולא נמצא שתי רשויות משתמשות ברשות אחת.]

[אמר רב הונא והוא שתהא מחיצה בתוך שלשה טפחים לצוצרה.]*כגון שבונה מחיצה סמוך להגזוזטרא(ומחברו להגזו' ע"י יתידות)*

תני ר' חנניה בן עקביה אומר: כצוצרה שהיא למעלה מן הים פוחת את המעזיבה ומשלשל וממלא. רבי יעקב בר אחא בשם רבי יסא והוא שיש בנקב ארבעה טפחים. והוא שיש בו רוחב ד'. והוא שיהו מחיצות גבוהות עשרה. תמן אמר אפילו אין מחיצות גבוהות עשרה, נעשית כמשמרת חד.*כמסמר חד (אמרי' "כוף וגוד")*

רב אידי אמר קומי רבי חייה מותר למלות ואסור לשפוך. אמר, כד נמנה חכמים נמנה לך עמהון.... אמר רבי מנא מגהר=*משחק* היה עמיה. אמר רבי יוסי בי ר' בון, מילא א"ל,*פירש לו טעם הדבר* מותר למלות שממלא ממחיצתו, ואסור לשפוך ששופך חוץ למחיצתו.

א"ר חייה בר בא: לא א"ר חנניה בן עקביה אלא בים טיבריה שההרים מקיפין אותה.

ר' לעזר שאל לר' יוחנן ההן פיוסרוס a tortuous road inoi Tiberias זרק מתוכה לר"ה, או מר"ה לתוכה? א"ל על דעתך

אין רשות הרבים לעולם!*כל ר"הר מתעקם קצת--נמצא הכל רה"י*

ריש לקיש אמר: לעולם אין רשות הרבים עד שתהא מפולשת מסוף העולם ועד סופו. מיחלף שיטת ריש לקיש דאמר אין רשות הרבים בעולם הזה אלא לעתיד לבוא שנאמר (ישעיהו מ) כל גיא ינשא.*ואידך ר"ל קאמר שיש גם בעוה"ז*
מתני' פליגא על ריש לקיש. אי זו הוא רשות היחיד? שבילי בית גלגל *דווקא זה!* וכן כיוצא בהן. רה"י לשבת ורה"ר לטומאה

אמר רבי יוחנן לא אמר רבי יוסי אלא לענין סוכה אבל לענין שבת אף ר' יוסי מודה *שאין מחיצות תלויות מתרת*

מילתיה דר' חנינא אמר אף לענין שבת. דמר רבי חנינה שלטון בא לציפורי ותלו לו קטיות *סדינין* והתיר ר' ישמעאל בי רבי יוסי לטלטל תחתיהן בשיטת אביו.
רבי יוסי בי ר' בון בשם ר' שמואל בר רב יצחק אתייא דר' יוסי בי ר' חנינא כרבי חנניה. ותרויהון *ריב"ח ור"ח* פליגי על שיטת ר' יוחנן. דמר ר' יוחנן ר' יודן ור' יוסי וחנייה בן עקביה שלשתן אמרו דבר אחד. ר' יהודה דגשרים מפולשין. רבי יוסי הא דסוכה. ר' חנניה בן עקביה דתני רבי חנניה התיר שלשה דברים התיר כצוצרה, ועצה שבים, *אין מכשירין הפירות*

והבאת אלונטית.

ר' אבהו בשם ר' יוסי: הדא דאת מר *שתיהן אסורות* במשתמשות דרך הנקב, אבל משתמשות לחוץ *מורידין הדלי "מן הצד" של הגזוזטרא* מותר. ותני כן שלש כצוצריות זו ע"ג זו אסור להשתמש מן העליונה לתחתונה דרך האמצעית *כשאמצעי שייך לאיש אחר* אבל משתמש מן החצר לגג *כשעובר "מן הצד" דרך אויר אמצעי* ואינו חושש.*(דאין אדם אוסר "דרך אויר")*

א"ר שמואל בר רב יצחק הדא דאת מר מבפנים אבל מחוץ מותר *כר' אבהו*
ר' זעירא אמר בין מבחוץ בין מבפנים אסור.
[מתני' דלעיל פליגי על זעירי...]
מתני' פליגא על ר' שמואל בר רב יצחק: משלשלין קדירת בשר על גבי זיז שגבוה עשרה ורחב ארבעה, אם היתה חלון בנתיים של ארבעה טפחים, אסור. שאין משתמשין מרשות לרשות דרך רשות. מה עבד לה ר' שמואל בר רב יצחק? פתר לה בשוה:*הזיז "שוה" להחלון(יוצא סמוך לחלון)* ועל כן *בעל החלון, אוסר*
****פירוש מבעל מרכבת המשנה***הוגה הרבה*

הלכה ט משנה חצר שהיא פחותה מד' אמות אין שופכין

לתוכה מים בשבת אלא אם כן עשו לה עוקהa hole מחזקת סאתים מן הנקב מלמטן --בין מבפנים בין מבחוץ --אלא שמבחוץ צריך לקמור ומבפנים אינו צריך לקמור

ר' אליעזר בן יעקב אומר: ביב שהוא קמורa drain which is covered ארבע אמות ברשות הרבים שופכין לתוכו מים בשבת. וחכמים אומרים: אפילו גג או חצר מאה אמה, לא ישפוך על פני הביב. אבל שופך הוא על הגג והן יורדין לביב החצר והאכסדרה מצטרפין בארבע אמות

שתי דיוטות זו כנגד זו two "two-story buildings" and a court-yard less than 4 מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה, את שעשו עוקה מותרין ואת שלא עשו עוקה אסורין:

גמרא שיערו מקום תשמיש לאדם סאתים. וארבע אמות מבליעות סאתים.

ניקבה העוקה, אית תני אין צריך לפוק, ואית תני צריך לפוק. נתמלאת העוקה אית תני צריך לשפוך אית תני אין צריך. אמר ר' מנא חד תנא הוא, מאן דמר צריך לפוק אוסר לשפוך, מאן דמר אין צריך לפוק מותר לשפוך. א"ל רבי חייה בר מרייה הכי א"ר יונה אביך.

הוה בה קטיפרס מבפנים, אפילו פחות מד מותר. מבחוץ, אפילו יותר מד מותר, אלא אנן קיימין בשוה.

מתני' פליגא על ר' יוחנן החצר והאכסדרה מצטרפין בארבע אמות! *סתמא אינם "שוים"!* פתר לה בשוה.

מתני' פליגא על ריש לקיש המרפסת הגג והחצר מצטרפין בד' אמות! א"ר חנניה עוד היא בשוה. תדע לך שהוא כן דתני הבית והעליה החצר והאכסדרה אין מצטרפין. לו בשאין שוין?! אמר ירמיה ר"מ ור' אליעזר בן יעקב שניהן אמרו דבר אחד: ר' אליעזר בן יעקב דתנינן ר' אליעזר בן יעקב אומר ביב שקמור ארבע אמות בר"ה שופכין בו מים בשבת. וחכמים אומרים אפילו גג או חצר מאה אמה לא ישפך על פי הביב. ר"מ דתני סילונות שבכרכין אע"פ שנקובין (they have holes (are not covered) ישפך לתוכו מים בשבת דברי ר"מ

ותני כן: אם היתה מזחילה, מותר. אם עונת הגשמים הוא, מותר. צינורות מקלחין בו, *יוצאין מאת המזחילה* אסור.

[והתני בר קפרא אם היה מקום צנוע מותר! הדא פליגא על רב ולית ליה קיום דרב אמר כל שאסור משום מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור:]

מסכת עירובין פרק ט

הלכה א משנה כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה עשרה או נמוך עשרה דברי ר"מ
וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות בפני עצמו
ר"ש אומר אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית:

גמרא ר' יוסי בי ר' בון אמר איתפלגון רב ושמואל. שמואל אמר עד בית סאתים, ורב אמר מטלטלין בם אפילו כור ואפילו כוריים.

###הוו בעי מימר מה פליגי רבי מאיר ורבנן? כשעירבו אבל בשלא עירבו. פתר לה כשהיו כולן לאדם אחד *פליגי אי עירוב של הבתים מועיל לגגות/אי בעי' עירוב לטלטל מגג לגג. מה שאוסר ר"מ למקום גבוה 10 איירי בששיכים לאדם אחד(לא מסתבר לאסור כשעירבו)###*

מתני' שהיו כולן עולין או בסולם צורי או בסולם מצרי אבל אם היו כולן עולין בסולם מצרי ואחד עולה בסולם צורי אותו של צורי נעשה כפתח והשאר נעשה כמטרפס ועולה כמטרפס ויורד.

מהו לטלטל בכולו? *גגין השווים לרבנן* שמואל אמר מטלטל בכולו רב אמר אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. מתני' פליגא על רב. גג גדול סמוך לקטן, הגדול מותר והקטן אסור. ניחא הגדול מותר בד' אמות. והקטן אסור בד' אמות. ויש אסור בד' אמות?!

##רב ושמואל אמרי שנותנין לו ארבע אמות בפני פתחו ##

רבי יוסי בי רבי בון בשם שמואל אמר כשהיה שם פתח פתוח לגג, אפילו כן הגדול מותר שלא נפרץ במלואו, והקטן אסור שנפרץ במלואו.

ר"מ אומר: אין אתם מודין לי בכלים ששבתו בחצר שמטלטלין אותן בחצר.*בכל אותה החצר* מה נשתנה גג מחצר? אמרו לו לא אם אמרת בחצר שאין לה דיורין למטה, תאמר בגג שיש לו דיורין למטה.
אמר להן הרי שהיתה החצר למעלה מן הגג מהו?*[ל"ש לומר "כשם שחלוקין...]* אמרו לו לא אם אמרת בחצר שאין כל אחד מכיר את מקומו תאמר בגג שכל אחד מכיר את מקומו.

אמר להן הרי שהיתה החצר חלוקה בפסיסיות מהו? עד כאן היתה תשובה.

א"ר יוסי בי רבי בון מיכן והילך היו משיבין לפניו אמרו לו לא אם אמרת בחצר שמחיצותיה עולות עמה תאמר בגג שאין מחיצותיו עולות עמו. והוא מימר לון אף אנא אית לי עמוק כגובה.=*גוד אסיק*

תני א"ר יודה בשעת הגזירה היינו נוטלין את הספר והיינו עולין מחצר לגג ומגג לגג אחר ויושבין וקורין ולא אמר אדם דבר. אמרו לו אין שעת הגזירה ראייה.
א"ר שונין היינו אצל ר"ש בתקוע והיינו נוטלין שמן ואלונטית והיינו נכנסין מחצר לגג ומגג לקרפף ומקרפף לקרפף עד שהיינו מגיעין לקרפף הסמוך למעיין ויורדין וטובלין בו.

אשכחת אמר ארבע פלגוון: כל גגות העיר רשות אחת הן. ר' יודן אומר חצר וגגות רשות אחת הן*אבל לא קרפף* ר"ש אומר חצר וגג וקרפף אחת הן לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.*וחכ"א אף מגג לגג אסור*
####
רבי יוחנן אמר *הא דמתיר ר"ש מחצר לגג* בשלא עירבו, אבל בשעירבו, נעשית חצר כבתים, והגגות רשות בפני עצמן. א"ר זעירא היא עיריבו היא שלא עיריבו.

מתני' פליגא על ר' יוחנן: לא לכלים ששבתו בתוך הבית אם בשלא עיריבו הדא צריכא?! להוציא מן הגג אסור לא כל שכן

לגג!!=*איך משכחת כלים בגג, הא אסור להוציא מבית לגג! אלא ע"כ בעירבו--וקאמר דרק בשבתו בגג מבעו"י, שרי לטלטלן לחצר--לא כשהביאם על הגג משחשיכה.*

[אמר רבי בון בר כהנא קומי רבי לא, בשערבה זו בפני עצמה וזו בפני עצמה. אפילו כן לא לכלים ששבתו לתוכו.]

רבנן דקיסרי בשם רבי יוסי בי ר' בון: אתייא דשמואל כרב, ותרוייהו פליגין על שיטתיה דר' יוחנן. דתנינן כל גגות העיר רשות אחת.*ומותר לטלטל מגג לגג-* שמואל אמר עד בית סאתים. רב אמר מטלטלין בהן אפי' כור ואפילו כוריים:
###
הלכה ב משנה גג גדול סמוך לקטן, הגדול מותר, והקטן אסור. חצר גדולה שנפרצו לקטנה, הגדולה מותרת והקטנה אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה:

גמרא מתני' באותו הגג,=*מן הבית לגג-גדול* אבל בגג אחר=*מן הגדול לקטן* אסור.

###בשאינו שוה, אבל אם היה שוה מותר.###

מתני' פליגא על שמואל *שמתיר "נאסר באמצע השבת"* חצר גדולה שנפרצה לקטנה הגדולה מותרת והקטנה אסורה.

ויטלטלו בה עד מקום מחיצות! חברייה אמרין קומי ר' יוסי בשם ר' אהייה מה דמר שמואל בשבת זו, מה דהיא מתני' בשבת הבאה.

*חצר גדולה שנפרצ....*מה נן קיימין? אם בשעירבו עירוב אחד בין בשבת זו בין בשבת הבאה יהו מותרין! אם בשלא עירבו כל עיקר בין בשבת זו בין בשבת הבאה יהו אסורין! א"ר בון בר כהנא קומי ר' לא כשעירבה זו בפני עצמה וזו בפני עצמה, אפילו כן הגדולה מותרת שנפרצה במלואה וקטנה אסורה שלא נפרצה במלואה:

הלכה ג משנה חצר שנפרצה לרשות הרבים המכניס מתוכה לרשות היחיד או מרשות היחיד לתוכה חייב.*דסבר ר"א, כרה"ר היא* דברי ר' אליעזר
וחכמים אומרים: מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה פטור מפני שהיא ככרמלית:*כ מודינא לך שאינו רה"י--אבל וודאי גם רה"ר, איננו!*

גמרא רבי זריקא רבי יעקב בר בון בשם רבי חנינה: לא אמר רבי לעזר אלא במקום מחיצות.*מקום עובי המחיצות הוי רה"ר* בשניטלו ראשי זויות מיכן ומיכן, ובלבד בארבעה.

ר' זעירא ור' אילא תריהון אמרין אסור שלא ממקום מחיצות

אבל ממקום מחיצות אפילו רבנן מודו.

אמר ר' זריקן זימנין סגין פשטית *למדתי* עם ר' יעקב בר בון ולא שמעית מיניה דא מילתא. אמר ליה ולית בר נש הוי שמע מילה דלית חבריה שמיע ליה?!*וכי א"א שאדם ישמע, דבר שלא שמעו חבירו?!*
רב ירמיה בשם רב בשניטלו ראשי זויות מיכן ומיכן ובלבד בשוה:*ואין ניכר מקום התחלת החצר*

הלכה ד משנה חצר שנפרצה שתי רוחות, וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו, וכן מבוי שניטלה קורתו או לחייו, מותרין באותה שבת ואסורין לעתיד לבוא דברי רבי יהודה. ר' יוסי אומר אם מותרין באותה שבת מותרין לעתיד לבוא ואם אסורין לעתיד לבוא אסורין באותה שבת:

גמרא ולמה לי משתי רוחותי' אפילו מרוח אחת*אסורה* ולא רבי הוא, דרבי אמר חצר ניתרת בשני פסין!!*וממילא אסורה אף כשנפרצה "מרוח אחת"!*

ר' שמואל בשם ר' זירא במחלוקת. מאן דמר תמן1:1 בפס אחד, וכא בפס אחד. מאן דמר תמן בשני פסין, וכא בשני פסין.

נפרץ מן האמצע- מותר. שמואל אמר אסור. א"ר זעירא אין לית הדא אולפן דשמואל, קשיא,*אים אינו "קבלה" של שמואל, יש להקשות...* נפרץ כל אותו הרוח, אמר רבי יוסי בי ר' בון הדא היא אכסדרה. אילו אכסדרה שמא אינה מותרת?!

שייך לעיל[אר"י: לא אמר רבי ליעזר אלא בחצר ומבוי אבל בבית כגשר הוא.]

רב ורבי יוחנן אמרו אסור בין בשבת זו בין בשבת הבאה.

א"ר יוחנן: כושת, וקירויה, ומבוי, וגר, ועם הארץ,
חומרין=*הולכין בהם "לחומרא"*

כושת- כיי דתנן *עוקצין 3:5*הכושת והחמס וראשי בשמים נלקחים בכסף מעשר ואינו מטמא טומאת אוכלין דברי ר"ע א"ר יוחנן בן נורי אם נלקחים בכסף מעשר מטמאין טומאת אוכלין ואם אינן מטמאים טומאת אוכלין אף הם לא ילקחו בכסף מעשר ר' יוחנן אמר חמרים מטמאין טומאת אוכלין ואין ניקחין בכסף מעשר.

קרויה- דתנינן תמן *פרה 5:3* קירויה שהטבילוה במים שהן ראויין לקדש, מקדשין בה עד שתיטמא; נטמאה, אין מקדשין בה. רבי יהושוע אומר, אם מקדש בה בתחילה, אף בסוף;

אם אינו מקדש בה בסוף, אף לא בתחילה. ר' יוחנן אמר חומרין אין מקדשין בה לא בתחילה ולא בסוף.

מבוי- דתנינן תמן וכן מבוי שניטלה קורתו וכו' ר' יוחנן אמר חומרין אסורין בין בשבת זו בין בשבת הבאה.

גר- דתני גר שנתגייר והיו לו יינות ואמר ברי לי שלא נתנסך מהן בזמן שנעשו על גב עצמן טהורים לו וטמאים לאחרים על גב אחרים טמאים בין לו ובין לאחרי' ר' עקיבה אומר אם טהורין לו יהו טהורים לאחרים אם טמאים לאחרים טמאים לו. ר"י אמר לחומרין טמאין בין לו ובין לאחרים. *אף בנעשה ע"ג עצמו*

עם הארץ- דתני עם הארץ שנתמנה להיות חבר והיו לו טהורות ואמר ברי לי שנעשו בטהרה בזמן שנעשו על גבי עצמו טהורות לו וטמאים לאחרים על גב אחרים טמאות בין לו בין לאחרים ר' עקיבה אומר אם טהורות לו טהורות לאחרים אם טמאים לאחרים טמאות לו ר' יוחנן אמר חומרין טמאות בין לו בין לאחרים:

הלכה ה משנה הבונה עליה על גבי שני בתים וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר' יהודה וחכמים אוסרין

ועוד אמר ר' יהודה: מערבין *מתירין המבוי ע"י לחי* במבוי המפולש. וחכמים אוסרין:

גמרא רב הונא אמר אין ר"ה מקורה. אמר ר"ש בר כרסנה ולא מן המדבר למדת, ומדבר מקורה היה!

מתני' לא אמרה כן. אלא וכן גשרים המפולשין מטלטלין תחתיהן בשבת דברי ר' יודה וחכמים אוסרין. לא אמר אלא וחכמים אוסרין, הא חייב חטאת אין כאן.

מהו שיהא צריך מחיצה?*מי בעי' "כותל" העלייה דנימא "גוד אחית"* ר' בא אמר צריך מחיצה. ר' יוסי אמר אין צריך מחיצה. אמרו חברייא קומי ר' יוסי, יאות א"ר בא. דתנינן א"ר יודן לא תהא מחיצה גבוהה מכותל שביניהן. אמר לון תמן שאין שם תקרה צריך מחיצה, ברם הכא שיש שם תקרה אינו צריך מחיצה.

דאמר רב יהודה: הדא דאת מר *מערבין למבואות המפולשין* מפולשין לבקעה, אבל אם היו מפולשין לרשות הרבים, אסור. בשאין שם מחיצה, אבל יש שם מחיצה *כותל העלייה*, מותר:

מסכת עירובין פרק י

הלכה א משנה המוצא תפילין מכניסן זוג זוג. ר"ג אומר שנים שנים. במה דברים אמורים? בישנות אבל בחדשות פטור.*שמא אינן תפילין*
 מצאן צבתים או כריכות מחשיך עליהן ומביאן.

ובסכנה,*שגזרו רומיים לא להניח תפילין* מכסן והולך לו:

גמרא המוצא תפילין מכניסן זוג זוג דרך מלבוש, אחת בראשו ואחת בזרועו, רבן גמליאל אומר שנים שנים, שניים בראש, ושנים בזרוע
ר' אבהו ר' אלעזר הנותן תפילין בלילה עובר בעשה שנאמר (שמות יג) ושמרת את החוקה הזאת מימים ימימה ימים ולא לילות. והא ר' אבהו יתיב ומתני ברמשא ותפילין עלוי! מצדדין היו, כמין פיקרין היו בידו.like a tuft of wool they were upon his hand i.e. not proper אית דבעי מימר, לא מר אלא "הניחן" אבל אם היו עליו מבעוד יום, מותר. ואית דבעי מימר מצותן עד שתיכלה רגל מן השוק.

אית דבעי נישמעינה מן הדא: והיו לך לאות מי שצריכין אות יצאו שבתות וימים טובים שהן גופן אות. ולא כבר כתיב מימים ימימה. לית לך אלא כיי דאמר רבי יוחנן כל מילה דלא מחוורא

מסמכין ליה מן אתרין סגין.*כל דבר שאינו "ברור" נותנין לו "אסמכתות" מכמה מקומות*

נשים מניין? (דברים יא) ולמדתם אותם את בניכם ולא בנותיכם החייב בתורה חייב בתפילין נשים שאין חייבות בתורה אין חייבות בתפילין. התיבון הרי מיכל בת שאול היתה לובשת תפילין! [אשת יונה היתה עולה לרגל ולא מיחו בידם חכמים. רבי חזקיה בשם רבי אבהו: אשתו של יונה הושבה, מיכל בת שאול מיחו בה חכמים.]

הוון בעיי מימר על דעתון דרבנן אין מחוור.*כ אין "איסור מה"ת" להניח תפילין בשבת, דמדאו' שבת ז"ת, וההיתר היא משום "דרך מלבוש", וע"כ מותר רק זוג אחד*
על דעתיה דרבן גמליאל מחוור. אמר רבי ירמיה בשם ר' שמואל שיערו לומר עד מקום שגבהו של ראש מחזיק וכמה מחזיק שתים. מעתה אפילו בחול? אמר רבי חגיי אין בעי מיהב יהבי!!*אה"ן!* אמר רבי זריקא אסברי רב המנונא עד מקום שמוחו של התינוק רופף.

תמן תנינן על תרנגול שנסקל בירושלם שהרג את הנפש ראה ראשו של תינוק רופף הלך וניקרו

אמר רבי יוסי כיני מתני': ובלבד על ידי שנים. ר' יוסי בי ר' בון

בשם ר' אחא <u>ואפילו</u> שנים שנים.
הוו בעי מימר על דעתהון דר' אחא אין מחוור, על דעתיה דרבנן, מחוור.*וע"כ לא התירו <u>רק</u> שניים כדיי שלא ירבה באיסור הוצאה..* ויביאם בידו? מוטב להביאם דרך מלבוש ולא דרך משאוי, מוטב לדחות את השבת פעם אחת ולא שני פעמים.

תני אחד האיש ואחד האשה. הוון בעיי מימר, מאן דמר מחוור היא, ניחא. מאן דמר אינו מחוור, לא יהא מחוור אצל האיש ויהא מחוור אצל האשה!=*אשה וודאי לאוו בת תפילין היא!*
א"ר לעזר מאן תנא אשה, רבן גמליאל. דתני טבי עבד רבן גמליאל היה נותן תפילין ולא מיחו בידו חכמים. וכא מיחו בידו?! הוא עבד היא אשה!!

במה דברים אמורים בישנות אבל בחדשות מותר למה ישנות בדוקות וחדשות אין בדוקות. תני תפילין צריך לבודקן אחת לשנים עשר חדש דברי ר' רשב"ג אומר אינן צריכות בדיקה. הלל הזקן אומר אלו מאבי אמה הן.

מצא שנים שלשה צבתין בודק זוג ראשון מצבת ראשון וכן בשני וכן בשלישי.
יצחק בן אלעזר שאל, אחד חזקה לכולם, או כל אחד ואחד בפני עצמו. אין תימר אחד חזקה לכולן, בודק זוג ראשון מצבת

ראשון. אין תימר כל אחד וא' חזקה בפני עצמו, בודק שלשה זוגות מכל צבת וצבת:
ובסכנה מכסן והולך לו. אם היה עונת גשמים, הרי זה מתעטף בעור, ומכסן. ר' אחא בשם ר' בא הדא דתימר ברך אבל בקשה כמשאוי הוא.*(אסור לו להתעטף בעור קשה, ולהביאן שם "דרך מלבוש")*
בשהיה המקום מנדרן ,*ויש חשש קלקול גשמים* אבל לא היה המקום מנדרן לא בדא:

הלכה ב משנה רבי שמעון אומר נותנו לחבירו וחבירו לחבירו עד שהוא מגיע לחצר החיצונה
וכן בנו נותן לחבירו וחבירו לחבירו אפילו הן מאה
ר' יהודה אומר נותן אדם חבית לחבירו וחבירו לחבירו אפילו חוץ לתחום. אמרו לו: לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה!

גמרא ר' אליעזר ור' אבדימי תרוייהו בשם ר' מנא חד אמר בתינוק של סכנה. מותיב ליה חברייא אם בתינוק של סכנה יביאו ביד! א"ל ביכול להביאו דרך היתר.

ריש לקיש בשם לוי סוכיא במערה מכד לכד היא מתני'.

הלכה ג משנה הקורא בספר על האסקופה ונתגלגל הספר מידו גוללו אצלו.

היה קורא בראש הגג, ונתגלגל הספר מידו, עד שלא הגיע לעשרה טפחים- גוללו אצלו. ומשהגיע לעשרה- הופכו על הכתב. רבי יהודה אומר: אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט, גוללו אצלו. רבי שמעון אומר: אפילו בארץ עצמה גוללו אצלו שאין דבר משום שבות עומד בפני כתבי הקודש:

גמרא## מתני' באסקופה מותרת, אבל חוץ לאסקופה אסור'. תיפתר שהיה יושב וקורא בו מבעוד יום ושכח והוציאו:*הא אסור להוציא מן בית לאסקופה(כרמלית)! ומתרץ: באסקו' מותרת=מקום פטור, ששכח והוציאו##*

עד שלא הגיע לעשרה טפחים גוללו אצלו, משהגיע לעשרה טפחים אסור. ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא דר' יודה היא דאמר אסור להשתמש באויר עשרה טפחים:
משהגיע לעשרה טפחים הופכו על הכתב. למה? שלא יתבזה הכתב ואתייא כדמר ר' אחא ר' שמואל בר נחמן ספר שאין עליו מפה הופכו על הכתב שלא יתבזה הכתב:
ר' יודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא החוט גוללו אצלו. מחלפה שיטתיה דר' יודה תמן הוא אמר אסור להשתמש באויר עשרה וכא אמר הכין! א"ר יוחנן לית כאן ר' יודה, אלא ר' מאיר דברי חכמים.
ר' יוסי אומר בשם ר' יוחנן לא סוף דבר ספר אלא אפילו פסוקיא:=*אזור שנתגלגל מידו*

הלכה ד משנה זיז שלפני החלון נותנין עליו ונוטלין ממנו בשבת:

גמרא לא אמר אלא אחת, אבל שתים*שני בני-אדם* אסור שאין שתי רשויות משתמשות ברשות אחת. בשיש בהן רוחב ד' אבל אין בהן רוחב ד' הדא דמר ר' אחא בשם ר' יוחנן זיזין וכתלין שגבוהין עשרה ורחבין ארבעה מותר לכאן ולכאן ובלבד שלא יחליף:

הלכה ה משנה עומד אדם ברשות היחיד ומטלטל ברשות הרבים [ברשות הרבים ומטלטל ברשות היחיד] ובלבד שלא יוציא חוץ לארבע אמות
לא יעמוד אדם ברשות היחיד וישתין ברשות הרבים ברשות הרבים וישתין ברשות היחיד
וכן לא ירוק
רבי יהודה אומר אף מי שנתלש רוקו מפיו לא יהלך ד"א עד שירוק:
גמרא # לא סוף דבר עומד ברשות היחיד ומטלטל ברשות הרבים ברשות הרבים ומטלטל ברשות היחיד ובלבד שלא יוציא חוץ לד"א. אמר רב מתני' אמרה כן: <u>לא</u> יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים =*עומד ברה"י ונוטל מפתח המונח בקרקע רה"ר "ופותח מבחוץ"* , ברשות הרבים

ויפתח ברשות היחיד= אלא אם כן עשה לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים דברי רבי מאיר.#

רב אמר בכיחה. רבי יוחנן אמר בכיחה. דלא כן ר' יודה כדעתיה דאמר משקה טופח חיבור. *והוי כגופו*

לא סוף דבר עומד ברשות היחיד ומשתין ברשות הרבים, אלא אפילו עומד ברשות הרבים ומשתין ברשות הרבים, והן מתגלגלין ויורדין לרשות היחיד אסור. אמר רבי יוסי בי רבי בון לא סוף דבר עומד ברשות הרבים ומשתין ברשות היחיד אלא אפילו עומד ברשות היחיד ומשתין ברשות היחיד ומתגלגלין ויורדין לרשות הרבים אסור.
אמר ר' יסא הדא אמרה: סילון העומד ברשות הרבים גבוה עשרה ורחב ארבעה אין שופכין לתוכו מים שמתגלגלין ויורדין:

הלכה ו משנה *לא* יעמוד אדם ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד אלא אם כן הכניס ראשו ורובו למקום שהוא שותה

וכן בגת

קולט אדם מן המזחילה למטה מעשרה טפחים.

מן הצינור, מכל מקום שותה *אפי' למע' מ10 [הטעם-עיין גמ]:*

גמרא ניחא ברשות היחיד וישתה ברשות הרבים ברשות הרבים וישתה ברשות היחיד אין פיו למעלה מעשרה טפחים!*מה איסור בדבר!* שנייא היא שמתגלגלין ויורדין.

תני גמל שראשו ורובו מבפנים מלעיטין אותו מבפנים. מבחוץ מלעיטין אותו מבחוץ. ניחא מבפנים מלעיטין אותו מבפנים מבחוץ מלעיטין אותו מבחוץ אין פיו למעלה מעשרה טפחים?!

רבי יוסי בי רבי בון מחלפה שמועתיה לא כן אמר רבי יעקב בר אחא בשם ר' חנינה שכל שלשה ושלשה שהן סמוכין למחיצה כמחיצה. תיפתר ביוצא*הצינור* חוץ לשלשה שאין בו רוחב ארבעה. *ולהכי שרי*

נעץ קנה והקיפו מחיצה, וזרק מרשות הרבים לתוכו. רבי יצחק בן אלעזר אומר במחלוקת *אי אמרי' גוד אסיק* התיב רבי יודן והתנינן היתה עומד בראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגרשת. אמר רבי אליעזר מתני' אמרה בגג שיש לו מעקה והוא שירד לאויר מעקה, ושאין לו מעקה שירד לאויר שלשה שהן סמוכין לגג שכל שלשה הסמוכין לגג כגג הן

א"ר חייה וכן בגת לעניין מעשר. *עיין בבלי*

#ר' יהודה אומר דר"מ היא דאמר את רואה את הכותל כגמום.*וע"כ אסור לקלוט מכותל למע' מ10(עי' ירו' שבת 11)* ר' יעקב בר אחא בשם ר' לעזר: דברי הכל, במשתפע *הכותל*עשרה טפחים מתוך שלשה*(אמות).וע"כ הוי הכותל רה"י* ר' יוסי בעי אם במשתפע עשרה טפחים מתוך שלשה, לא כגג הן, מה תמן *בגיטין* שאינו צריך ניחא, את אמר עד שיניח, כאן שצריך ניחא, לא כל שכן!! *ומה מהני לן ש"משתפע", הא לא עדיף מגג גופא!*

*צנור מ"מ שותה...*א"ר חנינא קומי ר' מנא מ"מ לא נח?! א"ל מכיון שאין בו רוחב ד', אפילו נח כאילו לא נח:#

הלכה ז משנה בור בר"ה וחלייתו גבוה עשרה טפחים, חלון שעל גביו ממלין ממנו בשבת

אשפות ברשות הרבים**,** גבוה עשרה טפחים חלון שעל גבה שופכין לתוכה מים בשבת:

גמרא אין את רואה עמוק כגבוה?*ל"ל חולייא גבוה, תיפ"ל בבור עמוק 10!* שאין בפיו רוחב ארבעה.*וצריך החולייא להשלים ל4*

עד כדון בסתום, היה מופלג? *האשפה מן החלון*רב ושמואל חד אמר נותן נסר וחד אמר נועץ קנה ולא ידעינן מאן מר דא ומאן מר דא מן מה דתני שמואל למעלה מעשרה שבות, הוא דין אמר נותן נסר. *שצריך היכר חשוב מכיון מרה"י לרה"י דרך רה"ר למע' מ10*

היו שנים,*שני חלונות זורקין לאשפה אחת* תרין אמורין. חד אמר עשרה*בעי' מחיצת 10 להפסיק ביניהן* וחורן אמר ארבעה. מתיב מאן דמר עשרה למאן דמר ארבע, לא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת? אמר ליה רה"ר מבטלת:

הלכה ח משנה אילן שהוא מיסך על הארץ, אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים מטלטלין תחתיו
שרשיו גבוהין מהארץ שלשה טפחים לא ישב עליהן

הדלת שבמוקצה, והחדקין שבפירצה, ומחצלת, אין נועלין בהן אלא אם כן היו גבוהין מן הארץ:
ובלבד שלא יהו בו יותר מבית סאתים ולא יהו מחיצות גבוהות עשרה ולא יהו פרצות יותר מעשר ולא יהא עומד כנגד עומד ופרוץ כנגד פרוץ. *(רק "עומד מרובה עה"פ")*

ר' אחא בשם רב אסור לתלושלי*לך עליהן* שרשי זמורה בשבת. היא שרשי אילן היא שרשי כרוב. בגבוהין שלשה

אבל אין גבוהין ג' כארץ הם.

מתני' בשאין להן צירין אבל יש להן צירין הדא היא דתני דלת גוררת, מחצלת גוררת, קנקילון גורר, פותח ונועל בשבת ואין צריך לומר ביום טוב. מחצלת הקשורה ותלויה בשבת פותח ונועל בשבת ואין צורך לומר ביום טוב:

הלכה ט משנה לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים. ברשות הרבים ויפתח ברשות היחיד. אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים דברי ר"מ
אמרו לו מעשה בשוק של פטמין שהיה בירושלם שהיו נועלין, ומניחין את המפתח בחלון שעל גבי הפתח *אלמא עומד ברה"ר ומטלטל המפתח ברה"י(מהמנעל להחלון)* [ר' יוסה אומר שוק של צמרין היה]

גמרא ר' אחא ר' חיננה בשם כהנא אין הלכה כר' יודה.

ר' אבא בר פפי בעי למה עבד ר"מ את הכותל, כגמום? כנקוב? אין תימר כגמום, אפילו למעלה מעשרה מותר. אין תימר כנקוב אפי' למטה מעשרה אסור.

פתח גנות שיש להן בית שער מבפנים, פותח ונועל מבפנים. מבחוץ, פותח ונועל מבחוץ. מיכן ומיכן, פותח ונועל מיכן

ומיכן.*דמטלטל מרה"י לרה"י* לא מיכן ולא מיכן, ה"ז נוטל את המפתח ופותח ונועל ומניחו במקומו. בד"א? בזמן שהמנעול למעלה מעשרה טפחים, אבל אם היה המנעול למטה מעשרה טפחים, הרי זה נוטל את המפתח מתוך האסקופה, ופותח ונועל, ומניחו במקומו, דברי ר' מאיר.
וחכמים אומרים: אף על פי שהמנעול למעלה מעשרה טפחים, מביא המפתח מע"ש, ופותח, ונכנס, ומטלטל בתוך הבית, ונועל ונותנו בחור למעלה מן המשקוף. אם היה החור של ארבעה טפחים, אסור. שאין משתמשין מרשות לרשות *מאסקופה=רה"ר, לחור 4=רה"י,* דרך רשות.*=מנעול שהיא מקום פטור*
הדא אמרה: כגמום עבד לה ר' מאיר. *שהרי מתיר למטה מי' (ומה שאסר למע' מ10, חומרא בעלמא)*

ניחא מבחוץ צריך בית שער. מבפנים צריך בית שער?! לא נמצאו שתי רשויות משתמשות ברשות אחת*???*

הלכה י משנה נגר שיש בראשו קלוסטר'a knob ר' לעזר אוסר ור' יוסה מתיר. א"ר לעזר: מעשה של בה"כ בטיבריה שהיו נוהגין בו היתר עד שבא ר"ג והזקנים ואסרו להן. ר' יוסה אומר איסור היו נוהגין בו בא ר"ג והזקנים והתירוהו להן.

נגר הנגרר נועלין בו במקדש אבל לא במדינה. והמונח כאן

וכאן אסור
ר' יהודה אומר המונח במקדש והנגרר במדינה:

גמרא א"ר יוסי בר' כדברי מי שמתיר עושה הנגר טפל לקלוסטרה כדברי האוסר עושה הקלוסטרה טפל לנגר. אי זהו נגר? *שמותר* אמר ר"י קשור אע"פ שאינו תלוי. אר"י משכני חילפיי והראני של בית ר' קשור אע"פ שאינו תלוי.

אר"י אתיא דיחידאה דהכא כסתמא דתמן ודיחידאה דתמן כסתמא דהכא. *שבת 17:7*
ר' יוסה בעי קומי ר' ירמיה היך עבדין עובדא? א"ל מן דאר"י משכנו חילפיי והראני של בית ר' קשור אף על פי שאינו תלוי, הדא אמרה כר' יהודה עבדין. עד שיהא קשור בדלת. ר' ינאי חמוי דר' אמי עד שיהא קשור בדלת בדבר שיכול להעמידו. הדא נגרא דר"א קטר בגמי *אע"פ שאינו יכול לעמוד*

נשמט אסור. נקמז if it is "squeezed" in the holeורבי יעקב בר אחא בשם רבנן: מדדהו בראשי אצבעותיו.=*שינוי קצת* ר' בא בר כהנא ר"ח בר אשי בשם רב הלכה כר' יוסי:

הלכה יא משנה מחזירין ציר התחתון במקדש אבל לא במדינה העליון כאן וכאן אסור
מחזירין רטייה במקדש אבל לא במדינה אם בתחילה כאן וכאן

אסור:

גמרא א"ר יוסי בי ר' בון לא כל שבות התירו במקדש. תני לא יקנח אדם את האיספלנית שלא יבוא לידי מירוח, והממרח בשבת חייב חטאת. והתני החליקה ממטן מחזירה מלמעלן החליקה מלמעלה מחזירה מלמטה. מגלה מקצת איספלנית מיכן ומקנח המכה מיכן ומגלה מקצת איספלנית מיכן ומקנח המכה מיכן אבל לא יקנח את האיספלנית שלא יבוא לידי מירוח והממרח בשבת חייב חטאת. תני רטייה שתפחה מחזירין אותה בשבת ר' יעקב בר אחא בשם ר' יסא והיא שתפחה כנגד המכה והתני החליקה מלמטן מחזירה מלמעלן החליקה מלמעלן מחזירה מלמטן ובלבד שלא תצא רשות כל אותה המכה. רבי יוסי בי ר' בון בשם ר' יסא מכה שנתרפאת נותנין עליה רטייה שאינו אלא כמשמרה. ר' בון בשם רבנן דתמן נותנין רטיי' ע"ג מכה בשבת שאינו אלא כמשמרה א"ר תנחומא חוץ מעלי גפנים שהן לרפואה. א"ר הונא הדא פואה עיקר טב היא סגין כד אית בה חמשה או שבעה או תשעה קוטרין ובלבד דלא יתן מויי.

אין קורין פסוק ע"ג מכה בשם .וההן דקרא על יברוחא אסור. בוא וקרא פסוק זה על בני שהוא מתבעת תן עליו ספר או תפילין בשביל שישן אסור. והתני אומרים היו שיר של פגעים בירושלם א"ר יודן כאן עד שלא נפגע וכאן משנפגע. אי זהו

שיר פגעים (תהלים ג) מה רבו צרי וכל המזמור (תהלים צא) יושב בסתר עליון עד כי אתה ה' מחסי:

הלכה יב משנה קושרין נימין במקדש אבל לא במדינה אם בתחילה כאן וכאן אסור

חותכין יבלת במקדש אבל לא במדינה אם בכלי כאן וכאן אסור:

גמרא א"ר יוסי בי ר' בון דרשב"א היא דתני רשב"א נימא שבכינור שנפסקה וקשרה היא אינה משמעת את הקול אלא משלשל מלמעלן ועונג מלמטה. *משובשת-עיין בבלי*
תני רשב"א אומר הכהנים והלוים וישראל וכלי שיר מעכבין את הקרבן:

חותכין יבלת במקדש אבל לא במדינה. תמן תנינן חתיכת יבלתו אין דוחין והכא את אמר הכין!! ר' סימון בשם רבי יהושע בן לוי בשם רבי פדת מפני קילקול פייסות. אמר רבי והן שהפיסו.*ונמצא יבלת בכהן*

אמר רבן שמעון בן לקיש בשם לוי סיכייה כאן בנפרכת כאן בשאינה נפרכת. רבי שמעון בן יקים אמר כאן בלחה כאן ביבישה. ר' יוסי בן חנינא אמר כאן ביד כאן בכלי.

אתיא דרבי שמעון בן יקים כבר קפרא.*דסבר שיש איסור תורה בכלי* ודר' יוסי בן חנינא כר' יוחנן. דתני כל המקלקלין פטורין חוץ ממבעיר והעושה חבורה. בר קפרא אמר אפי' אינו צריך לדם אינו צריך לאפר. א"ר יוחנן והוא שיהא צריך לדם או לאפר.
ר' אחא ר' חנינ' בשם ר' יוחנן כאן וכאן בלחה אנן קיימין, והוא שיהא צריך לדם:

הלכה יג משנה כהן שלקה באצבעו כורך עליו גמי במקדש אבל לא במדינה אם להוציא דם כאן וכאן אסור
בוזקין מלח על גבי הכבש בשביל שלא יחליק וממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול ומבאר הקר ביום טוב:

גמרא יהודה ברבי אמר לא שנו אלא גמי אבל לא בניגיון*צלצול נאה* אסור מפני יתור בגדים. סברין מימר יתור בגדים כחיסור בגדים. רבי יעקב בר אחא בשם רבי יסא דר' חנינא דא"ר חנינא בלבד שלא יחוץ בינו לבין בגד ולא בין בגד לבגד. על דעתיה דר' חנינה אי זהו יתור בגדים? שתי כתנות שתי מצנפות שני מכנסים שני אבנטים.
כהן שלקה באצבעו וכרך עליה אבנט כל שם אבנט פסול או אינו פסול אלא מלבוש?

תני מעלין בדיובי you may draw liquids by means of a siphon ומוטיפין בערק לחולה בשבת. מעלין בדיובי- משתמיחה. מטיפין בערק- אית דבעי מימר עוררהa sort of clepsydra אית דבעי מימר קוקניתהsame.

חצר שירדו בה גשמים והיה בה בית אבל או בית משתה הרי זה נוטל את התבן ומורדד ובלבד שלא יעשה בשבת כדרך שעושה בחול.
תני אין ממלין בעדשהa vessel that can be used to draw water "a scale" ggg בשבת אם כחס על החבל או על המשיחה מותר:

ממלין מבור הגולה בגלגל בשבת מבור הגדול ומבור הקר ביום טוב. מפני מה ממלין מבור הקר בגלגל ביום טוב? אלא בשעה שעלו ישראל מן הגולה חנו על אותה הבאר והתנו עמהן נביאים שיהו ממלין מבור הקר בגלגל בי"ט. לא כל הבארות הקר התירו אלא אותה הבאר שחנו עליה בלבד. היך מה דאת אמר תמן*פרק 2* מה שהותר הותר וכא מה שהותר הותר:

הלכה יד משנה שרץ שנמצא במקדש, כהן מוציאו בהמיינו שלא לשהות את הטומאה דברי ר' יוחנן בן ברוקה. ר' יהודה אומר בצבת של עץ שלא להרבות את הטומאה

מאיכן מוציאין אותו? מן ההיכל ומן האולם ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן ננס ר' עקיבה אומר מקום שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת משם מוציאין אותו. ושאר כל המקומות כופין עליו פסכתר

ר' שמעון אומר מקום שהתירו לך חכמים משלך נתנו לך שלא התירו לך אלא משום שבות:

גמרא אמר לו ר' יוחנן בן ברוקה לא נמצאת משהא בטומא'! אמר לו לא נמצאת מרבה בטומאה! *ר"י לריב"ב* אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידי=*שאין בו "מעשה"* ממצות לא תעשה שבאת לפניו.

אמר רבי יוסי בי ר' בון אתייא אילין פלוגתא כאילין פלוגתא*פסחים 3:3* דתנינן תמן כיצד מפרישין חלה בטומאה ביום טוב רבי אלעזר אומר לא תקרא לה שם עד שתיאפה בן בתירה אומר תטיל לצונין. ר' יהושע אומר לא זהו חמץ שמוזהרין עליו בב"י ובב"י. אמר לו ר' יהושע לא נמצאתה כשורף קדשים ביום טוב אמר לו רבי אליעזר מאיליהן הן נשרפין אמר לו ר' אליעזר: לא נמצאת עובר על לא יראה ולא ימצא אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידך ממצות לא תעשה שבאת לפניך.

תמן תנינן הניתנין במתן אחת שנתערבו בניתנין מתנה אחת ינתנו במתנה אחת מתן ארבע במתן ארבע ינתנו מתן ארבע. מתן ארבע במתן אחת ר"א אומר ינתנו מתן ארבע ר' יהושע אומר ינתנו מתן אחת אמר לו ר"א לא נמצאת עובר על בל תגרע אמר לו ר' יהושע לא נמצא עובר על בל תוסיף אמר לו מוטב לעבור על מצות לא תעשה שלא באת לידי ממצות לא תעשה שבאת לידי.

תמן תנינן *זבחים 8:10* הכניס ראשו ונתן על תנוך אזנו ידו ונתן על בוהן ידו ורגלו, ר"י אומר: שלשתן היה מכניס כאחד. מחלפה שיטת ר' יהודה תמן הוא אומר אסור להערים= *"להרבות"* וכא אומ' מותר. תמן שמא יכניס ראשו ורובו ויהא ענוש כרת ברם הכא משום מכניס כלים טמאים במקדש. *אין איסור כ"כ*
מחלפה שיטה דרבנין תמן אמרין מותר להערים וכא אמרין אסור להערים.*רק יחזור על צבת עץ כדיי שלא ירבה!* תמן דלא יסאבתיה תלתא זימנין ברם הכא טומאה ידיעה מבפנים היא. ואפשר לה לצאת בלא שהות *או* בלא טומאה, אמר לו מוטב לו לעבור על מצות ל"ת שלא באת לידו ממצות ל"ת שבאת לפניו.*ע"כ מוטב להשהות ולא להרבות*

הוציא ממקום שחייבין עליו כרת ונפל למקום שאין חייבין עליו כרת, כבר נראית לצאת. מצאת אחר בצידו, מוציא את שניהם

או אינו מוציא אלא את שנראה לצאת?

הוא היה אומר צבת בצבת עבד. צבתא קדמייתא מה הוות? ביריה הוות!
אמר רבי חנינא קומי ר' מנא ומה את אמר לה? מצבתא אחת למדו כמה צבותות, וכא משביתה אחת למדו כמה שביתות: